

2243

1882 21 2621 1221101

4130

Ευδیمیος^{Sh:} Μοναχός
Dukerius

Ευδیمیος Μοναχός
Doxepilis

KUR

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ, ΣΤΑΥΡΟ-
ΠΗΓΙΑΚΟΥ ΤΕ, ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΟΥ ΙΕΡΟΥ
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΟΧΕΙΑΡΕΙΟΥ, ΤΟΥ
ΕΝ ΤΩ ΑΓΙΩΝΥΜΩ ΟΡΕΙ ΤΟΥ ΑΘΩΝΟΣ.

Συντεθέν μὲν καὶ φιλοπονηθὲν παρὰ τῷ Πανοσιολογιωτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ Ἀγίῳ Πατρὶ μεγάλῳ
Πρωτοσυγκέλλῃ, τῆς τῷ Χθ̄ μεγάλης ἐκκλησίας Κυρίῳ Κυρίῳ Κυρίλλῳ τῷ ἐκ Σμύρνης· ἐν ᾧ προστετέθησαν
ἐν τῷ τέλει εἰς κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν θαυματουργὸν Γοργοῦπήκοον, καὶ
εἰκοσιτέσσαρες οἵκοι τῶν θείων Ἀρχαγγέλων. ὧσις δὲ νῦν πρῶτον ἐκδοθὲν ἐπιμελείᾳ καὶ φιλοτίμῳ δα-
πάνῃ τῷ Πανοσιολογιωτάτῳ Ἀγίῳ Ἀρχιμανδρίτῃ, καὶ καθηγυμένῳ τῆς Σλομποζίας Κυρίῳ Κυρίῳ Γαβριήλ
τῷ Σμυρναίου καὶ κοινοβιάτῳ τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Μοναστηρίῳ.

ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΗΜΩΝ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΝΕΟΦΥΤΟΥ.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΑΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΥ ΗΜΩΝ ΑΥΘΕΝΤΟΥ ΠΑΣΗΣ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΕΜΠΕΣΚΟΥ
ΒΟΕΒΟΔΑ.

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ.

ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς αὐλῆς τοῦ Φρίδ. Βαλμπάουμ.

1843.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Εν τῷ Δοχειαρίῳ

Δοκ. 6

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ *).

Οὐδὲν ἀνώτερον τῶν περιστάσεων, καίτοι πρόσκαιροι, ἀλλ' ὅλον λαμβάνουσι προς
καρὸν τὰ νικητήρια, ἂν καὶ δὲν διαιωρίζουσιν. Ἀυτὸ τοῦτο συνέβη καὶ εἰς τὸ πό-
νημα τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκδοσις ἀνεβλήθη ἄχρι τῆς σή-
μερον, μ' ὅλον ὅτι διῆλθε διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, διέφυγεν ἀποστασίας, φυγὴν ἐν
ἀλλοδαπῇ, πολέμους, πυρκαϊὰς, ἀλλὰ ταῦτα πάντα νικῆσαν, ἐφάνη σφενδαμίνου
σκληρότερον, ὥστε ὁ πανδαμάτωρ χρόνος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπολέσῃ αὐτοῦ τὴν ὑ-
παρξιν, ὅθεν σήμερον διὰ τοῦ πιεστηρίου παντὸς κινδύνου ἀπαλλαγέν, εἰς τὴν Ὑμε-
τέραν Πανιερότητα πρὸς κοινὴν εὐχαρίστησιν ἐμφανίζεται.

Τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος

1842 Δεκεμβρίου 20.

Κατὰ πνεῦμα υἱὸς καὶ δῆλος

Ἀρχιμανδρίτης Σλομποζίας Γαβριήλ ὁ ἐκ Σιμόρνης.

*) Οὗτος ὁ σεβάσμιος Ἀρχιερεὺς ἐστὶν ὁ συγγραφεὺς τῆ παρόντος βιβλίου, ὅστις πρῶτον μέγας Πρωτοσύγκελ-
λος ὦν τῆς τῆ Χριστῆ μεγάλης Ἐκκλησίας, διῆγε τὸν βίον τε εἰς τὸ ἀγιάννητον Ὄρος τῆ Ἀθωνος ἐν
τῇ ἡμετέρᾳ Ἱερᾷ Μονῇ τῆ Δοχειαρείου, ὅπου καὶ τὸ παρὸν βιβλίον συνέγραψε, χάριν ἐγγνωμοσύνης, ὡς
μέλος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς. Διαφόροις δὲ περιστάσεσι κατὰ καιρὸς ἐντυχὼν, διὰ τῆς μεγάλης τε φρο-
νήσεως, ὡς ἰσὺν ἀράχνης τάντας διαρρήξας, παρὰ τῆς Θεᾶς Προνοίας ποιμαίνει σήμερον ἡξιώθη τῆς
ἐν Πελοποννήσῳ Θεοσώσου ἐπαρχίας Ἀργολίδος τὸ λογικὸν τῆ Χριστῆ πόλιν.

ΤΟΙΣ ΘΕΣΠΕΣΙΟΙΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙΜΟΙ ΑΓΙΩ, ΕΥΘΥΜΙΩ, ΚΑΙ ΑΓΙΩ, ΝΕΟΦΥΤΩ,

τὴν μετ' ἐνλαβείας ἄκρας ἐδαφιαίαν μου νῆκὴν προσκύνῃδιν.

Ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου (ψαλμικῶς ἂν εἴποιμι) χρεῖαν οὐκ ἔχετε, εὖ μάλα οἶδα· ὅτι καὶ τὰ τῶν παίδων ψελλίσματα φίλα πατράτι, καὶ τοῦτο οὐ λανθάνει με. Ἀποσκοπήσας ἄρα εἰς τὸ περὶ τὰ παιδικὰ ἐμψυτον πατρικὸν φίλτρον, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑμᾶς χρεῖαν τῶν ἐπικήρων ἀγαθῶν, ὥς τῶν αἰωνίων μετασχόντας, ἀποτολμῶ καὶ τὴν παρ' ὑμῶν (εἰ συγγνωστὸν) ὑπέρτι μοι ἄλλο ἐπ' ἀνάγκης χρεῖαν τε καὶ ἀντίληψιν πανευλαβῶς ἀπαιτῆσαι, καὶ ὅπως οὖν (εἰ δυνατόν) ἐκπληρῶσαι τόγε εἰς ἐμὲ ἀνῆκον μέγιστον χρέος μου, τῆς ἡμετέρας ἔνεκα πρὸς ἐμὲ πατρικῆς καὶ κηδεμονικῆς προμηθείας τε καὶ χάριτος· δι' ἧς νῦν μὲν παντοίας ἀπαλλάττετε περιστάσεως, νῦν δὲ τοῦ περιερχομένου, ὥς ὠρουμένου λέοντος, καὶ ζητοῦντός τι νὰ καταπίῃ, πολλάκις με ἐρύσατε καὶ ῥύοντες, οὐ διαλείπετε, ὥς Ἀετοὶ σκέποντες τὸ νεογνὸν καὶ ἄπυλον ἐμὲ νοσσίον, ἐν τοῖς ἱεροῖς ὑμῶν πτέρυξιν· ὅθεν ἵνα μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἐνεργέτας καὶ ἀγρύπνους φύλακας δόξω ἀγνώμων οἷον παῖς καὶ ἀχάριστος, προεδυμήδην ἐμμελῶς τῇ ἡμῶν προμηθείᾳ, διὰ γραφίδος καδιστορῆσαι τὸ περιπαρὲς τουτὶ ἱερὸν καταγώγιον, καὶ τύποις ἐκδοῦναι, ὥστε γενέσθαι τοῖς πᾶσιν ἀρίδηλοι οἱ ἐναγεῖς ὑμῶν καὶ ἐνδοξοὶ πόνοι· καὶ δὴ μὲ ἄκραν ταπείνωσιν καὶ συστολήν, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι καὶ παντελῶς ἄμουσον, πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφωτάτην πατρότητα προσφέρω, εἰς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς ἐμὲ μεγάλων δωρεῶν ὑμῶν καὶ χαρίτων,

τοῦ ἐμὸν εὐτελὲς τουτὶ παιδικὸν πόνημα· καὶ δέομαι γονυπετῶς, ἵνα φιλοστόργως, καὶ εὐμενῶς ἐπιβλέψητε εἰς τὴν ἀχαρῇ αὐτοῦ καὶ ἄκοιμῳ συμπλοκῇ. ὥς ὁ Κύριος ἡμῶν εἰς τοὺς αἶνους τῶν ὑπομαζίων παιδων, καὶ εἰς τῆς χήρας τὰ δύο λεπτοῦς ἀνταμείβοντές μοι ἐνταῦθα μὲν ζωὴν ἀνεπίφογον καὶ Θεῷ ἀρέσκουσαν, ἐν οὐρανοῖς δὲ προπαρασκευάζοντές μοι, διὰ τῶν ὑμετέρων εὐπροσδέκτων δειήσεων, τὴν μετ' ἡμῶν ἄληκτον καὶ χαρμόσυνον ἐνοίκησιν, ἧς τί ἂν μοι γένοιτο κρεῖττον;

Τῆς ὑμετέρας Θεοεικέλου ἀγιότητος,

Τέκνον εὐπειθὲς καὶ ἀνάξιον.

ὁ Πρῶην μέγας Πρωτοσύγγελος Κύριλλος.

ΤΟΙΣ ΣΕΒΑΣΜΙΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙ ΔΟΧΕΙΑΡΙΤΑΙΣ,
ΚΑΙ ΕΝ ΧΩ-ΜΟΙ ΑΓΑΠΗΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΟΒΙΑ-
ΤΑΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἶδα χρεώστην ἑμαυτὸν, καὶ πάσης ἄλλης ἐκκεχειρίας ὑπόχρεων, ἀγωνίζεσθαι παν-
τοιοτρόπως, καὶ μεριμνᾶν, ὑπὲρ τῆς τοῦ εὐαγοῦς ἡμῶν Μοναστηρίου βελτιάσεώς
τε καὶ ἀγαθῆς ἀποκαταστάσεως, οἷα Κουρὰ καὶ τέκνον αὐτοῦ ἐλάχιστον μὲν, γνή-
σιον δὲ λαχόν. Ἀκολουθῶς δὲ, καὶ τῆς ὑμετέρας ἱερᾶς ἀδελφότητος ἀποδέχεσθαι προ-
δίμως πᾶσαν ἀδελφικὴν ἀξίωσιν, καὶ ὅλαις δυνάμεσι πράττειν καὶ διενεργεῖν, κα-
δὸ τὸ τῆς ἐν Χῳ πνευματικῆς σχέσεως ἀπαιτεῖ ὄφλημα διὸ καίτοι τὴν ἐμὴν ἀ-
μάθειαν εὖ μάλα εἰδὼς, καὶ τοὺς πόνους μὴ ἀγνοῶν τὸ σύνολον, ὥρμησα ἐπὶ τὸ
συγγράψαι τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου ποδούμενον παρ' ὑμῶν Προσκυνητάριον τοῦ Ἱε-
ροῦ Μοναστηρίου, ὡς δι' ἀδελφικῆς ὑμῶν δερμῆς ἀξιώσεως καδυπεχρεώσατε τὴν
ἐμὴν ἀσθένειαν, καὶ δὴ τὴν ταχεῖαν ἀρρώγην, καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν τῶν δειῶν Ἀρ-
χαγγέλων ἐπικαλεσάμενος, ναὶ μὴν καὶ τῶν ἱερῶν ὑμῶν εὐχῶν ἐφαψάμενος, τῇ τοῦ
Θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι, εἰς αἴσιον πέρας αὐτὸ ἤξα, ὡς ἔστιν ὑμῖν φίλον κἄμοι
δυνατὸν· ἀξιῶ δὲ κἄγὼ δερμῶς τὴν ὑμετέραν ἱερὰν καὶ σεπτὴν πατρότητα μὴ δια-
λείπειν καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχομένην διηνεκῶς πρὸς Κύριον· ἐν πάσαις ταῖς δεοπειθέ-
σιν αὐτῆς δεήσεσι, τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτήρια. Ἐρῶσθε.

Τῆς ὑμετέρας Πανοσιότητος.

Ἐν Χῳ ἀγαπητὸς ἀδελφός

ὁ Πρώην μέγας Πρωτοσύγκελλος Κύριλλος.

ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΕΝΤΥΧΑΝΟΥΣΙ ΘΕΟΣΕΒΕΣΙ
ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ, ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΙΚΗΝ ΑΠΟΝΕΜΩ ΠΡΟΣΡΗΣΙΝ.

Εἴς τὴν ὑμετέραν φιλομάθειαν νὰ ἐμφανισθῇ μὲ τὴν εἰς τύπους ἔκδοσιν τὸ παρὸν συγγραμμάτιον· ὅχι πῶς δέλετε ἀπαντήσῃ εἰς τὴν αὐτοῦ ἀνάγνωσιν Ἀλγεβραϊκὰς μεθόδους, ἢ ἄλλα ἐπιχειρήματα φιλοσοφικὰ ἢ ῥητορικὰ, ἢ τέλος πάντων κομψότητα καὶ εὐφράδειαν τῆς τοῦ λόγου συντάξεως· οὐ οὔτε ὁ ποιητής του ἐτυχε τοσοῦτον εὐμαθῆς, ὥστε τὴν φύσιν τῶν ὄντων διερευνᾶν· οὔτε εἰς τὴν ὑπόδεσιν τοῦ σκοποῦ μας τὰ τοιαῦτα ἦτον ἀναγκαῖα ἢ ἐπωφελῆ· ἀλλ' ἐπειδὴ διηγεῖται περὶ θαυμάτων, ἀγκαλὰ ὅχι περὶ πάντων, ὅτι πῶς εἶναι δυνατὸν; ἀλλὰ τῶν ἐπισημοτέρων, ὅποῦ κατὰ καιροὺς ἔγιναν ἀπὸ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν θαυματουργὸν Γοργοῦπήκοον, καὶ ἀπὸ τοὺς θείους ταξίαρχας, εἰς τὸ περιώφυτον, καὶ σεβάσιμον, βασιλικὸν, καὶ σταυροπηγιακὸν Ἱερὸν Μοναστήριον τοῦ Δοχειαρίου, τὰ ὅποια ὡς ὑπερφυσικὰ ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ εὐφραίνουσι, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ θεοσεβοῦς ἀναγνώστου ἐνηδύνουσι καὶ καθαγιαζουσιν· αὐτὰ γὰρ εἰσὶ τὰ καινὰ καὶ παράδοξα σύμβολα, ὅπου ἡ ἐκκλησία ἡμῶν τῶν ὁρθοδόξων γνωρίζεται καὶ πιστεύεται τῷ ὄντι αὕτη μία καὶ μόνη, Ἁγία, Καθολικὴ, Ἀποστολική, καὶ ὁρθόδοξος. „Σημεῖα γὰρ τοῖς πιστεύουσιν, ὀρίζει ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, καὶ Θεὸς ἡμῶν, ταῦτα παρακολουθήσει, ἐν τῷ ὀνόματί μου δαίμονια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς κτλ. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν προσκυνητᾶριον βάσιν καὶ θεμέλιον μεταχειρίζεται τὰ ἐξαισία θαύματα τοῦ Ἱεροῦ τούτου καὶ περικαλλεστάτου Μοναστηρίου, ὡς ἐπὶ τούτοις μᾶλλον σεμνυνομένου, καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀγιότητι διαλάμποντας ἁγίους ἐγκανυχομένους· τὰ τοιαῦτα γὰρ εἰσὶ τοῖς Ἱεροῖς μοναστηρίοις πρῶτα αἶτια, καὶ μόνα σημεῖα, ὅπου παρὰ πάντων τῶν ὁρθοδόξων σέβονται καὶ προσκυνεῦνται· ἔπειτα δὲ ἐποικοδομεῖ καὶ τὰ δεύτερα χα-

ρακτηριστικὰ αἴτια, ὅπου καὶ αὐτὰ ὀλίγον τὸ σέβας δὲν προξενοῦσιν εἰς τοὺς ἀ-
ναγνώσκοντας τὸ παρὸν, ἢ ἀξιωθέντας ἰδεῖν. τὰ ἀξιοθέατα τῆς Ἱερᾶς ταύτης καὶ
σεβασμίας Μονῆς τοῦ Δοχειαρίου· ὅπου εἶναι τὰ Βασιλικά, ἀρχαῖα καὶ σεβαστὰ
κτίρια ἐκείνων τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων, καὶ ὁρδοδόξων πιστῶν ἁγίων Βασιλέων
ἡμῶν· πρὸς δὲ τούτοις μανθάνει ὁ φιλομαθὴς καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἁγίας Μο-
νῆς ταύτης, ὡσαύτως καὶ ὅσα ἐν προοιμίῳ ἀναφέρει περὶ τοῦ σεπτιοῦ καὶ ἁγιω-
νύμου ὅρους τοῦ Ἀδωνος. Δεχθῆτε λοιπὸν, τῶν ὁρδοδόξων τὸ σύστημα, τὸ παρὸν
Προσκυνητᾶριον, καὶ ἐντροφῶντες μὲ τὴν αὐτοῦ ἀνάγνωσιν πανευλαβῶς τοὺς γλυ-
κασμοὺς τῶν χαρίτων, ὅπου ἐν αὐτῷ περιέχει, δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ὅπου εἰς τὸ
γένος μας ἐχάρισε τοιαῦτα Ἱερὰ ἀρχαῖα σκηνώματα, καίτοι αἰχμάλωτα, θαυμαζό-
μενα καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ὑπεναντίους. "Εὐρόσδε

ὁ Πρώην μέγας Πρωτοσύγκελλος Κύριλλος.

ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΙΑΜΒΙΚΟΝ.

Εἰς τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου ταύτης.

Ε'πελθε, λῶστε, τήν δε ἐνδεῖ σὺν νόῳ,
 Ἦν ἐμμελῶς ἔγραψεν ὁ Πρώην Μέγας,
 Κλεινὸς Κύριλλος Πρωτοσύγκελλος σύννους.
 Εὖροις δ' ἐν αὐτῇ πολλὰ σὺ τῶν δαυμάτων
 Τῶν ταξιαρχῶν, ἧ δὲ καὶ τῆς Παράγνου,
 Ὅσα τε ἄλλα ἡ Μονὴ καλὰ φέρει.

Ἐπερον τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀπὸ μέρους τῆς βίβλου περὶ τὸν ἐκδόσαντα αὐτήν.

Τύποις ἔρωτᾷς τίς με δῶκεν, ὦ ξεῖνε;
 Ὅ πάντ' ἀγαστὸς κλυτὸς Ἀρχιμανδρίτης,
 Πρόφρων Γαβριήλ, ἀναλώμας ἰδίοις.
 Ὅν ἡ Μονὴ κύδιον οἶδεν ἡγέτην.
 Χαίρει γὰρ αἰεὶ, ὡς μέλιττα τοῖς πόνοις.
 Ἀλλ' ὦ Μιχαήλ, Γαβριήλ, σεπτοὶ νόες,
 Σὺν Μαριάμ τε μητρὰνάνδρῳ Παρθένῳ,
 Ῥῶσιν διπλῆν τῷ καὶ πέρας χρηστὸν δότε.

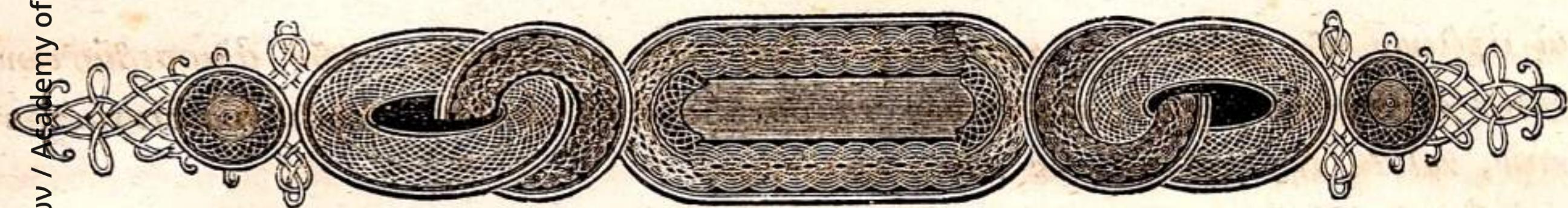

ΣΤΙΧΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου Ἀγίου Σταγῶν Κυρίου Κυρίου Παϊσίου, καθ' ὃν καιρὸν περιήρχετο τὰ Ἱερὰ Μοναστήρια τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους.

Ὅσοι ὄρος τὸ ἅγιον ὑπάγετε νὰ ἰδῆτε,
 Τοῦ Δοχειαρίου τὴν Μονὴν πλέον ἐυλαβηθῆτε.
 Ἡ ἐκκλησία δαυμαστή, καὶ παλαιοκτισμένη,
 Μῆκος καὶ πλάτος ἀρκετὸν, καὶ καταστολισμένη.
 Γίνονται δαύματα πολλὰ τῶν θείων Ἀρχαγγέλων.
 Καὶ ἄντις τοὺς ἐπικαλεσθῆ δευρῶς καὶ γιὰ τὸ μέλλον,
 Ἐυρίσκει τούτους βοηθοὺς ἡμέρα καταδίκης,
 Πρὸς τὸν κριτὴν τὸν δίκαιον, καὶ ὅλως πλήρη φρίκης.
 Εἶναι ἐκεῖ δαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Θετόκου,
 Αὕτη Γοργοῦπήκοος μὲ δαύματ' ἄνευ κόπου.
 Ἄν ἔχῃς εἰς τὸ σῶμά σου νόσον, κεφαλαλγίαν,
 Πίνε ὕδωρ ἀγγελικὸν, νὰ ἔνρῃς ἰατρείαν.
 Κτίρια ἔχει εὖμορφα, θαλάσσης θεωρίαν,
 Ἀρχονταρῖκι ἄριστον μὲ πᾶσαν ἀρμονίαν.
 Ὅταν λοιπὸν, προσκυνητὰ, ἔλθῃς εἰς Δοχειαρεῖον,
 Πάντα μὲ σέβας κοίταξε, καὶ μὲ σκοπὸν τὸν θείον.
 Πατέρες δ' ἐνασκούμενοι τοῦδε Μοναστηρίου,
 Κάμοῦ πάντοτε μέμνησθε Σταγῶν τοῦ Παϊσίου.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ, ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ, ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ
ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΔΟΧΕΙΑΡΕΙΟΥ.

Δῶρον καὶ τοῦτο τοῦ ἁγίου Θεοῦ μέγιστον, καὶ πολλὰ ἀναγκαῖον εἰς τὴν ἀνδρωπότητα καὶ ὠφέλιμον ἢ χρῆσις, φημι, τοῦ γράφειν, ὅτι καὶ τὰς δεοπνέουσους γραφὰς, καὶ τοὺς βίους τῶν δεοπόρων Πατέρων, καὶ μακαρίων ἀνδρῶν, διὰ τῆς γραφῆς ἀλληλοδιαδόχως ἀναγράφοντας παρελάβομεν, ἀλλὰ καὶ τὰς βουλὰς ἡμῶν καὶ ἐννοίας τοῖς τε ἐγγύς καὶ πόρῳ δι' αὐτῆς ἀποκαλύπτομεν, καὶ ὅσα ἡ ἀσθενὴς ἡμῶν μνήμη οὐ δύναται ἀναπολεῖν, γραφῇ παραδίδοντες, ἔχομεν διὰ παντὸς αὐτὰ ὑπ' ὄψιν, ἐξοικονομούμενοι ἀρίστως τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀνδρωπίνης ἡμῶν φύσεως, μὲ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς δεοσδότου αὐτῆς χάριτος· μὲ τῆς ὁποίας τὴν δύναμιν, καὶ βοήθειαν τῶν παιμεγίστων ταξιαρχῶν, εἰ καὶ ἁμαθῆς, ἐπιχειροῦμαι γράψαι τὴν ἀρχαιότητα τῆς Ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Μονῆς τοῦ Δοχειαρίου, καὶ ὅσα ἐξαίσια δαύματα ἐποίησαν ἐν αὐτῇ οἱ τε παιμεγίστοι Ἀρχάγγελοι, καὶ ἐσχάτως ἡ Κυρία ἡμῶν Θεοτόκος, καὶ προστάτις ὑπέρμαχος παντὸς τοῦ χριστιανύμου πληρώματος, ἢ καὶ Γοργοῦπήκοος διὰ δαύματος μόνη τῆς ὀνομασθεῖσα· πρὸς τούτοις καὶ ὅσοι εἰς αὐτὴν διέπρεψαν ἐν ἀρετῇ καὶ ἡγίασαν, καὶ τίνες οἱ κτίτορες αὐτῆς, καὶ καδεξῆς τὴν ὠραιότητα καὶ καλλονὴν τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων, εἰς πληροπορίαν μὲν

καὶ ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, διαμονὴν δὲ αἰώνιον τῶν ἀξιοσεβάστων τούτων διηγημάτων, ὅπου ἐκινδύνεον νὰ διαφθαρεύῃ τέλειον, ὡς διεσκορπισμένων ὄντων, καὶ ἐκ τῆς παλαιότητος κατηφανισμένων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐμπεριέχεται καὶ αὕτῃ ἡ Ἱερὰ Μονὴ εἰς ἓν τῶν ἀκρωτηρίων τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους τοῦ Ἁδωνος, πρέπον ἐστὶ νὰ ἀναφέρω ὀλίγα τινὰ παροδικῶς, καὶ περὶ τούτου αὐτοῦ τοῦ ἀξιοσεβάστου καὶ χαριτωμένου ἁγίου ὄρους· τὸ ὁποῖον ἀγκαλὰ καὶ πρότερον νὰ ἦτον ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, διὰ τὴν λατρείαν ὅπου ἐπρόσφερον οἱ αὐτοῦ κάτοικοι, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν εἰδωλατρῶν, εἰς τὸ εἶδωλον ἐκεῖνο τοῦ Ἁδωνος, ἐξ οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε, τώρα ὅμως εἶναι τίμιον καὶ ἅγιον, καὶ δὲν σφάλλει τινὰς νὰ τὸ ἐξομοιώσῃ μὲ τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ, ὅπου εἰς αὐτὸ ἐδόθησαν τῷ Προφῆτῃ Μωϋσῇ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ἢ μὲ τὸ Καρμήλιον ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναβὰς ὁ Προφῆτης Ἡλίας, ἤρξατο πρὸς Κύριον, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας· καὶ τί λέγω μὲ αὐτὰ τὰ ἀξιοσεβάστα ὄρη, ὅπου ἐδουμαστώθησαν εἰς τὴν σκιάν τοῦ παλαιοῦ νόμου; ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ Θαβώριον ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον μετεμορφώθη ὁ νοητὸς ἥλιος τῆς νέας διαθήκης καὶ χάριτος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἢ καὶ μὲ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου εἰς αὐτὸ ἀνελήβη ἐνδόξως καὶ δεοπρεπῶς, δὲν σφάλλει τινὰς νὰ ἐξομοιώσῃ τοῦτο τὸ ἁγιώνυμον ὄρος. Ἐπειδὴ ἐξ οὗτοῦ ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ἐδιάλεξεν αὐτὸ διὰ κατοικίαν τῶν Μοναχῶν, καὶ ὑπεσχέθη εἰς τὸν ὅσιον Πέτρον τὸν Ἀδωνίτην, καὶ πρῶτον ἡσυχαστὴν καὶ Ἅγιον τούτου τοῦ θείου ὄρους, ὅτι θέλει χαριτώσῃ αὐτὸ καὶ ἁγιάσῃ, καὶ τοὺς κατοικήσαντας ἐν αὐτῷ πρὸς ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ ἁμιλλαν τοῦ ἐχθροῦ, οὐ μόνον θέλει ἐνδυναμώσῃ, καὶ συμμάχεται μὲ αὐτοὺς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐυρισκομένη ἀείποτε πρόθυμος κηδεμὼν, τροφεὺς καὶ λατρὸς εἰς πᾶσαν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν αὐτῶν ἀσθένειαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον θέλει παραστήσῃ τοὺς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τούτῳ, ὅπου ἡρετίετο, τελευτήσαντας ἐν μετανοίᾳ μοναχοὺς εἰς τὸν μονογενῆ αὐτῆς υἱόν, καὶ Θεὸν αὐτῆς καὶ ἡμῶν, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαίτησαμένη παρ' αὐτοῦ τελείαν τὴν ἄρᾳ τῶν ἁμαρτιῶν χαρίσαι αὐτοῖς, (καθὼς τὸ ἀναφέρει πλατύτερον, εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀδωνίτου, ὅπου συνέγραψεν Ἑλληνιστὶ ὁ μέγας πατήρ, καὶ τῆς Θεσσαλονίκης πρόεδρος, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς) δὲν ἔλλειψεν ἔκτοτε, λέγω, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ Βασίλισσα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἢ κατ' ἐξοχὴν προστάτις καὶ ἔσφορος τούτου τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους, ὅπου νὰ μὴ κενώσῃ τὴν θείαν χάριν τῶν ἀπείρων τῆς θαυμα-

τω εἰς αὐτὸ, καὶ κατὰ Δείαν ἐπίπνοϊαν, νὰ ἐμπνέσῃ εἰς τὰς μακαρίας ψυχὰς τῶν ἀοιδίμων ἐκείνων ὁρδοδόξων Βασιλέων, εἰς τὸ νὰ κτίσωσι διὰ δαυμάτων, καὶ οἰκοδομήσωσι, μὲ πολυτελῆ βασιλικά ἔξοδα, τὰ ἐν αὐτῷ Ἱερᾷ Μοναστήριῳ καὶ καταγώγια, τὰ ὅποια εἶναι ἄξια δαυμασμοῦ, ἐυλαβείας καὶ προσκυνήσεως, διὰ τὰ ὑπερφύλακτα δαύματα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων, καὶ διὰ τὴν ἐνάρετον πολιτείαν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων πατέρων, καὶ διότι πλουτοῦσι (ὅπου εἶναι ἡ μόνη παρηγορία τῶν ὁρδοδόξων) διὰ χρυσοβούλλων βασιλικῶν, ἀπὸ δησαυροῦς ἀξιοσεβάστους καὶ χαριτοβρούτους τῶν ἁγίων λευφάνων. Τῷ ὄντι λοιπὸν εἶναι ὅρος πῖον, ὅρος χαριτωμένον, ὅρος σεβαστὸν καὶ ἅγιον ὅτι εἰς αὐτὸ πληροῦται κάθε ὁρδοδόξος χριστιανὸς Δείας χάριτος, καὶ ἐυωδίας πνευματικῆς, μὲ τὸ νὰ προσκυνῇ καὶ ἀσπάζεταιται, χωρὶς τινος ἀμφιβολίας, Προφήτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Βασιλείους, Γρηγορίους, Χρυσοστόμους, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ παντὸς Ἁγίου ἱερὰ λείψανα, καὶ πρὸ πάντων τὸ τίμιον καὶ ἅγιον ξύλον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ τὴν ζωηφόρον ἁγίαν ζώνην τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τὰ τίμια δῶρα, ὅπου οἱ τρεῖς Μάγοι προσέφερον τῷ Κῶ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν τοῖς γεννηθλίοις του. Εἰς αὐτὸ ἐπάνω εὐρίσκει πνευματικούς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐναρέτους, οἵτινες ὡς ἄριστοι πνευματικοὶ ἰατροὶ θεραπέουσιν ἐπιτηδείως πάντας τοὺς πρὸς αὐτοὺς παραγενομένους. Εἰς αὐτὸ βλέπει ἀρχαιότητας καὶ καλλωπισμοὺς, ὅπου ξυπάζουσι τῇ ἀληθείᾳ τὴν ὄρασιν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ εἶναι βασιλικοπρεπῶς τὰ πάντα κατωρδωμένα· μάλιστα ὅταν βλέπῃ τινὰς ἐκεῖνον τὸν ἀξιοδέατον καὶ ἀξιοσέβαστον καλλωπισμὸν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν, καὶ ἀκροάζεται ἐκείνην τὴν εὐτακτον καὶ ἐναρμόνιον, κατανυκτικὴν καὶ διεξοδικὴν ἀκολουδίαν (ἢ ὅποια, στοχάζομαι, νὰ μὴ ψάλληται εἰς ἄλλο μέρος τῆς γῆς οὕτως ἐντελῶς καὶ εὐτάκτως) νομίζει, ὅτι εὐρίσκει μέσα εἰς τὸν Παράδεισον· καὶ τί νὰ λέγω τὰ πολλὰ; ὅπου ἐξαρχῆς, καὶ μάλιστα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐσχάτους αἰῶνας, ἐστίαθη αὐτὸ τὸ θεοχαριτωμένον ἅγιον ὅρος ἕνας λιμὴν σωτήριος ψυχῶν τε καὶ σωματίων, παντὸς τοῦ ὁρδοδόξου ἡμῶν γένους· ὥσαν ὅπου οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν, ἀπερχόμενοι, εὐρίσκουσιν αὐτὰ τὰ εἴκοσι Ἱερὰ Μοναστήρια μετὰ τῶν σκητῶν καὶ κελλίων, ὡς εἴκοσι κλίμακας, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἀνέρχονται εἰς αὐτὴν τὴν οὐράνιον βασιλείαν, ἐξακολουθοῦντες τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, καὶ ἀγγελικὴν ζωὴν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων ὁσίων πατέρων, καὶ πνευματικῶν ἁγίων ἀνδρῶν.

Ἐν λοιπὸν ἀπὸ αὐτὰ τὰ εἴκοσι Ἱερὰ μοναστήρια ὑπάρχει καὶ τὸ ἱερόν, βα-

σιλικόν, σταυροπηγιακόν τε καὶ σεβάσιμον ἑυαγὲς Μοναστήριον τοῦ Δοχειαρείου, ἑυρισκόμενον κατὰ τὸ νότιον μέρος τοῦ Ἰδωνος, καὶ σεμνυνόμενον ἐπὶ τοῖς πανσέπτοις ὀνόμασι τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν· ὅχι ὀλιγώτερον καὶ αὐτο ἐπίσημον ἀναμεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ ἀξιοσέβαστον διὰ τε τὴν ἀρχαιότητά του, καὶ διὰ τὰς ἀπείρους καὶ ἑξαισίους θαυματουργίας ὅπου εἰς αὐτὸ κατὰ καιροὺς ἠκολούθησαν· τὸ ὅποιον εἶναι εἰς ἀρίστην τοποθεσίαν, ἀρμοδίαν κατ' ἐξαίρετον τρόπον καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τέσσαρας ἐνιαυσίους περιηροπὰς, θέρους, φθιῖνι, καὶ χειμῶνος, πρυγοπώρου καὶ τῆς ἀνοιξέως· ὥστε ὅπου διὰ τὴν μετριότητα αὐτῶν τῶν τεσσάρων μεταβολῶν τοῦ χρόνου δὲν ἀκολουθοῦσιν ἀσθένειαι εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ὁσίους πατέρας, ἀλλὰ ὑγεία καὶ ζωὴ πολυχρόνιος. Τούτου τοῦ περικαλλεστάτου ἱεροῦ Μοναστηρίου κτίτορες ἐχορημάτισαν, οἱ τρεῖς μέγιστοι αὐτοκράτορες καὶ πιστοὶ Βασιλεῖς τῶν ὀρθοδόξων ἡμῶν Ῥωμαίων Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς, Ἀνδρόνικος καὶ Ἰωάννης οἱ παλαιολόγοι, καθὼς τὰ σωζόμενα εἰς βασιλικὰ αὐτῶν χρυσόβουλλα φανερώουσιν· καθολικοὶ ὅμως κτίτορες, οἰκισταὶ, καὶ ἄριστοι κυβερνήται ἐστάθησαν οἱ δύο ἐπίγειοι Ἄγγελοι καὶ οὐράνιοι ἄνθρωποι, οἱ περιβόητοι εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἐπίσημοι, ἄνθρωποι ἅγιοι εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἰδωνος διαλαμπάντων ἁγίων πατέρων, θεῖος καὶ ἀνεψιὸς Ἐυθύμιος καὶ Νεόφυτος· οἵτινες πατρίδα ἔσχον τὴν Βασιλίδαν τῶν πόλεων, ἐξοριζόμενοι ἀπὸ γένους περιπαρεστώτου καὶ ἑκκληοῦς, καθὼς προβαίνων ὁ δεοσεβὴς ἀναγνώστης θέλει εὐχαριστηθῇ, πληροπορούμενος βαδμηδὸν περὶ αὐτῶν, καὶ περὶ πάντων τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης ἀξίων σημειώσεως· καὶ πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως καὶ εὐπροσύνης ἐμπροσθεῖς, θέλει δοξάσῃ τὸ πανύμνητον ὄνομα τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ὅπου κατ' ἐξοχὴν καθηγήασε καὶ ἐθαυμάστωσε τὰ θεῖα ταῦτα σκηνώματα.

Ἡ πρώτη οἰκοδομὴ τῆς ἑυαγοῦς καὶ περικαλλεστάτης ἱερᾶς ταύτης Μονῆς τοῦ Δοχειαρείου ἐγένετο κατ' ἀρχὰς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐυθυμίου, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου τὰ νῦν ὀνομάζεται Δάφνη, εἰς τμηρὴν καὶ μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ἅγιος Ἐυθύμιος, ἀπ' οὗ ἀπεπάσισε νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας, ἀπῆκε πάντα, καὶ δόξας καὶ τιμὰς, (ὅπου ἦτον ὁ ἐπισημότερος μετὰ τῶν ἐυγενῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως τοῦ τότε καιροῦ) καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ ἁγιώνυμον ὄρος, τότε κοντὰ ὅπου καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐπῆγεν, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ μεγάλου πατρὸς ἁγίου Ἀθανασίου, ὡς γινώσκουσιν εἰς αὐτὸν

ἀπὸ βασιλευούσης καὶ φίλος ἀγαπητὸς· παρ' οὗ ἐνεδύθη καὶ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, διατρέψας μετ' αὐτοῦ, πρὶν νὰ κτίσῃ τὴν μεγίστην λαύραν, ἀρκετὸν καιρὸν· καὶ ἦν θαυμαζόμενος παρ' ἐκείνων τῶν ἐναρέτων ὁσίων ἀνδρῶν τῆς συνοδίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ τὰ μέγιστα ἐυλαβούμενος, μάλιστα παρὰ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἁγίου Ἀθανασίου, διάτε τὴν ἐνάρετον καὶ ἀσκητικὴν αὐτοῦ πολιτείαν, καὶ διότι ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν εὐαγῇ χορείαν ἐκείνης τῆς ἐν Χρῷ ἱερᾶς ἀδελφότητος, ὥς οὐδεὶς ἄλλος ἐξοικονομῶν ὀρίστως, καὶ φιλαδέλφως αὐτήν, μὲ τὸ νὰ ἔφερε τὰ δευτερεῖα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, διωρισμένος παρὰ τῆς ἐκείνου ἁγιότητος διὰ νὰ ἔχῃ ὅλην τὴν φροντίδα περὶ πάντων τῶν καθηκόντων χρεωδῶν τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος, καλούμενος παρὰ πάντων Δοχειαρῆς (οὕτω γὰρ ὠνόμαζον τότε τὸν τὰ δευτερεῖα φέροντα τοῦ ἡγουμένου, ὥς ἐν μεμβράναις εὐρηται, ἦτοι τὸν Δικαῖον, ὁποῦ τὰ νῦν ὀνομάζομεν, ἢ τὸν Οἰκονόμον). Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐβουλήθη ὁ μακάριος πατὴρ ἡμῶν ἅγιος Εὐδύμιος νὰ μετέλθῃ ζωὴν ἡσυχαστικωτέραν καὶ πλεον ὑψηλὴν, ἐζήτησε συμβουλήν παρὰ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἃν εἶ σκοπὸς του εἶναι θεάρεστος, καὶ ἃν δίδῃ εἰς αὐτὸν τὴν συγχώρησιν καὶ ἄδειαν. Ὁ δὲ μέγας πατὴρ ἅγιος Ἀθανάσιος προγνωρίσας ἀπὸ θείας νέυσέως, ὅτι ἔχει νὰ εὐδοκιμήσῃ, καὶ νὰ γίνῃ κανὼν καὶ ὑπόδειγμα τοῦ μονήρους βίου ἀκριβέστατον, καὶ πολλὰς τῶν ἁμαρτωλῶν ψυχὰς θέλει εἰσάξῃ εἰς τὸν παράδεισον μὲ τὴν ἀγγελικὴν αὐτοῦ πολιτείαν, ἀσπασάμενος αὐτὸν ἐν φιλήματι ἁγίῳ, ἐχαρίσατο τὴν ἄδειαν, συγχωρήσας νὰ συναπέλθωσι τῇ αὐτοῦ ὁσιότητι καὶ ὅσοι τῶν ἀδελφῶν τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ συνοδίας θελήσωσι. Καὶ οὕτως ἀπελθὼν ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ἅγιος Εὐδύμιος μετὰ καὶ ἄλλων ἀδελφῶν, ἐκτίσεν ἐν τῷ ῥηθέντι τόπῳ τῆς Δάφνης μικρὸν Μονήτριον, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅπερ καὶ Δοχειαρίου ἐπωνομάσθη, λαβὼν τὴν τοιαύτην ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ διακονήματος τοῦ Δοχειαρίου, καὶ ἐπιστασίας ὁποῦ εἶχεν ὁ ἅγιος, ὅταν ἦτον μετὰ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς μεγίστης λαύρας. Μετερχόμενος λοιπὸν ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ἅγιος Εὐδύμιος, μετὰ τῆς ὀλίγης ἐκείνης συνοδίας του μὲ ἀκρίβειαν μεγαλωτάτην τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, καὶ ἐνάρετον διαγωγὴν, κατὰ τὸν διακαῇ ἐνδεον ἔρωτα τῆς μακαρίας του ψυχῆς, ὥσπερ γενναῖος ἀθλητὴς καθωπλίσθη, ἐπαγρυπνῶν καὶ προσέχων διὰ τῶν πέντε αὐτοῦ αἰσθήσεων εἰς τὰς παγίδας καὶ ἐνέδρας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ διδάσκων, ἀνεμίμησκε κατ' ἐκάστην εἰς τοὺς μαθητάς του τὰ ἀποστολικά λόγια, ἵνα προσέχωσιν, ὅτι ἡ πάλη οὐ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ κόσμου, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ

αἰῶνος τούτου· ἀλλ' ὁ ἄρχων τοῦ σκότους καὶ τῶν τοῦ Θεοῦ δεραπόντων ἄσπον-
 dos ἐχθρὸς Διάβολος, φθονήσας τὸ τοιοῦτον δεάρεστον κατόρθωμα τοῦ ἁγίου,
 δὲν ἄρῃσε νὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς, ἀλλ' ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἦλθον ἄνδρες Σαρα-
 κηνοὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Δάρνης· οὓς δεασάμενος ὁ Ἅγιος, καὶ προγνώσας, ὅτι
 οὐδὲν ἄλλο ἀνέρχονται εἰς τὸ μονήδριον, εἰμὴ διὰ λεηλατισμὸν καὶ φόνον, παρα-
 χωρήσας μικρὸν ἀπὸ το μονήδριον μετὰ τῆς συνοδίας του, ἐκρύβη εἰς τὰ δάση τοῦ
 ὄρους· αὐτοὶ δὲ, ἅρ' οὐ ἐλεηλάτισαν καὶ κατεκούρσευσαν τὰ ἱερὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας,
 καὶ τὴν ὀλίγην ἀποσκευὴν ἐποῦ εἶχε πρὸς χρείαν του, δὲν εὐχαριστήσῃ ἕως αὐτοῦ
 ὁ μισόκαλος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τεῖχος τοῦ μονηδρίου συνήργησε,
 καὶ ἐκ Δεμελίου κατηδάρισαν, καὶ ἀπέντες εἰς ἐλεεινὴν καὶ ἀξιοδάκρυτον κατάστα-
 σιν, ἀνεχώρησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐξελθὼν μετὰ τῆς συνοδίας του, καὶ ἰδὼν εἰς τοιαύτην
 κατάστασιν τὸ μονήδριόν του, ἐγνώρισεν, ὅτι ἐκ συνεργείας τοῦ πονηροῦ ἐκεῖνοι το-
 σοῦτον ἐξηγριώθησαν, ὥστε νὰ κατεδαρίσωσι καὶ τὰ τεῖχη ἄνευ τινὸς κέρδους τῶν·
 διὰ τοῦτο εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ὅπου διεπύλαξε τὴν ζωὴν του, διὰ πατρικῶν καὶ
 ἁγίων του συμβουλῶν ἐπαρηγόρει καὶ τὴν συνοδίαν του, ἐνισχύων τὴν αὐτῶν μικρο-
 ψυχίαν. Διὰ νὰ μὴν ὑποπέσῃ ὁμοως πάλιν εἰς τὰ ἴδια, ἀπῆκε τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς
 Δάρνης, μὲ τὸ νὰ ἐσύχναζον ἡμίποτε διάφοροι τῶν ἀνθρώπων ἀγαθοὶ καὶ πονη-
 ροὶ, ἐξ αἰτίας ὅπου ἦτον ὁ λιμὴν τῆς Δάρνης πλησίον του, καὶ ἑυρὼν κατὰ τὸν
 οἰκεῖον αὐτοῦ σκοπὸν (ὥς παρὰ Θεοῦ ὠδηγήθη) πρὸς ἡσυχίαν ἐπιτηδειότερον τὸν
 τόπον, ἔνθα τὰ νῦν οἰκοδομημένον φαίνεται τὸ ἱερὸν καὶ σεβάσμιον αὐτὸ Μονα-
 στήριον τοῦ Δοχειαρίου, ἡγάπητε κατοικῆσαι εἰς αὐτὸν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὸν πρῶ-
 τον τοῦ τότε καιροῦ τοῦ ἁγίου ὄρους (οὗ τὸ ὄνομα ἁββᾶ Ἰσαάκ) ἐπανέρωσε τὸν
 σκοπὸν του, ὅστις προσκαλεσάμενος πάντας τοὺς καδηγουμένους καὶ κοινοβιάρχας
 τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, ἐπρόβαλε τοῦ ἁγίου πατρὸς Ἐυθυμίου τὴν ἔνθεον βού-
 λησιν, καὶ ἀξιώσιν· καὶ ἐξ ἐνὸς στόματος ὁμοθυμαδὸν ὁ πρῶτος, καὶ οἱ λοιποὶ
 ἅπαντες ἡσπιάθησαν τὸ τοιοῦτον δεάρεστον πρόβλημα τοῦ ἁγίου, διότι ἔσωζον
 ἅπαντες ἄκραν εὐλάβειαν καὶ ὑπόληψιν εἰς αὐτὸν· καὶ διὰ τὴν ἐνάρετόν του πολι-
 τείαν, καὶ διὰ τὴν τοῦ γένους του λαμπρότητα· ὅθεν καὶ διὰ πωλητηρίου γράμμα-
 τος ἐνσπραγίστου, καὶ παρὰ πάντων ἐνυπογράφου, ἔδωκαν εἰς τὸν ἅγιον τὸν τό-
 πον ἐκεῖνον ὅπου ἐξήτει, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήγειρεν, ὥς ἤθελε, μονήδριον πάλιν εἰς
 μνήμην τοῦ ἁγίου Νικολάου, παρ' οὐδενὸς πλέον ἐνοχλούμενος, ἀλλ' ἐν ἡσυχίᾳ μιά-
 λιστα μένων. Αὐτοῦ λοιπὸν εὐχαριστηθεὶς κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα ὁ ἅγιος, ἐπὶ

τε τὴν Δέσει τοῦ τόπου, καὶ διὰ τὸ ἐγκραεῖς τοῦ αἵματος, καὶ τῆς θαλάσσης τὸ παρακλιτικόν, καὶ τὸ μέγιστον, διὰ τὸ βαδὺ τῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημικὸν (διὰ τὸ ὅποιον καὶ μόνον παρέβλεψε τὴν τοῦ τόπου τραχύτητα, ὡς ἀνύδρου ὄντος φυσικὰ καὶ δυσβάτου) μετήρχετο τὴν διάυλον τοῦ μονήρους βίου ἐν πάσῃ ἀσκήσει καὶ ἀρετῇ, εἰκὼν καὶ παράδειγμα γενόμενος εἰς τὴν ἱερὰν αὐτοῦ συνοδίαν· δὲν ἀπέραςεν ὁμως πολλὸς καιρὸς ὅπου ἤλθεν ἀπὸ τὰ βασιλεία καὶ ὁ ἀνεψιὸς του Νικόλαος· οὗτος ἦν ἄρχων μέγας, καὶ βουλευτὴς ἐμπειρότατος τοῦ αἰοδίου Βασιλέως Νικηφόρου τοῦ Φωκά, βασιλικῶς τετιμημένος εἰς τὸ μέγα ὀφρῖκιον τοῦ Πατρικίου, ὅπου ἐξημενεύεται πατήρ καὶ κηδεμὼν τοῦ κοινοῦ· ἀπὸ γονεῖς ἐνδόξους καὶ δεοσεβεῖς, Δουκὸς γὰρ μεγάλου τάξιν εἶχεν ὁ πατήρ αὐτοῦ καλούμενος Ἰωάννης, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἐυδοξία· οὗς λαθὼν κατὰ τὸ εἰκοστὸν περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὅτε τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ πρώτου γραμματέως εἶχεν εἰς τὰ βασιλεία, ἀρῆκε τὰς βασιλικὰς δόξας καὶ τιμὰς, καὶ κατέλαβε λάθρα τὴν τῶν Στουδιτῶν ἱερὰν Μονήν, ἐπιέμενος παιδιόθεν τὸν μονήρη βίον· οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ ἐρευναν ποιησάμενοι διὰ βασιλικῶν ἀνθρώπων, εὔρον αὐτὸν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Μονήν ἔξω τῆς πόλεως· πρὸς ὃν ἀπέδωκαν ἅπερ ἔφερον πατρικὰ αὐτοῦ γράμματα, τὰ ὅποια ἀναγνώσας μετὰ τοῦ Καθηγουμένου ἐκείνης τῆς Μονῆς, ἐσυμβουλεύθη παρὰ τῆς ἐκείνου ὁσιότητος διὰ τὰ ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια, ὅτι εἰς κρίμα παρακοῆς ὑποπίπτει· καὶ οὕτω πεισθεὶς, ἐπανήγαγεν αὐτὸς εἰς τὰ βασιλεία καὶ εἰς τὴν πατρώαν αὐλὴν, ἐξακολουθῶν τὰς βασιλικὰς ὑπουργίας, ἐνεδρεύων ὁμως καιρὸν ἀρμόδιον διὰ τὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ποδούμενον ἄνευ γογγυσμοῦ τῶν γονέων του· ἐπειδὴ καὶ πολλὰ τὰ ἐμπόδια εἶχε παρὰ αὐτῶν, ὡς μονογεννῆς, φιλοτιμιουμένων ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἢ ἐκλαμπρὸς αὐτῶν γενεὰ· Ἐν ταύταις λοιπὸν ταῖς δυσκολίαις ἐυρισκόμενος ὁ Νικόλαος χρόνους ἱκανοὺς, ἐγένετο χωρὶς τὰ Δέλη καὶ Μέγας Πατρίκιος, ἀπ' οὗ ἀνηγορεύθη Βασιλεὺς ὁ κραταιότατος Νικηφόρος ὁ Φωκάς· ἡγάπα γὰρ αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς τὰ μέγιστα μ' ὅλον τοῦτο ὁ Νικόλαος τῶν χρηστῶν του ἐλπίδων ὅπου εἶχεν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας τὸ παράπαν μὴ ἐκπεσὼν, οὐκ ἠδυνήθη προὔξαι τὸ σκοπούμενον ἄλλοτε, εἰμὴ ὅτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ πληρώσαντες τὸ κοινὸν χρέος δεοπιλῶς, ἐκοιμήθησαν ἐν Κῶ· ὢν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου οὐσίας γενόμενος κληρονόμος, ἐσπευδε τὸν Βασιλέα του καταπεῖσαι, ὅπως τῇ εὐχῇ αὐτοῦ καὶ ἀδείᾳ λυτρωθῇ τῶν βασιλικῶν του φροντίδων, καὶ καταλάβῃ κατὰ τὴν ἐρεσίν του τὸν ἐν τῷ ἁγιωσύμῳ ὄρει ἐνασκούμενον Δεῖόν του· γινώσκων ὁμως, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν θέλει ἐνδῶ-

ση εἰς τὸ ζήτημά του, παρεκάλει θερμοῦς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον διὰ νὰ νέυση εἰς τὴν ψυχὴν του· καὶ μάλιστα καδ' ἦν ἐωρτάζετο ἡ Πανένδοξος κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἀγρυπνίαν ὁλονύκτιον ἐποίησε, δεόμενος μετὰ δακρύων νὰ ἐυκολύνῃ τὰς δυσκολίας του· καὶ μὲ τοιαύτας ἀδιστάκτους ἐλπίδας, ἐπαρρήσιάσθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ πεσὼν εἰς τοὺς βασιλικοὺς αὐτοῦ πόδας, παρεκάλει θερμοῦς νὰ τὸν ἀξιῶσιν τῶν ἁγίων του ἐυχῶν, καὶ τῆς βασιλικῆς του ἀδείας, διὰ νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ἐκεῖνο, ὅπου ἡ ψυχὴ του ἐπόθει, ἀκόμι ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς ἡλικίας του ἔτη. Ὁ δὲ Βασιλεὺς λυπηθεὶς σφόδρα διὰ τὴν ὑστέρησιν τοῦ Πατρικίου Νικολάου, (ἐπειδὴ καὶ ἤξευρεν, ὅτι ἦτον ἀμετάθετος ἡ ἀπόφασίς του) ἐχαρίσατο τὴν ἄδειαν εἰς αὐτὸν τόσον ἔυκολα, ὥστε ὅπου ἐθαύμαζεν οὗτος Πατρικίος διὰ τὴν ἀπροσδόκητον μεταβολὴν καὶ ἀλλοίωσιν τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐυχαρίστει τῇ ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ ὅπου εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς του, καὶ ἐνευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Βασιλέως του, ὁ ὁποῖος ἀσπασάμενος τὸν Νικόλαον πατρικῶς, ἐντολὴν αὐτῷ δέδωκε βασιλικήν, ἵνα ἐυχῆται ὑπὲρ τῆς βασιλείας του, καὶ ἂν ποτε λάβῃ χρεῖαν, ἐλευθέρως νὰ τὸ ἀναφέρῃ εἰς τὸ κράτος του, καὶ πλουσιοπαρόχως καὶ βασιλικοπρεπῶς δέλῃ δωροῦνται εἰς αὐτὸν τὰ ἐλέη του· περὶ ὧν ἀπέδωκε τὴν προσήκουσαν προσκύνησιν καὶ ἐυχαριστίαν εἰς τὴν βασιλείαν του ὁ Νικόλαος, καὶ τὸ χαίρειν εἰπὼν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, κατέλαβεν ὥς ἡ διψῶσα ἔλαφος, τὸν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἀθωνος ἐνασκούμενον θεῖόν του ἅγιον Ἐυδύμιον, Καθηγούμενον ὄντα εἰς τὸ τοῦ Δοχειαρίου ἱερὸν Μονήδριον· καὶ ἀφιερῶσας τὸν πατρικὸν αὐτοῦ, καὶ ἴδιον πλοῦτον, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κτήματα καὶ τσιφλίκιά του εἰς τὸ ἱερὸν μονήδριον, ἔμεινε καὶ αὐτὸς ἐνψύχως καὶ ἀνδρείως διατελὼν δόκιμος, καὶ ταῖς ὑποθήκαις καὶ παραινέσεσι τοῦ Καθηγουμένου καὶ θεῖου του προπαρασκευαζόμενος εἰς τὸ ἐκτέμνειν κατὰ μικρὸν τὴν βαθεῖαν αὐλακα τῆς ἐναρέτου διαγωγῆς, τῆς ὁποίας γενόμενος ἔμπειρος καὶ ἐγκρατὴς, ἐκουρέυθη τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς παρὰ τοῦ θεῖου του καὶ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἐυδυμίου, μετονομασθεὶς Νεόφυτος· καὶ ὥς νέον φυτόν τῷ ὄντι ἐβλάστησεν εἰς ἐκείνην τὴν ἱερὰν ἀδελφότητα, καὶ προϊόντος τοῦ καιροῦ, δεινδρούμενος ἐπρόσφερε τῷ Θεῷ τὰς κατὰ καιρὸν ἐπι καρπίας ἐν νηστεύειν, ἐυχαῖς τε καὶ γονυκλισίαις. Ταῦτα καδορῶν ὁ ἅγιος Ἐυδύμιος, καὶ τὴν ὅσην ὑπόληψιν καὶ εὐλάβειαν ἔλαβεν ὁ Νεόφυτος ἀπὸ τὴν ἀδελφότητα πάνυ καλῶς ἐπιστάμενος, ἀπεφάσισε, μὲ τὴν γνώμην πάσης τῆς συνοδίας του, καὶ παρέδωκε τὸ ἱερὸν μονήδριον εἰς αὐτὸν, καταστήσας διὰ συγκελλιῶδους γράμ-

ματος Ἠγούμενον, καὶ πληρεξούσιον ὅ,τι ἂν βούλοιτο πράττειν. Αὐτὸς δὲ τὴν ἡσυχίαν ἀσπασάμενος, παρεμύθει τὸ γῆράς του, ὅστις καὶ εἰς ἔσχατον γῆρας ἑληλακῶς, ἀνεπαύθη ἐν Κῶ εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ Μοναστήριον. Ὡς δὲ τὴν ἐπιστάσιαν τῆς ἡγουμενείας ἀνεδέξατο ὁ ἅγιος Νεόφυτος, ἐξώγησε μὲ τὴν σαγήνην τῶν σοφῶν του πατριαρχέων καὶ ἐναρέτων πράξεων (ἦτον γὰρ σοφίας καὶ δυνάμεως πνεύματος πεπληρωμένος) πολλοὺς τῶν μοναχῶν εἰς ἐκεῖνό του τὸ μονήδριον, ὥστε ὁποῦ εἰς ὀλίγον καιρὸν Λαύρα ἀποκατέστη· διὰ τοῦτο καὶ ἐβιάσθη διὰ τὴν στενοχωρίαν ὁποῦ ἐδοκίμαζον νὰ μεγαλώσῃ τὸ μονήδριον ἐκεῖνο· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐχρειάζετο θησαυρὸς χρημάτων πολὺς, διὰ τὸ τοῦ τόπου ἀνώμαλον, ἄνυδρόν τε καὶ τραχὺ, τὸ ἀνέφερεν εἰς τὸν Βασιλέα του, ἐπικαλούμενος τὴν βασιλείαν του εἰς τὸ νὰ γένη καὶ τούτου τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου κτίτωρ καὶ προβολεύς· ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐχαρίστως καὶ μετ' ἐνλαβείας δεξάμενος τὴν αἴτησιν τοῦ Ἁγίου, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ αὐτοῦ θησαυροφυλακίου, οὐκ ὀλίγον χρυσίον ἀπέστειλεν μὲ βασιλικούς του ἀνδρώπους, εἰς τὸν ἅγιον Νεόφυτον διὰ μνημόσυνον τῆς βασιλείας του, καὶ τῶν βασιλέων προγόνων του· καὶ οὕτως ἀνήγειρεν ἐκ νέου ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ τὸ Μοναστήριον ἐκ θεμελίων, εἰς αὐτὸ τὸ μέγεθος ὁποῦ τὴν σήμερον φαίνεται, κατὰ τὸ ἔτος ἑξ χιλιάδας καὶ τετρακόσια ἑβδομήκοντα πέντε ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ῥηθέντος αἰοιδίου, καὶ κραταιοτάτου, ὀρθοδόξου καὶ πιστοῦ Βασιλέως τῶν Ῥωμαίων, καὶ κτίτορος τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης τοῦ Δοχειαρείου Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ * ἀπὸ δὲ Χριστοῦ κατὰ τὸ σωτήριο ἔτος ἑννεακόσια ἑξήκοντα ἑπτὰ· ἄνωθεν δὲ τοῦ κάστρου πύργον μέγαν ὠκοδόμησεν ἐνεκα ἀσφαλείας καὶ φυλακῆς, ἀνώρυξε δὲ καὶ τὸν πρῶτον εὐκτήριον οἶκον, καὶ ἕτερον παμμεγέδη καὶ περικαλλέστατον ἱερὸν ναὸν ἐποίησεν, εἰς μνήμην πάλιν τοῦ ἁγίου Νικολάου· προσαπέκτησε δὲ μετόχια, καὶ τόπους εὐπροσόδους καὶ καρποφόρους εἰς τὰ πλησιόχωρα τοῦ ἁγίου ὄρους, ἐνεκα τῶν πρὸς τροφὴν ἀναγκαίων τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ ἀδελφότητος. Εἰς τὴν περὶ τούτων λοιπὸν οἰκοδομὴν καὶ ἀπόκτησιν πολλὰ κοπιᾶσας ὁ ἅγιος Νεόφυτος, καὶ κατεξοδύσας πάντα τὰ τε βασιλικά, πατρικά καὶ ἴδια αὐτοῦ χρήματα, ἐλυπεῖτο σφόδρα, ὁποῦ δὲν τοῦ ἐνα-

*) Εἰς τὸ κοινὸν Προσκυνητᾶριον τοῦ ἁγίου ὄρους μὴ παρατηρήσας ὁ συγγραφεὺς ἀκριβῶς τὰς χρονολογίας τῶν Βασιλέων, μηδὲ τὰ ἔγγραφα τοῦ Μοναστηρίου τούτου θεωρήσας, ὡς φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ φήμης ἔχων τὰ περὶ αὐτοῦ, κατὰ λάθος ἔγραψεν ὅτι ὁ ἅγιος Εὐθύμιος ἦτον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου, γνώριμος ὢν καὶ τῷ μεγάλῳ πατρὶ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ· ὅτι πῶς ἦτον δυνατὸν ὁ ἅγιος Εὐθύμιος ὁποῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ ἔζη, καὶ εἶχε καὶ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον γνώριμον, νὰ ζῇ καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Βοτανειάτου, ὁποῦ ὁ Βοτανειάτης ἦτον μεταγενέστερος τοῦ Φωκᾶ χρόνους ἑκατὸν δεκαπέντε;

πελείψθησαν ἄλλα χρήματα, διὰ τὰ τελειώσῃ καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ περικαλλεστάτου ἱεροῦ ναοῦ, καὶ τὰ κατακόσμήσῃ αὐτὸν μὲ ἱερὰ σκέυη καὶ ἄμφια, ὥσάν ὅπου ὁ-
 χληρὸν ἐνόμιζε τὰ γράψῃ πάλιν εἰς τὸν Βασιλέα διὰ τὰ στείλῃ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλον
 Δησαυρὸν· ὅθεν καὶ περὶ τοῦ πρακτέου ὅλως ἀμηχανῶν, ἀπῆκε τὴν φροντίδα εἰς
 τὸν κηδεμόνα καὶ κυβερνήτην πάσης τῆς κτίσεως, παρακαλῶν θερμῶς τὰ προνοή-
 σῃ, ὥς οἶδε καὶ βούλεται, ὅπου τὰ ἀπαρτισθῶσι καὶ τὰ ἐλλείποντα τοῦ θείου
 ναοῦ. Ἄλλ' ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, καὶ ταχὺς εἰς βοήθειαν τῶν ἐπικαλουμένων Θεός,
 διὰ τὰ θαυμαστώσῃ καὶ χαριτώσῃ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτὸ Μοναστήριον τοῦ Δοχειαρίου,
 ἤρχισε θαύματα τὰ ἐκτελῇ εἰς αὐτὸ διὰ τῶν παμμεγίστων του ταξιαρχῶν, θαυμα-
 στα καὶ τεράστια, ὅτι-λογῆς εἶναι ἐκεῖνο, ὅπου ἐστίαθη περιβόητον καὶ ἑξακουστὸν,
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τὰ σκῆπτρα κατέχοντος Νικηφόρου τοῦ Φωκά, καὶ κτίτορος τῆς
 ἁγίας Μονῆς ταύτης. Ἄξιον τῇ ἀληθείᾳ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως, ὥς Ἀρχαγγε-
 λικὸν, καὶ δυνάμεως ἰδίων φύσεως αὐτοῦ! τὸ ὅποῖον ἀγκαλὰ καὶ τὰ εἶναι ἐκδεδο-
 μένον εἰς τύπους μετὰ καὶ ἄλλων εἰς τὰ θαύματα τῶν Ἀρχαγγέλων, διὰ τὰ φυ-
 λαχθῇ ὁμως ἀπ' ἀρχῆς ἡ συνέπεια τοῦ λόγου ἐντελής, καὶ ἐνταῦθα πρέπον ἐστὶ
 τὰ ἀναφερθῇ ὥς περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς θαυμάτων, καὶ ἄλλων ἀξίων σημειώσεως τού-
 του τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου, τοῦ παρόντος ἡ πραγματεία γίνεται. Ἀπέναντι λοι-
 πὸν τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους κατὰ τὸ μέρος ὅπου τὸ ἱερὸν αὐτὸ Μοναστήριον ἵδρυ-
 ται, ὑπάρχει τις χερσόννησος ὀνομαζομένη κοινότερον Δογκὸς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν
 ἀποκτήσῃ μετόχιον ὁ ἅγιος Νεόφυτος· πλησίον δὲ τοῦ μετοχίου εἰς τὸν τόπον του
 ἐπάνω, ἦτον μία στήλη ὄρθιος στημένη ἐκ χρόνων παλαιῶν, καὶ εἰς τὴν κεφα-
 λὴν τῆς εἶχεν ἐκτύπωμα ἀνδρώπου λαξευτὸν, καὶ γράμματα διαλαμβάνοντα τάδε·
 „Ὁ κρούσας με κατὰ κεφαλῆς εὕρισκει πληθὸς χρυσίου.“ καὶ οὐδεὶς τῶν
 ἀναγνωσκόντων διαβατῶν ἠμπόρεσε τότε τοὺς χρόνους τὰ ἐννοήσῃ τὰ γραφόμενα, ἀλλὰ κα-
 τὰ κεφαλῆς ὅλοι κρούοντες, καὶ τὴν στήλην καταδλάττοντες, ἐψεύδοντο παρὰ τῶν γρα-
 φομένων· κατὰ θείαν οἰκονομίαν καὶ τοῦτο, διὰ τὰ ἁγιάσῃ καὶ θαυμαστώσῃ ἐν
 καιρῷ τὸ ἱερὸν αὐτὸ Μοναστήριον· καὶ ὅτε εὐδόκησε, τότε καὶ ἀπεκάλυψε τὴν ἀ-
 πόκρυφον ἔννοιαν τῶν γραφομένων, κατὰ θείαν ἐπίπνοιαν, εἰς τινὰ νέον ὀνόματι
 Βασίλειον, ὅπου εἶχε διωρισμένον ὁ ἅγιος Νεόφυτος εἰς ἐκεῖνο τὸ μετόχιον. Αὐτὸς
 πολλάκις ἀπερχόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς στήλης, ἐθαύμαζε τὰ ὁρώμενα, καὶ μὴ
 νοούμενα· ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἅμα ὅπου ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐπορεύθη αὐδὺς
 εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς στήλης, καὶ ἐκεῖ πάραυτα σοφισθεὶς ἀπὸ θείας ἐμπνεύ-

σεως, ἔκρουσε τὴν κεφαλὴν τῆς σκιᾶς, ἡγουν ἔσκαψε τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς γῆς ὅπου ἔπесκίαζεν ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀγάλματος τοῦ ὄντος ἐντυπωμένου εἰς τὴν κορυφὴν τῆς στήλης, καὶ εὔρε πλῆθος χρυσίου εἰς χαλκοῦν λέβητα ἡγουν καζάνιον πεπληρωμένον, καὶ ἔκτινος μαρμάρου καλυπτόμενον. Θαυμασμοῦ λοιπὸν καὶ χαρᾶς πλήρης γενόμενος ὁ νέος διὰ τὴν εὔρεσιν τοῦ χρυσίου, δὲν ἐμελέτησεν κατὰ νοῦν τι τῶν ἀνθρωπίνων ὁ τρισόλβιος, ἀλλ' ὡς φύσει ἀγαθὸς καὶ χριστομίμνητος, καλύψας πάλιν τὸ χρυσίον μετὰ τῆς προσηκούσης ἀσφαλείας, ἀμέσως ἤψατο τῆς ὁδοῦ, καὶ φθάνει ἄνωρ εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον. Ἐπαπορήσας δὲ ὁ ἅγιος διὰ τὸ παράωρον τοῦ ἐρχομοῦ του, ἔκραξεν αὐτὸν κατὰ μόνας διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν αἰτίαν ὡς δὲ ἔμαθεν, ὅτι ὁ παρὰ καιρὸν ἐρχομὸς του ἦτον ἀγαθῶν μηνυμάτων καὶ εὐαγγελιῶν πρόξενος, (ἐπειδὴ καὶ τοῦ ἐξεμυστηρεῦδῃ παρ' ἐλπίδα τὴν εὔρεσιν τοῦ χρυσίου καθὼς συνέβη), ἔδωκε δόξαν τῷ Θεῷ καὶ εὐχαριστίαν ὁ ἅγιος, ὅπου εἰσήκουσε τῆς δεήσεως αὐτοῦ, καὶ δὲν ἄφησε νὰ κατατήκεται ἐπὶ πολὺ, λυπούμενος, ὅπου δὲν ἐδύνετο νὰ τελειώσῃ, ἀπὸ τὴν μεγάλην του ἔνδειαν, καὶ τὸν ἔνδον καλλωπισμὸν τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ ναοῦ. Ἀμα λοιπὸν ὅπου ἐξημέρωσε, χωρὶς νὰ τὸ κοινολογήσῃ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν ἀδελφότητα, διώρισε, καθὼς ὁ νέος ἐζήτησε, τρεῖς τῶν σεβασμιωτέρων πατέρων μὲ τρόπον μυστικὸν καὶ φρόνιμον, νὰ συναπέλθωσι μὲ τὸν νέον ἔνθα κεῖται ὁ θησαυρὸς τοῦ χρυσίου, διὰ νὰ ἀποκομίσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ μοναστήριον· οὔτινες ἐμβάντες μετὰ τοῦ νέου εἰς τὸ μοναστηριακὸν πλοῖον, ἔφθασαν ὅπου ἔκειτο ὁ θησαυρὸς, τὸν ὅποιον λαβόντες ὡς ἦτον μετὰ τοῦ χαλκόματος καὶ τοῦ μαρμάρου, εἰσήγαγον εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐδὺς ἐπιστρέφουσι διὰ τὸ μοναστήριον, ἔχοντες καὶ τὸν νέον μέσα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀνθρωπότης νικᾶται ἀείποτε, ὡς ἔστι δῆλον τοῖς πᾶσι, ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τούτου τοῦ κόσμου καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ, οἱ τρεῖς πατέρες ἐκεῖνοι ἔπαδον καὶ αὐτοὶ ὡς ἄνθρωποι τι ἀνθρώπινον· καίτοι ἀγαθοὶ ὄντες καὶ δόκιμοι, ἐσυμπώνησαν, τοῦ πονηροῦ συνεργήσαντος, νὰ κλέψωσι τὸ χρυσίον, καὶ τὸν νέον νὰ θανατώσωσι, τὸν δὲ ἡγούμενον ἅγιον Νεόφυτον ν' ἀπατήσωσι μὲ τὰς ψευδολογίας των· τοιοῦτον γὰρ ἔστιν ἐκάστης ἁμαρτίας τὸ ἀποτέλεσμα, ὅταν ἀρχὴν λάβῃ, νὰ ἔλκῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς παντελὴ ἀπώλειαν. Οὕτω λοιπὸν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ διαβόλου ὀδηγηθέντες, τὸν μὲν νέον ἐκεῖνον δέσαντες χεῖρας καὶ πόδας, καὶ κρεμάσαντες ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὸν ἐκ μαρμάρου λίθον ὅπου ἐκάλυπτε τὸ χρυσίον, ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· τὸ δὲ χρυσίον ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ὅπου ἔφθασαν εἰς τὸ Μοναστήριον ἐ-

ποίησαν εἰς τρία μερίδια, καὶ λαβὼν ἕκαστος τὴν μερίδα του, ἔκρυψεν κάτω εἰς τὸν ἄρσανα τοῦ μοναστηρίου, ἕως ὅτου νὰ εὕρωσι καιρὸν διὰ νὰ ἀναχωρήσωσιν· ἀλλ' ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ μόνος ἀλάθητος τῶν πανουργιῶν τοῦ ἔχθρου, καὶ μόνος ὁ ἀνατρέπων ἐν δυνάμει ἀηττήτως αὐτὰς, πανσόφως καὶ ἐξαισιῶς ὠκονόμησε, καὶ ταύτην τὴν ἐπὶ κακῷ ῥαδιουργίαν τοῦ πονηροῦ εἰς τὸ ἀγαθόν, προνοούμενος τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν τριῶν ἐκείνων πατέρων, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ καλοῦ νέου διὰ νὰ μὴ θανατωθῇ ἀδίκως, ὡσαύτως καὶ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ ναοῦ, ὅπου παρὰ τοῦ δεράποντος τοῦ ἁγίου Νεοφύτου δερμῶς παρεκάλεσθαι. Καὶ ἅμα ὅπου ἐρρίπθη ὁ νέος εἰς τὴν θάλασσαν, καθὼς ποτε ἐπέρθη ὁ προφήτης Ἀβρααμὶ διὰ τοῦ ἀγγέλου εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, οὕτω καὶ αὐτὸς παρὰ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, εἰς σχῆμα δύο ἀετῶν χρυσοπτέρων τῇ τοῦ Θεοῦ προμηθεΐᾳ ἡρπάγη ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς ἦτον δεδεμένος, καὶ ὁ λίθος κρεμᾶμενος εἰς τὸν λαιμὸν του· τίς νὰ μὴ φρίξῃ καὶ θαυμάσῃ εἰς τὸ τοιοῦτον τεράστιον θαῦμα τῶν ἀρχαγγέλων; ἐπέρθη ἐν τῇ νικτὶ ἐκείνῃ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, εἰς τὸν θεῖον ναὸν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου δυσιαστηρίου εἰς τὰ βημόθυρα ἀπέντες αὐτὸν οἱ θεῖοι ἀρχάγγελοι ἀβλαβῇ, ἀνεχώρησαν. Ὁ δὲ νέος ἐσκοτισμένος ἀπὸ τῆς πνιγμονῆς τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς ἀκροβατήσεως, καὶ ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ τραχήλου του ἐπακουμβισμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν του, ἐκέετο εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ, κοιμώμενος ὑπνω βαθεῖ. Ὅτε δὲ ἦλθε καιρὸς ὁ διορισμένος τῆς ἀκολουθίας, κατὰ τὸ ἔθος ὁ κανδηλάπτης λαβὼν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἡγουμένου διὰ νὰ κρούσῃ τὸν σημαντήρα, ἀνοίξας τὸν θεῖον ναὸν, εἰσῆλθεν πρῶτον διὰ νὰ ἀνάψῃ τὰς κανδήλας, καὶ ἐκεῖ αἰφνης ὁρᾷ ἔμπροσθεν τῆς ὡραίας πύλης τὸν νέον κοιμώμενον. Ἐντρομος δὲ ὅλος γενόμενος ὁ κανδηλάπτης διὰ τὸ θαυμάσιον, καὶ τὸ πρᾶγμα φάντασμα εἶναι νομίσας, ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἐξῆλθε, καὶ ἀνήγγειλε τὸ ὄραμα εἰς τὸν ἡγούμενον, ὁ ὁποῖος ὡς δειλάνδρον καὶ παιδαριώδη χλευάσας αὐτὸν, ἐπρόσταξε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν, τοῦ σταροῦ τὸν τύπον ἐν ἑαυτῷ σχηματίζων, καὶ λέγων, „Κύριε ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου τὸν σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας κτλ. ὡς δὲ διῆς καὶ τρεῖς εἰσερχόμενος τὸ αὐτὸ ἔβλεπε, τὸ ἀνέφερε καὶ ἐκ δευτέρου εἰς τὸν ἡγούμενον. Τότε ὁ ἅγιος Νεόφυτος γνωρίσας, ὅτι τὸ φαινόμενον οὐκ ἔστι πλάνη καὶ φάντασμα, ἀπῆλθε μετὰ τοῦ κανδηλάπτου εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παρ' ἐλπίδα βλέπει τὸν νέον, παρ' οὗ ἐνηγγελίσθη τὴν εὐρεσιν τοῦ χρυσοῦ, κοιμώμενον ἔμπροσθεν

τῶν ἱερῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος, δεδεμένον χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ λίθον μέγαν μαρμαρίνον, ἔχοντα εἰς αὐτὸν ἐπακουμβισμένην τὴν κεφαλὴν του. Διὰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἄξια θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως θαύματα, ὅλον ἑκαμβος γενόμενος ὁ ἅγιος Νεόφυτος, ἔμεινεν ἐπακουμβισμένος εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ ἄνωθεν τοῦ νέου ἱκανὴν ὥραν συλλογιζόμενος, καὶ τὰ ὁρώμενα περιεργαζόμενος. Ἐπειτα δὲ μὲ τὴν ῥάβδον τοῦ τὸν νέον μικρὸν ἐνύξεν, ὅστις ἐξυπνίσας, οὔτε αὐτὸς ἐγίνωσκε ποῦ εὐρίσκετο, καὶ ἐζήτει μαθεῖν. Ὡς δὲ παρὰ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου ἐπληροφορήθη ἔλθων εἰς ἑαυτὸν, ἀπήγγειλε τῇ ἐκείνου ἁγιότητι ὅσα ἔπαθεν ἀπὸ τούτων πατέρας ἐκείνους ἐξ αἰτίας τοῦ θησαυροῦ, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους διαμοιράσαντες, ἔδωκαν καὶ εἰς ἐμὲ διὰ μοῖραν τοῦτον τὸν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου κρεμώμενον μέγαν λίθον, ὅπου ἐκάλυπτε τὸ χρυσίον, διὰ τὰ μὲ σύρη ταχύτερον εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης· πῶς δὲ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἐξῆλθον, καὶ πόθεν ἐνταῦθα εἰσῆλθον οὐκ οἶδα· ἐν μένον οἶδα, ὅτι ἦλθον δύο χρυσόπτεροι ἄετοί, καὶ ἀρπάξαντές με ἐκ τοῦ βυθοῦ τῇ θαλάσσης, μὲ ἔφερον ἐνταῦθα με βλέπετε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἅγιος ἐγνώρισεν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ δύο χρυσόπτεροι ἄετοί δὲν ἦτον ἄλλοι, παρὰ οἱ δύο παμμέγιστοι ἀρχάγγελοι ὁ Μιχαὴλ καὶ ὁ Γαβριὴλ, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δυνατὴν προστασίαν καὶ βοήθειαν μετὰ θεὸν τὰς ἐλπίδας του ἀναδέμενος, ἀδιστάκτως ἐδάσσει ὅτι καθὼς τὸν νέον ἠλευθέρωσεν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, οὕτω καὶ τοὺς τρεῖς ἐκείνους καλογήρους δὲν θέλει ἀφήσωσι νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν, προνοούμενος διὰ τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν, καὶ βουλόμενοι νὰ ἀπαρτισθῇ καὶ τελεσφορήσῃ τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον ἐξ ἐκείνου τοῦ θησαυροῦ. Διὰ τὰ προξενήσῃ ὅμως ἐκπληξιν τὸ θαῦμα περισσοτέραν εἰς τὴν ἀδελφότητα, ἅμα δὲ καὶ ἔλεγχον ἐνώπιον πάντων εἰς τοὺς τρεῖς ἐκείνους ἐργάτας τῆς ἀνομίας (ἐπειδὴ καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἄραξαν τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ αὐτοὶ κάτω εἰς τὸν ἄρσανα), διώρισεν ὁ ἅγιος Νεόφυτος νὰ μείνῃ ὁ νέος καθὼς ἦτον ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος, κλεισμένος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἕως ὅτου νὰ ἀνέλθωσι καὶ αὐτοὶ· ἡ δὲ ἀκολουθία νὰ διαβασθῇ εἰς τὸν νάρθηκα, χωρὶς νὰ φανερώσῃ ὁ κανδηλάπτης εἰς τὴν ἀδελφότητα τὴν αἰτίαν. Τὸ δὲ πρῶτον, ἀφ' οὗ ἐκρυψαν οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι, ὡς ἐρῶν, τὸ χρυσίον, ἀνῆλθον ἀπὸ τὸν ἄρσανα εἰς τὸ Μοναστήριον· τοὺς ὁποίους κράξας ὁ ἡγούμενος ἅγιος Νεόφυτος, ἠρώτα περὶ τοῦ νέου, καὶ τοῦ θησαυροῦ, ὡς ἀγνοῶν δῆθεν· πρὸς ὃν ἀπεκρίθησαν, ὅτι εἰς μάτην ὁ κόπος τους, ἐπειδὴ καὶ ὁ νέος ἐψεύσθη, καὶ οὔτε χρυσίον μᾶς ἐφανερώσεν, οὔτε τὸν

τόπον καὶ, ἐν ᾧ ἔλεγε ψευδόμενος ὅτι εὔρε τὸν Δησαυρὸν· τὸν ὁποῖον ἐκ τῆς ἀ-
 γανακτήσεως ἡμῶν φοβερίσαντες, οὐκ οἶδामιν ποῦ ὑπῆγεν. Ὁ δὲ Ἅγιος προσποιοῦ-
 δεις, ὅτι ἐπίστευσεν εἰς τοὺς λόγους των, Ἄς κατέλθωμεν, εἶπεν, εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν νὰ δώσωμεν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ, καὶ αὐτὸς εἶναι δυνατὸς, νὰ ἀποστείλῃ
 ἡμῖν τὸ ἔλεός του ἄλλοθεν, ὡς οἶδε καὶ βούλεται. Καὶ οὕτω διὰ προστάγματός
 του ἔκρουσαν τὰς καμπάνας, καὶ συναχθέντες οἱ πατέρες, εἰσῆλθον ὁμοθυμαδὸν
 ἅπαντες εἰς τὸν Δεῖον ναὸν, προηγουμένου τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν τριῶν ἐκείνων πα-
 τέρων οὔτινες, ὡς εἶδον τὸν νέον, καδῶς τὸν ἔρριψαν αὐτοὶ εἰς τὴν θάλασσαν δε-
 δεμένον χεῖρας καὶ πόδας, ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος κείμενον, καὶ ἐπὶ τὸν
 τράχηλον αὐτοῦ τὸν λίθον ὅπου ἔσκέπαζε τὸ χρυσίον, αὐτοὺς μὲν φόβος καὶ τρό-
 μος κατέλαβε, τοὺς δὲ λοιποὺς πατέρας, ὡς μὴ ἰδεασμένους πρότερον, ἀπορία καὶ
 ἐκπληξίς ἐπὶ τοῖς ὁρωμένοις. Τότε δὲ καὶ ὁ νέος ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἤρ-
 ξατο ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων νὰ λέγῃ ὅσα παρὰ τῶν τριῶν ἐκείνων καλογήρων ἔπα-
 δε, καὶ τὴν βοήθειαν ὅπου εἶδεν ἀπὸ τοὺς δύο χρυσοπτέρους αἰετοὺς. Ὅταν δὲ
 ἤκουεν ἅπαντα ἡ ἱερὰ ἀδελφότης ἀπὸ στόματος τοῦ νέου τὸν μέγαν ὄλισθον εἰς
 θανασίμους ἁμαρτίας τῶν τριῶν πατέρων ἐκείνων, ὡσάντως καὶ τὴν ἐξαίσιον θαν-
 ματουργίαν τῶν Δείων ἀρχαγγέλων, ἐβόησεν ἐπὶ πολὺ „Μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαν-
 μασιὰ τὰ ἔργα σου! οἱ δὲ τρεῖς ἐκεῖνοι καλόγηροι πέσαντες πρηνεῖς ἐπὶ τὸ ἔδαφος,
 παρεκάλουν θερμῶς καὶ μετὰ δακρύων τὸν ἅγιον Νεόφυτον, καὶ τὴν λοιπὴν ἀδελ-
 φότητα νὰ δεηθῶσι πρὸς Κύριον, καὶ εἰς τοὺς Δείους ἀρχαγγέλους νὰ συγχωρή-
 σωσιν αὐτοῖς τὸ ἀνόσιον, ἄδικον καὶ παράνομον ἔργον ὅπου ἐποίησαν, ἐξομολο-
 γούμενοι παρρησίᾳ, ὅτι αὐτοὶ ἔρριψαν τὸν νέον εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ κλέψω-
 σι τὸ χρυσίον, τὸ ὁποῖον, ἔλεγον, ὡς ἔχομεν ὁ καδ' εἰς τὸ μερίδιόν μας κρυμμένον
 κάτω εἰς τὸν ἄρσανᾶν, θέλομεν τὸ φέρεῖ εἰς τὸ μοναστήριον σῶον καὶ ἀνελιπές.
 Κοινῇ λοιπὸν χαρᾷ γενομένης καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν, παρὰ τε τοῦ ἁ-
 γίου Νεοφύτου, καὶ τῶν λοιπῶν πατέρων δι' ὅλα ταῦτα τὰ πᾶσαν ἀνδρωπίνην δο-
 ξολογίαν καὶ εὐχαριστίαν ὑπερβαίνοντα, καὶ μάλιστα διότι οἱ Δεῖοι ἀρχάγγελοι ἀ-
 πέδειξαν, διὰ τῶν τοιούτων φρικτῶν καὶ θαυμασιῶν ὑπερφυσικῶν κατορθωμάτων,
 ὅτι ὡς κληρὸν ἔλαβον παρὰ Θεοῦ τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, διὰ νὰ προστα-
 τεύωσιν εἰς τὸ ἕξῃς, καὶ βοηθῶσιν αὐτῷ μὲν Δείαν βούλησιν, κατὰ πάντα καὶ διὰ
 πάντα μέχρι συντελείας κόσμου. Εὐρέθη ἐνλογον νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν μακαρίαν
 καὶ θεϊκὴν δυάδα τῶν ἀρχαγγέλων ὁ περικαλλέστατος καὶ θεῖος ναὸς τοῦ ἱεροῦ

μοναστηρίου ὁποῦ πρότερον, ὡς ἐρρέθη ἐκ πρώτης ἀρχῆς, ἦτον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου· καὶ οὕτω ποιήσαντες ἀγρυπνίαν ὁλονύκτιον, καὶ θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν, καθιέρωσαν ἁρμοδίως καὶ δικαιοπρεπῶς ἔκτοτε ἐπὶ τοῖς πανσέπτοις ὀνόμασι τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, οἱ ὅποιοι καὶ καθηγίασαν αὐτὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον μὲ τὰς ἀπείρους ἐν αὐτῷ θαυματουργίας των, καὶ διασώζουσι μετὰ Θεὸν ὑπὸ τὴν δυνατὴν αὐτῶν προστασίαν καὶ βοήθειαν, προνοῦντες ἄείποτε ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως· τοὺς δὲ μοναχοὺς ἐκείνους τρεῖς ὁ ἅγιος Νεόφυτος, ἅρ' οὗ παρέλαβε τὸ χρυσίον μὲ τὸν λέβητα καθὼς ἦτον, κανονίσας ὡς ἱεροσύλους, φονεῖς καὶ ψεύστας, ἀπέβαλλε πρὸς καιρὸν ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου, ἕως οὗ μετὰ δακρύων καὶ μετανοίας ἀληθεσιότητος πληρώσαντες τὸν κανόνα τους, ἐξιλέωσαν τὸν Θεόν, καὶ πάλιν κατέταξεν αὐτοὺς εἰς τὴν εὐαγγή χορείαν τῆς ἱερᾶς ἐκείνης ἀδελφότητος, ἐκδημήσαντας μετὰ καιρὸν θεοφιλῶς πρὸς Κύριον. Κατὰ δὲ τὸν πόδον αὐτοῦ καὶ ἔρρεσιν καθιστόρισε τὸν θείον καὶ ἱερὸν ναὸν πάνυ καλᾶς ἀπὸ ἱστοριογράφους ἀρίστους, καὶ κατεκόσμησε πλουσίως ἀπὸ ἱερὰ σκεύη καὶ ἄμφια, καὶ ἄλλα πάμπολλα συμφέροντα εἰς τὸ ἱερὸν Μοναστήριον προσαπέκτησε· τὸν δὲ νέον ἐκεῖνον Βασίλειον τὸν τοῦ θησαυροῦ εὐρετὴν, ὡς αὐτὸς ἐζήτησε, ἐνέδυσε τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, Βαρνάβαν μετονομάσας αὐτὸν, τὸν ὅποιον καὶ ἐγύμνασεν εἰς πᾶσαν ἀρετὴν καὶ ἄσκησιν πνευματικὴν ἐπιτήδειον· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ φήμη τοῦ ἁγίου Νεοφύτου καὶ καθηγουμένου τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου ἤρξησεν ἐπ' ἀρετῇ προϊόντος τοῦ καιροῦ, καὶ παρὰ πάντων τῶν τοῦ ἁγίου ὄρους ὁσίων πατέρων, καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν ἐυλαβεῖτο καὶ ἐσέβετο, ἔκρινον ἔυλογον καὶ ἐπήρπρισαν αὐτὸν πρῶτον τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους· ὡς δὲ εἶδεν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ ἀποφύγῃ, παρέδωκε μὲ γνώμην τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος τὸ ἱερὸν Μοναστήριον εἰς τὸν Βαρνάβαν διὰ νὰ ἡγουμενεύῃ, ὡς δοκιμασμένον παρὰ τῆς ἐκείνου ἁγιότητος, καὶ παρὰ πάσης τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος· αὐτὸς δὲ ἀνῆλθεν εἰς τὸ πρωτάτον, καὶ διεκυβέρνησε τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ πρώτου ρουνεχῶς καὶ ἀρίστως χρόνους ἱκανοὺς· ἴστερον δὲ παραιτησάμενος, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, ὅπου καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, γενόμενος πλήρης ἡμερῶν· οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσιν, ὡσαύτως καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἁγίου Ἐυθυμίου τοῦ θείου του δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἰδίως μὲν καὶ κατὰ μέρος τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον τοῦ Δοχειαρείου ἐν τῇ ἐννάτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, κοινῶς δὲ ὅλα τὰ ἱερὰ μοναστήρια καθ' ἣν ἐορτάζουσι τὴν μνήμην πάντων τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει

του Ἰωάννου διαλαμπάντων. Ὅσον δὲ ἀγῶνα καὶ σπουδὴν ὁ μακάριος οὗτος καὶ
 ἀριστόλβιος ἅγιος Νεόφυτος κατέβαλλεν εἰς αὐτὸ τὸ ἱερὸν μοναστήριον, ἀπεδείχθη
 ἐκ τῶν προλαβόντων ὅσην δὲ καὶ οἷαν πνευματικὴν καρποφορίαν ἐν αὐτῷ ἐποίη-
 σεν, τίς ἂν δύναιτο περιγράψαι; πανταχόθεν γὰρ οἱ ἐρασταὶ τοῦ μονήρους βίου
 παραγενόμενοι, τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονὴν κατελάμβανον, διάτε τὴν τοῦ θαύματος τε-
 λεσιουργίαν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, καὶ διὰ τὴν παρὰ πάντων σωζομένην ἁγίαν
 ὑπόληψιν, καὶ σέβας σεπτὸν εἰς τὸν ἅγιον Νεόφυτον· οὕτινος διάδοχος ἐγένετο,
 ὡς ἄνω ἐρρέθη, καὶ τρίτος ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς Βαρνάβας ὁ παρὰ τῶν
 ἀρχαγγέλων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης λυτρωθεὶς· ὅστις ὁπαδὸς καὶ μιμητὴς ἀ-
 πεδείχθη ἄριστος τοῦ γέροντός του καὶ πνευματικοῦ πατρὸς ἁγίου Νεοφύτου, εὐ-
 λαβούμενος παρὰ πάσης τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ταπεινώσιν
 καὶ ἀρετὴν, καὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀρχαγγέλους ἁμετρόν του εὐλάβειαν ὅπου
 ἔσωζε, μὴ ἀμνημονῶν τῆς χάριτος ὅπου πρὸς αὐτὸν ἔκαμον. Ἐψύλαξε δὲ καὶ τὰς
 διαταγὰς καὶ τοὺς κανόνας τοῦ κοινοβίου ἀπαρატρέπτους, ὡς παρέλαβε παρὰ τοῦ
 πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρὸς, καὶ μετὰ ἰδρώτων, καὶ πόνου πολλοῦ προσapéκτησε
 καὶ ἄλλα πολλὰ κτήματα εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονὴν συμπέροντα· ὥστε ὅπου καὶ
 τρίτος κτίτωρ ὑπῆρξε τῆς μονῆς ταύτης, ἐν ἣ καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ. Μετὰ δὲ
 ταῦτα ἀλληλοδιαδόχως εἰς ὑποκείμενα ἐναρέτου διαγωγῆς καὶ πολιτείας ἀσκητικῆς
 διέβαινον ἢ ἡγουμενεία τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, καὶ οὐδέποτε ἐξέλειπον ἄνδρες
 ἐπ' ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ διαδουλλόμενοι, διὰ τὸ τοῦ τόπου πρὸς ἡσυχίαν καὶ ἄσκη-
 σιν πνευματικὴν ἐπιδέξιόν τε καὶ ἐπιτήδειον, πρὸς τούτοις καὶ διὰ τὸ παρακλητι-
 κὸν τῆς παραθαλασσίας του, καὶ τὸ τοῦ ἀέρος εὐκραές τε καὶ τερπνόν, καὶ τὸ πρὸς
 πάντα αὐταρκές τε καὶ ἀναπauτικόν. Ἐν μόνον ἦτον ἐκεῖνο ὅπου ἔδλιβε τοὺς πα-
 τέρας, καὶ μερίμνους διὰ παντὸς ἐποίει, ἢ ἐκ τοῦ ὕδατος προσγνομένη εἰς αὐ-
 τοὺς ἀσθένεια τῆς ποδαλγίας· ἀλλ' οἱ θεῖοι ἀρχάγγελοι τὸ ἀνεπηρέαστον τῆς ἱερᾶς
 ταύτης μονῆς προβλέποντες, ὡς ἐπὶ τὸ προστατεύειν θεόθεν αὐτὴν κληρωσάμενοι,
 ἐδεράπευσαν ἐξαισίως μὲ τοιάνδε ἀξιοδιήγητον θαυματουργίαν.

Τοῦ ἱεροῦ τούτου καὶ σεβασμίου μοναστηρίου ὄντος ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ καὶ ἀ-
 νοικεῖον, καθὼς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐρρέθη, ἔκαμε χρεια ἐκεῖνοι οἱ ἅγιοι καὶ αοί-
 διμοι κτίτορες νὰ φέρωσι μὲ ἀυλάκια νερὸν εἰς τὸ μοναστήριον μακρόθεν ἕως
 τρία μίλια· τὸ ὅποιον ἐνθα ἀνέβρυνεν ἦτον πότιμόν τε καὶ διειδές, κατερχόμενον ὁ-
 μως ἀπὸ τὴν καύσιν τοῦ ἡλίου καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γῆς διεφθείρετο ἢ ποιότης

του ἐκείνη, καὶ ἐπροξένει εἰς τοὺς πατέρας πόρους καὶ ὀγκώματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἄλλας πρὸς τούτοις ἀσθενείας, περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ὁποίου εἶχεν ὁ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἡγούμενος Ματθαῖος τοῦνομα μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων μεγάλην φροντίδα καὶ πρόβλεψιν, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην διόρθωσιν ἐστοχάσθησαν, εἰμὴ νὰ σκάψωσι τὴν γῆν πολλὰ βαθέα, καὶ διὰ σωληναρίων μεγάλων κεραμίων νὰ κατέρ-
 χετο τὸ νερὸν εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ οὕτω μήτε ἡ καὺσις τοῦ ἡλίου νὰ διαπερᾷ εἰς τόσον βάθος, ἀλλ' οὔτε ἡ ἀπορορὰ τῆς γῆς μέσα εἰς τὰ σωληνάγια νὰ ἡμπο-
 ρῇ νὰ εἰσέλθῃ, ὅπου νὰ διαρδεύεται ἡ ποιότης τοῦ νεροῦ. Ὁ τοιοῦτος λοιπὸν στοχασμὸς ἐφάνη εἰς ὅλους εὐλογος, καὶ δι' εὐχῆς τοῦ ἡγουμένου κυρ Ματθαίου, διωρίσθη Θεόδουλος τις ἀδελφὸς, ἔμπειρος πολλὰ εἰς τοιαύτας βαναυσίμους τέχνας, καὶ προθυμότερος ἀπὸ τοὺς λοιποὺς εἰς τοῦτο συνδρομητῆς, διὰ νὰ τελειώσῃ αὐτὸ τὸ ἔργον, ὁ ὁποῖος ἐτοιμασθεὶς ὡς διωρίσθη διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὴν αὖριον, ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ εἶδε κατ' ὄναρ τοὺς Δείους ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβ-
 ριὴλ, οὔτινες εἶπον πρὸς αὐτὸν „Διατὶ Θεόδουλε, ἐπὶ ματαίᾳ μελετᾷς νὰ ἔμβῃς „ ἐσὺ εἰς κόπους καὶ ἀγῶνας, καὶ τὸ μοναστήριον εἰς ἔξοδα ἀνωπελῇ, εἰς καιρὸν „ ὅπου μέσα εἰς τὸ μοναστήριον εἶναι νερὸν ἀξιόλογον, καὶ πᾶν ὥραϊον καὶ γλυ-
 „ κύτατον;“ ὁ δὲ Θεόδουλος ἅμα ὅπου ἤκουσεν ἀπὸ τοὺς ἀρχαγγέλους τοῦ τοιού-
 του ποδητοῦ καὶ τερπινοτάτου μαθήματος, τοῦ ἐφάνη πῶς ἐσηκώθη καὶ εἶπε. Πα-
 ρακαλῶ σας, Δεῖοι Ἀρχάγγελοι, Δερμῶς, δείξατέ μοι ποῦ εὑρίσκεται τὸ τοιοῦτον νε-
 ρὸν· οἱ ὁποῖοι πιάσαντές τον ἀπὸ τὴν χεῖρα, ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸν τόπον, ἔνθα φαίνεται τὴν σήμερον τὸ πηγάδιον τοῦ ἀγιάσματος εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ μὲ δι-
 κέλιον σκάψαντες, ὡς τοῦ ἐφάνη ἐβγῆκεν νερὸν, ἐκ τοῦ ὁποίου τῷ ἔδωκαν καὶ ἔπινε, καὶ ἦτον πολλὰ γλυκὺ καὶ ἑξαίρετον· εὐθὺς δὲ ὅπου ἔπινε τὸ νερὸν ὁ Θεόδουλος, ἐξύπνησε μὲ χαρὰν καὶ μὲ πρόμον, καὶ χωρὶς νὰ διστάσῃ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς τὴν δύναμιν τῶν ἀρχαγγέλων, ἐκ τοιούτου τέπου φυσικὰ ἀνύδρου, ἀνίκμου καὶ ξηροῦ νὰ ἐβγάλωσιν νερὸν περισσὸν καὶ γλυκύτατον, (ἐπειδὴ καὶ ἐπίστευε πεποι-
 θῶς πῶς ἡ τρισήλιος Δεότης εἰς αὐτοὺς ἐμπιστεύεται πρὸς διακονίαν τὰ πάντα)· ἐπανέρωσεν εἰς τὸν καθηγούμενον κυρ Ματθαῖον, καὶ εἰς τὴν λοιπὴν ἀδελφότητα τὴν τοιαύτην ὅρασιν ὅπου κατ' ὕπνους εἶδεν· οὔτινες χωρὶς νὰ δυσπιστήσωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν δύναμιν τῶν ἀρχαγγέλων, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ φρονοῦντες μὲ τὸν Θεό-
 δουλον, ἀπῆλθον μετ' εὐλαβείας εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ὁ Θεόδουλος ὡδη-
 γήθη κατ' ὄναρ παρὰ τῶν Δείων ἀρχαγγέλων, καὶ ψάλλαντες παράκλησιν, ἔσκαψαν,

καὶ ἐκ τοῦ ἀνύδρου ἐκείνου τόπου, ὃ τῶν θαυμασίων σου Χριστέ Βασιλεῦ! ἐβ-
 γῆκεν εὐδὺς νερὸν πότιμον καὶ γλυκύτατον περισσόν. Χαροποιηθέντες λοιπὸν οἱ
 πατέρες ἀπὸ τὸ ἀπρόσδόκητον τοῦτο καλόν, καὶ τοῖς θείοις ἀρχαγγέλοις μεθ' ὕμνων
 εὐχαριστήσαντες, εἰς τὸ ἐξῆς ἀνενόχλητοι ἔμενον ἀπὸ τὴν ποδαλγίαν, εἰς χοῆσιν
 μόνον πιοτοῦ μεταχειριζόμενοι αὐτὸ, καὶ ὅχι εἰς ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν· οὐ τὸν ἁ-
 γιασμὸν αὐτοῖ, καὶ οἱ πρὸς αὐτὸ τὸ ἁγίασμα μετ' εὐλαβείας ἐρχόμενοι ἀπελάμβα-
 νον, καὶ ἄχρι τῆς σήμερον ἀπολαμβάνουσιν, ὡς λαματικὸν πάσης νόσου, καὶ πά-
 σης μαλακίας φυγαδευτικόν· τὸ ἐποῖον διὰ τὰς πολλὰς θαυματουργίας καὶ θερα-
 ραπείας, ὅπου ἔκαμνε κατ' ἐκάστην ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐγένεν ἐξακουστὸν, ὥ-
 στε ὅπου ἡ φήμη του ἔφθασε καὶ ἕως εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ τότε βασιλεύοντος ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ χίλια διακότια ἐννεή-
 κοντα ἐννέα, ἀπὸ δὲ Ἀδὰμ ἐξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσια ἐπτὰ, πιστοῦ βασιλέως καὶ
 αὐτοκράτορος Ῥωμαίων, ὀρθοδοξοτάτου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, ὁ ὁποῖος ἅμα
 ὅπου τὸ ἔμαθε, προσεκάλεσε τὸν καδηγούμενον κὺρ Ματθαῖον εἰς τὰ βασίλεια, διὰ
 τὰ τοῦ ὑπάγῃ χάριν εὐλαβείας ἁγίασμα, καὶ νὰ μάθῃ ἀπὸ στόματός του τὰ περὶ τοῦ
 ἁγιάσματος. Καὶ ὡς ἐπληροφορήθη ἀπὸ τὸν ἡγούμενον καταλεπτῶς τὸ τοιοῦτο
 τεράστιον θαῦμα τῶν ἀρχαγγέλων περὶ τοῦ ἁγιάσματος, καὶ τὰς ἰάσεις ὅπου δι' αὐ-
 τοῦ συνεχῶς γίνονται, ἐχάρη χαρὰν εὐφρόσυνον, καὶ τὸ ἐλογίσθη ἔλεος παρὰ Θεοῦ
 εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καύχημα δὲ καὶ σεμνολόγημα τῆς βασιλείας του, ὅπου ἐπὶ τῶν
 ἡμερῶν του οἱ θεῖοι ἀρχάγγελοι ἠθέλησαν εἰς αὐτὸ τὸ μοναστήριον πάλιν νὰ θαυ-
 ματουργήσωσιν. Ὅθεν καὶ διὰ βασιλικοῦ του χρυσοβούλλου, ἀπῆρρωσε τότε ἐν βασιλι-
 κὸν αὐτοῦ τζιφλίκιον, τὸ ὅποῖον ἄχρι τῆς σήμερον ἀπὸ τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον
 δεσπόζεται, Περγαδίκια καλούμενον, καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίσματα εἰς τὸν ῥηθέντα κα-
 δηγούμενον κὺρ Ματθαῖον βασιτικοπρεπῶς ἐδώρήσατο ὁ ἀείμνηστος, ζῆλον ἐνδεον
 ζηλωσάμενος ὁ τρισόλβιος, νὰ γίνῃ κτίτωρ τῆς ἱερᾶς ταύτης μονῆς διὰ τῶν εἰς
 αὐτὴν βασιλικῶν του ῥηθέντων ἀναδημάτων, ἐπειδὴ οὐ μικρὰν τὴν εὐλάβειαν καὶ
 τὸ σέβας προσέλαβεν ἡ βασιλεία του εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονὴν ἐκ τοῦ γεγονότος
 θαύματος τῶν ἀρχαγγέλων. Ἐκτοτε λοιπὸν οἱ ἐνασκούμενοι εἰς αὐτὸ τὸ μοναστή-
 ριον ὅσοι πατέρες, ἐλεύθεροι τυγχάνοντες ἐκ τοῦ σκόλοπος τῆς ποδαλγίας, καὶ τὴν
 ἀσκητικὴν πολιτείαν ἀγγελοειδῶς μετερχόμενοι, ἐκ πάσῃ ὑπακοῇ πρὸς ὃν διήρχετο
 ἡ ἐπιστασία τῆς ἡγουμενείας ὑπετάσσοντο. Μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη καὶ τὸ θαῦμα
 τοῦ πλοίου εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, ὅπου οἱ θεῖοι ἀρχάγγελοι παραδόξως

αὐτὸ δὲ ἀνέμου σφοδροῦ εἰς τὴν Ἀφρικὴν κατευώδωσαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, τοῦ ὁποῦ ἡ διήγησις οὕτως ἔχει.

Οτε τῆς ἐσοδίας ὁ καιρὸς ἤγγιζεν, οἱ πατέρες τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μοναστηρίου ἀπεπέμπον, μετὰ τινων μοναχῶν ἰδεάτων τῆς ναυτικῆς τέχνης, τὸ μοναστηριακὸν αὐτὸν καΐκιον, διὰ νὰ φέρωσι τὴν χρονικὴν αὐτῶν ἐσοδίαν τὸ σίτου ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ μετόχιά των εἰς τὸ μοναστήριον. Ἀπελθόντες λοιπὸν οἱ μοναχοὶ, ἐφόρτωσαν τὸ καΐκιον ἀπὸ σιτάρι, καὶ ἀναπετάσαντες τὰ ἱστία, ἐπέστρεφον εἰς τὸ μοναστήριον. Καθ' ὁδὸν δὲ ἀνέμου σφοδροῦ ἐμπυσήσαντος, καὶ τῶν ναυτῶν μὴ δυναμένων κυβερνῆσαι τὸ πλοῖον, ἔφθασεν αὐτὸ παρ' οὐδενὸς κυβερνώμενον εἰμὴ ἀπὸ τοὺς θεοὺς ἀρχαγγέλους, εἰς τὴν Βαρβαρίαν, καὶ κατευωδώθη εἰς τὸν λιμένα τῆς Καρδαγένης, χωρὶς καὶ αὐτοὶ οἱ ναῦται νὰ τὸ καταλάβωσιν. Οἱ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης ἄνθρωποι, κατ' ἐκείνην τὴν χρονίαν εἶχον πείναν μεγάλην, καὶ ὥς εἶδον τὸ καΐκιον γεμάτον ἀπὸ σιτάρι, ἔτρεξαν μετὰ χαρᾶς, καὶ ἠγέρασαν ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς ὅλον τὸν σῖτον, ἄλλον μὲ χρήματα, καὶ ἄλλον μὲ ἀλλαγὴν τῆς Ἰνδίας ἀρωμάτων, ἥτοι κανέλλας, μοσχοκαρίων καὶ ἄλλων Ἰνδικῶν εἰδισμάτων, ὑποχρεώσαντες μεθ' ὑποσχέσεως τοὺς μοναχοὺς καὶ ἄκοντας διὰ νὰ ὑπάγωσι καὶ αὐτοὶ σῖτον εἰς αὐτοὺς. Οἱ δὲ μοναχοὶ λαβόντες τὰ τε χρήματα καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ μυρωδικὰ, ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Καρδαγένης διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ μὴ ἠξεύροντες ποῦ ὑπάγουσι, ὥς ἀνίδεοι τῶν μερῶν ἐκείνων, ἄρῃσαν τὸ πλοῖον ὅπου ὁ ἄηρ τὸ ὑπάγη· οἱ δὲ θεοὶ ἀρχάγγελοι θαυμασίως ἐνώδωσαν αὐτὸ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ ὁποία διὰ τὰς καταδρομὰς τῶν Σαρακηνῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε μεγάλην στέρησιν ἀπὸ τῆς Ἰνδίας τὰ μυρωδικὰ, ὅπου οἱ μοναχοὶ τὸ καΐκι των εἶχον φορτωμένον· καὶ οὕτω τὰ ἐξηγόρασαν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως μετὰ μεγάλης τιμῆς ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς, οἵτινες ἀπ' οὗ ἔλαβον τό τε χρυσίον τῆς πωλήσεως τῶν μυρωδικῶν, καὶ ὅσα ἄλλα ἀπριώματα ἐπρόσπερον εἰς τὸ μοναστήριον οἱ ἐνδοξοὶ τῆς πόλεως, καὶ μάλιστα ὁ Βασιλεὺς τοῦ τότε καιροῦ, ἐσηκώθησαν ἐκεῖθεν, καὶ παρὰ τῶν ἀρχαγγέλων ὀδηγούμενοι, ἦλθον εἰς τὸ μοναστήριον, χωρὶς νὰ ἀργοπορήσωσιν εἰς αὐτὸ τὸ ταξίδιον, περισσότερον ἀπὸ ἄλλαις χρονιαῖς ὅπου ἔφερον τὴν ἐσοδίαν τοῦ μοναστηρίου. Ὡς δὲ οἱ πατέρες εἶδον τὸ καΐκιόν τους καὶ ἐπλησίαζε, κατέβησαν ἅπαντες εἰς τὸν ἄρσανα καὶ τὸ ὑπεδέχθησαν, νομίζοντες πῶς ἦτον φορτωμένον σιτάρι διὰ νὰ τὸ ἐκκενώσωσιν· ὥς δὲ ἐπλη-

ροπορήθησαν ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς ναύτας τοῦ πλοίου τὰ ὅσα κατ' ὁδὸν ἀπὴντησαν θανμαστὰ συναντήματα, ἐδόξασαν τοὺς θείους ἀρχαγγέλους ἅπαντες, ὅπου παντοιοτρόπως τὸ ἱερὸν αὐτῶν μοναστήριον βοηθοῦσι καὶ ὑπερασπίζονται· δὲν ἀπέρασεν ὅμως πολὺς καιρὸς, καὶ ἐπειδὴ οἱ μοναχοὶ κατὰ τὴν ἐπόσχεσίν τους δὲν ἐπῆγαν τὸ σιτάρι εἰς τοὺς Μπαρπαρέσους, ἀλλὰ καὶ τὰ μυρωδικά τους ἐπώλησαν εἰς τοὺς πολίτας τοὺς ἐχθρούς των, ἐκίνησαν ἀρκετοὶ μὲ στόλον, καὶ ἦλθον εἰς τὸ μοναστήριον, ἐπὶ σκοπῶ αὐτὸ μὲν νὰ κατεδαφίσωσιν ὀλοτελῶς, τοὺς δὲ πατέρας ἀνιλεῶς νὰ φονεύσωσιν· οἱ δὲ πατέρες κλείσαντες τὴν σιδηρὰν πόρταν τοῦ μοναστηρίου καὶ συναχθέντες, ἐβυλάχθησαν ἅπαντες εἰς τὸν μέγαν πύργον τοῦ μοναστηρίου. Ὡς δὲ οἱ ἐπάρατοι Σαρακηνοὶ ἄραξαν, ἅπαντες μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἀλλαλαγμῶν ὤρμησαν εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ ἀκόμι πρὶν νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸ μοναστήριον, ὦ τοῦ καινοῦ καὶ παραδόξου ἀκούσματος! εἶδον ἀοράτως τοὺς θείους ἀρχαγγέλους ὅπλοφοροῦντας καὶ ἐφίππους, καὶ σὺν αὐτοῖς πλήθος στρατιᾶς ἀγγέλων ὁρμώντων ἐναντίον εἰς αὐτοὺς· οἱ ὅποιοι φοβηθέντες τὰς φλογεράς ὄψεις τῶν ἀρχαγγέλων, καὶ τὰς πυρίνους αὐτῶν ῥομφαίας, ἐπέστρεψαν μὲ βίαν εἰς τὰ πλοῖά των, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἕως νὰ φθάσωσιν εἰς τὰ πλοῖά των, ἄλλοι ἀοράτως ἐφονεύθησαν, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν θάλασαν ἀπεπνίγησαν· ὅσοι δὲ ἐναπελείφθησαν, ἀνεχώρησαν κατησχυμένοι, καὶ ἐπαπειλοῦντες νὰ κάμωσιν ἄλλοτε τὴν ἐφοδὸν τους εἰς τὸ μοναστήριον. Μαδόντες δὲ οἱ μοναχοὶ ὅπου ἦτον ἔξω μὲ τὸ καϊκίον ἐκεῖνο εἰς τὸ τζιφλίκι, ὅπου παρὰ τοῦ αἰοιδίμου Βασιλέως Ἀνδρονίκου ἀπιερώθη Περγαδίκια καλούμενον, τὸν πολιορκίαν τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς Μπαρπαρέσους, φοβηθέντες μὴ τύχη νὰ ὑπάγωσι καὶ ἐκεῖ, τὸ μὲν καϊκίον ἐκεῖνο ἔκαυσαν, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἀπέταξαν δύο περιστεραί, καὶ ἐκάθισεν ἡ μία πλησίον εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ ἄλλη μακρὰν ἕως δύο στάδια, καὶ εὐθὺς ἀνέβρυσαν καὶ εἰς τοὺς δύο τόπους ὅπου ἐκάθισαν ἁγιάσματα, τὰ ὅποια ἕκτοτε ἕως τῆς σήμερον ἐπιτελοῦσιν ἱάματα θανμαστὰ καὶ τεράστια· ἦτον καὶ μία εἰκὼν τῶν ἀρχαγγέλων εἰς τὴν κάμαραν τοῦ καϊκίου, καὶ καθὼς ἐπλησίασεν ἡ φωτὶα ἐκεῖ ἔσβυσεν· τὴν ὁποίαν εἰκόνα πολλάκις οἱ πατέρες ἠθέλησαν νὰ φέρωσιν εἰς τὸ μοναστήριον, πλὴν δὲν εἶναι θέλημα τῶν ἀρχαγγέλων· διὰ τοῦτο καὶ μένει ἐκεῖ εἰς τὸ προσκυνητάριον τοῦ ῥηθέντος τζιφλικίου ἕως τῆς σήμερον, ἡ ὁποία φαίνεται ὅπισθεν ὀλίγον καϊμένη· οἱ δὲ μοναχοὶ ἐκρύβησαν εἰς τὸ δάσος τοῦ τζιφλικίου ἕως ὅπου οἱ Σαρακηνοὶ ἀνεχώρησαν. Τοιοῦτον λοιπὸν ἐστάθη τὸ διὰ τοῦ πλοίου φρικτὸν θαυ-

μα τῶν ἀρχαγγέλων, τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ ἠκολούθησεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου διὰ τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ πρόνοιαν ὅπου ἔλαβεν οἰκειοδελῶς νὰ ὑπερασπισθῇ, καὶ βασιλικοπρεπῶς ἐπισκερδῇ μὲ βασιλικὰ αὐτοῦ ἀναθήματα τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, τοῦ ὁποίου καὶ ἐπεβεβαίωσε πάντα τὰ ὁροδέσια, καὶ ὅσα ὑπὸ τὴν δεσποτείαν του ἔχει εἰς τὰ ἔξω μέρη μὲ βασιλικὸν αὐτοῦ ἱερὸν χρυσόβουλον, ἐν ᾧ καλεῖ μὲ τὰς αὐτὰς λέξεις τὸ μοναστήριον αὐτὸ μετ' εὐλαβείας ἄκρας καὶ μὲ σέβας ἔνδεον Ἱερὰν καὶ Δαυματουγὸν Μονὴν τῶν Ἀρχαγγέλων, καὶ ἄλλας ἀκόμι βασιλικὰς του προσταγὰς εἰς αὐτὸν περιέχει ὑπὲρ τῆς διαφεντεύσεως τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου, κατὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἴσον ἐγένετο καὶ ὁ βασιλικὸς Βακουρναμὲς εἰς τὸ ὁθωμανικόν. Τοιούτης λοιπὸν λογῆς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον τοῦ Δοχειαρείου, ἐν πολλοῖς καιροῖς καὶ χρόνοις, εὗρίσκετο εἰς ἀγαθὴν κατάστασιν, καὶ μηδενὸς τῶν πρὸς τροπὴν ἀναγκαίων οἱ ἐνασκούμενοι εἰς αὐτὸ ὅτιοι πατέρες εἶχον ἔνδειαν ἢ ὑστέρησιν· πανταχόθεν γὰρ ἐβοηδεῖτο καὶ ὑπερασπίζετο, ὥς περιβόητον γενόμενον ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων εἰς αὐτὸ γενομένων ἐξαισιῶν Δαυμάτων τῶν Δείων ἀρχαγγέλων. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου οἷς κρίμασιν οἶδεν ὁ Κύριος, καὶ ἡ βασιλεία μετετέθη πρὸς οὓς ὁ Θεὸς ἠθέλησεν, καθὼς καὶ ἄλλα, καὶ τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον ἀποκατέστη ἔρημον καὶ παντελῶς ἀκατοίκητον χρόνους ἱκανοὺς, ὥστε ὅπου καὶ ἐρύτιον ἐγένετο, ἀλλ' οἱ Δεῖοι ἀρχάγγελοι, οἱ προστάται καὶ ἔφοροι τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου δὲν ἄφησαν αὐτὸ ἀπρονόητον εἰς τὸ παντελές, ἀλλὰ διὰ Δαύματος φρικτοῦ καὶ Δαυμαστοῦ εἰς βελτίονα κατάστασιν τῆς πρώτης ἀποκατέστησαν, καὶ τὸ Δαῦμα συνέβη οὕτως.

Ἱερεὺς τις Γεώργιος τοῦνομα μὲ ὀφρῖκιον οἰκονόμου τετιμημένος, ἐκ τῆς Ἀδριανουπόλεως καταγόμενος, ἦλθεν εἰς προσκύνησιν τῶν ἱερῶν μοναστηρίων τοῦ ἀγιωνύμου ὄρους, οὗ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες ἔργον τῆς λοιμικῆς νόσου ἐγένοντο· ὁ δὲ ἐκ τῆς ὑπερβαλλούσης του λύπης, μεγίστη κεφαλαλγία αὐτῷ ἠκολούθησεν, ἅμα δὲ καὶ χειραλγία, ὥστε ὅπου οὐκ ἐδύνετο νὰ ὑπηρετηθῇ εἰς τὰς χρείας του, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλων ὑπηρετεῖτο καὶ ἐτρέφετο· αὐτὸς λοιπὸν εἰς τὸν λιμένα τῆς μεγίστης Λαύρας ἐξελθὼν, ἐπροσκύνησε πρῶτον τὸ ἱερὸν αὐτὸ καὶ σεβάσιμον μοναστήριον, φιλοφρονηθεὶς, ὅσον ἦτον δυνατὸν, παρὰ τῶν ἐκεῖσε ἁγίων πατέρων· εἶτα δὲ ὁδηγὸν παρὰ τῆς αὐτῶν ὁσιότητος λαβὼν ἓνα τῶν ἀδελφῶν, περιήρχετο μετ' εὐλαβείας ἄκρας προσκυνῶν καὶ τὰ λοιπὰ ἱερὰ μοναστήρια, καὶ δαψιλῶς ἐπιχορηγῶν ἐν

ἐκάστω τὴν ἐλεημοσύνην του, ὡς ἐπὶ πολλῶ πλούτῳ καὶ εὐδαιμονίᾳ μεγίστῃ δια-
 πρέπων. Ὅταν δὲ ἔρῃσεν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, ἐπειδὴ καὶ ἦτον παν-
 τέρημον, εἰσῆλθε μόνον διὰ τὰ προσκυνήση, καὶ τὰ ἀπέλθῃ εἰς ἕτερον μοναστή-
 ριον διὰ τὰ ἀναπαυθῇ. Αὐτὸς μὲν ἐν ἑαυτῷ τοιαῦτα ἐστοχάζετο καὶ διεμελέτα, καὶ
 οὕτως ἀπεφάσισε μετὰ τοῦ μοναχοῦ ὅπου τὸν εἶχε διὰ ὁδηγὸν μαζύ του· οἱ δὲ
 δεῖοι ἀρχάγγελοι προνοήσαντες, διὰ τὴν ἀγαθὴν πάλιν ἀποκατάστασιν τοῦ ἱεροῦ
 αὐτοῦ μοναστηρίου ἄλλα οἰκονόμησαν, καὶ πανσθενῶς ἐψηφίσαντο· ἅμα δὲ ὅπου
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, ἐπροσκύνησε πρῶτον τὸν δεῖον ἐκεῖνον
 καὶ ὑπερδαύμαστον ναόν, ὄντα ἐρείπιον καὶ σεσαδρωμένον, περὶ οὗ ἔμαθε παρὰ
 τιος μοναχοῦ ἐναρέτου, ὅπου ἦτον διωρισμένος ἀπὸ τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου ὅρους
 διὰ τὰ κάθηται καὶ ἀνάπτῃ τὰς καρδίας, πῶς ἀπὸ θαύματος φρικτοῦ καὶ ἐξαι-
 σίου τῶν δείων ἀρχαγγέλων ἐτελειώθη οὗτος ὁ νῦν σεσαδρωμένος καὶ ἐρείπιος
 δεῖος ναὸς· καὶ ἄρχησεν ὁ ἀσκητὴς ἐκεῖνος, ὡς ἐν συντόμῳ, καὶ διηγῆθῃ εἰς αὐ-
 τὸν τὴν τοῦ χρυσοῦ θαυματουργίαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Εἴτα δὲ τὸν ἐπῆγεν
 ὁ ἴδιος καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα τῶν ἀρχαγγέλων, διηγούμενος κατ' ὁδὸν τὰς ὅσας थे-
 ραπείας καὶ ἰάσεις αὐτὸ τὸ ἁγίασμα ἔκαμε τῇ συνεργίᾳ τῶν δείων ἀρχαγγέλων.
 Ὡς δὲ προσήγγισεν εἰς τὸ πηγάδιον τοῦ ἁγιάσματος, ἐζήτησε μετ' εὐλαβείας ἄκρας
 τὰ χύσουν εἰς τὰς χεῖράς του ἀπὸ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι αὐτὸς μόνος του δὲν ἤμπο-
 ροῦσε, μὲ τὸ τὰ ἦτον ἀργαὶ καὶ ἀκίνητοι ἐκ τῆς χειραλγίας αἱ χεῖρές του· Ἐνθὺς
 οὖν ἤντησεν ὁ ἀσκητὴς ἀπὸ τοῦ πηγάδιον ἁγίασμα, καὶ ἐν ᾧ ἐπέχεεν εἰς τὰς χεῖ-
 ράς του, ἐφώναζεν ὁ οἰκονόμος παπᾶς Γεώργιος πανευλαβῶς καὶ μετὰ δακρύων·
 Θεοὶ ἀρχάγγελοι, θεραπεύσατε καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰς ἀκινήτους καὶ λελωβη-
 μένας χεῖρας· αἱ δὲ, ὦ τοῦ θαύματος! ἠνοίγησαν παρευθὺς, καὶ κατεστήθησαν
 ὑγιεῖς αἱ πρότερον ἀκίνητοι καὶ κεκλεισμέναι χεῖρες, μὲ τὰς ὁποίας αὐτὸς μόνος
 ἔπειτα λαβὼν ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, ἔλουσε καὶ τὴν πᾶσχουσαν αὐτοῦ κεφαλὴν· καὶ,
 ὦ τῶν τεραστίων σου Χριστὲ βασιλεῦ, ἃ διὰ τῶν ἀρχαγγέλων σου ἐκτελεῖς! πέπαν-
 ται καὶ ὁ πόνος παραχρῆμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ τῶν χειρῶν· καὶ οὕ-
 τως ἐθεραπεύθη καὶ ἀπὸ τὰς δύο ταύτας χαλεπὰς ἀσθενείας, δοξάζων τὸν πανοικ-
 τεῖρμονα Θεόν, καὶ τοῖς παμμεγίστοις ταξιαρχαῖς χάριτας ἀναπέμπων. Μ' ὅλον
 τοῦτο ὁ γενάδας ἐκεῖνος καὶ μακάριος ἐν ἱερεῦσι Γεώργιος δὲν ἔμεινεν εὐχαριστη-
 μένος μόνον μὲ τὰς δοξολογίας πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εὐχαριστίας εἰς τοὺς δείους
 ἀρχαγγέλους τὰ κάμῃ τὴν ἀμοιβὴν διὰ τὸ μέγα ἔλεος ὅπου ἠξιώθη, τὸ ὅποιον

ἦτον ὑπεράνω πάσης δοξολογίας, ἀμοιβῆς καὶ εὐχαριστήσεως ἀνθρωπίνης· ἀλλ' ἀναλοισάμενος τὴν πρὸς αὐτὸν θαυματουργικὴν χάριν τῶν ἀρχαγγέλων, καὶ τὸ ἐπικηρὸν τῆς ζωῆς ταύτης εἰς νοῦν δέμενος, πρὸς τούτοις καὶ τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς τοιαύτην ἐλεεινὴν κατάστασιν καθορῶν, ἄδικον ἔκρινε καὶ παράνομον, ἂν εἰς τὰ ἴδια πάλιν ἀπέλθῃ, καὶ ἐπὶ ματαίᾳ διαδοθῇ ὁ ἑαυτοῦ πλοῦτος μετὰ θάνατόν του ἐνὶ καὶ ἄλλῳ τῶν συγγενῶν του, καὶ τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, ἐν ᾧ παρὰ τῶν ἀρχαγγέλων ἔλαβε τὴν ὑγίειαν του, νὰ ἀπῆσῃ ἔρημον καὶ νὰ μὴ τὸ ἀναλάβῃ, αὐτὸ μὲν διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ καὶ συστήσῃ πάλιν μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἀρχαγγέλων, τοὺς δὲ θεῖους ἀρχαγγέλους νὰ ἀνταμείψῃ μετὰ τὴν ἀποσίωσιν τοῦ ἑαυτοῦ του εἰς τὸ ἱερὸν αὐτῶν μοναστήριον, τὴν δὲ ψυχὴν του νὰ διασάσῃ μετὰ τὴν περιβολὴν τοῦ μοναδικοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος· ὅθεν καὶ ἀπεπάσισεν, ὥς ἀπὸ θείας ἐμπνεύσεως φωτισθεὶς, νὰ πράξῃ τὸ τοιοῦτον θαύρεστον ἔργον, δεηθεὶς τῶν θεῶν ἀρχαγγέλων νὰ ἐυκολύνωσι τὰς δυσκολίας του. Ἐπιστρέψας λοιπὸν εἰς Ἀδριανούπολιν τὴν πατρίδα του, ἀπεμπώλησε πάντα τὰ ὑπάρχοντά του κίνητα καὶ ἀκίνητα, καὶ ἐν ἐυκολίᾳ κατὰ τοὺς σκοποὺς του τὰ πάντα διορθωσάμενος, κατέλαβεν αὐθις τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον μετὰ πόδου, χωρὶς νὰ χρονοτριβήσῃ ἐκεῖ πολὺ· καὶ ὥς ἀπαιτεῖ τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον, ἐν πρώτοις ἀπῆλθεν εἰς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους, καὶ τὸν σκοπὸν του ἐξομολογησάμενος, ἐζήτην ἄδειαν διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονήν. Ὁ δὲ πρῶτος ἐκεῖνος ἰδὼν τὸν ζῆλον τοῦ ἀνδρὸς, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ πολυτάλαντον, μὴ ἀγνοῶν δὲ καὶ τὴν τοῦ μοναστηρίου ἐλεεινὴν ἐρήμωσιν, ἀλλὰ μάλιστα ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ καταστάσεως ἐννοιαζόμενος κατ' ὑπερβολὴν, ἐγνώρισεν, ὅτι κατὰ πρόβλεψιν καὶ μετὰ τέλος κηδεμονικὸν οἱ θεῖοι ἀρχάγγελοι τὸ πρὸς αὐτὸν γεγονὸς θαῦμα ἐποίησαν, ἵνα δι' αὐτοῦ ἡ ἱερὰ αὐτοῦ μονὴ πάλιν ἔλθῃ εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν· ἀλλὰ καὶ ἡ γενομένη αὐτοῦ ἀλλοίωσις εἰς τὴν μοναδικὴν ζωὴν, καὶ ὁ φαινόμενος διακαὴς αὐτοῦ ζῆλος εἰς τὸ μοναστήριον αὐτὸ τὸ πτωχὸν ἐστοχάσθη, ὅτι οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως πέφυκεν, ἀλλὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· διὰ τοῦτο καὶ εὐχαρίστως ἐδέχθη τὴν αἵτησιν τοῦ εὐλαβοῦς ἐκείνου πρεσβύτου ἱερέως Γεωργίου, καὶ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ θαυρέστους εἶναι ἐπιβεβαιώσας, διὰ κοινῆς ψήφου καὶ γνώμης ὅλων τῶν ἡγουμένων, ἀποκατέστησεν ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου ὄρους εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον τοῦ Δοχειαρίου ἡγούμενον, τὸ μοναδικὸν σχῆμα φορέσαντα πρῶτον παρὰ τοῦ ἐναρέτου ἀσκητοῦ Δοχειαρείτου, ὁποῦ ἀναπτε τὰς κανδήλας τοῦ μοναστηρίου, καὶ μετο-

νομασθέντα παρ' ἐκείνου Γερμανόν. Ὡς δὲ κατὰ τὴν αὐτοῦ Δεάρεστον ἔφεσιν τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου ἀνεδέχθη ὁ κὺρ Γερμανὸς, ἤρξατο ἀμέσως τῇ βοηθείᾳ τῶν θείων ἀρχαγγέλων νὰ περισφίγγῃ τὸ τειχόκαστρον τοῦ μοναστηρίου, νὰ ἀνακτίξῃ ὅσα διεφθόγῃ αὐτοῦ μέρη καὶ κρημνισμένα ἐτύγχανον, νὰ ἀνακαινίξῃ τοὺς σεσαθρωμένους αὐτοῦ οἴκους εἰς κατοίκησιν πατέρων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ κατὰ μικρὸν νὰ φροντίξῃ δι' ἐξόδων ἀδρῶν τὴν ἀπόκτησιν πάντων τῶν ὧν ἐχρηζε τὸ ἱερὸν μοναστήριον. Ἀρχισαν δὲ καὶ πατέρες νὰ συνάζωνται, ὑπὸ τῆς τοποθεσίας ἀρμοδίας οὔσης πρὸς ἡσυχίαν παρακινούμενοι, καὶ τῆς ἀρίστης διοικήσεως καὶ ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ καθηγουμένου κὺρ Γερμανοῦ· ἦτον γὰρ ὁ ἀνὴρ μὲ προτερήματα φυσικὰ καὶ ἐπείσακτα στολισμένος, ὥστε ὅπου καὶ παρὰ τῶν ἐμπειροτάτων ἐναρέτων ἀνδρῶν ἐθαυμάζετο καὶ διεπνεύετο. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ καθολικὸς ἱεὺς ναὸς τοῦ μοναστηρίου ἐκεῖνος ὁ διὰ τοῦ εὐρεθέντος θησαυροῦ ἀπαρτισθεὶς, καὶ τελειωθεὶς μὲ καλλονὴν καὶ ὠραιότητα ὑπερδαύμαστον ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως Νικηφόρου καὶ κτίτορος τῆς ἱερᾶς ταύτης μονῆς, ἐκ τῆς παλαιότητος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἐκ τῆς πολυχρονίου ἐρημώσεως τοῦ μοναστηρίου καὶ ἀπερισκέψεως, εἶχε σαθρωθῇ καὶ κατακρημνισθῇ τὸ περισσότερον αὐτοῦ μέρος, ὥστε ὅπου δὲν ἐπεδέχετο διόρθωσιν, ἀλλ' ἐκ θεμελίου ἀνακαίνισιν, εὗρίσκετο εἰς λογισμοὺς καὶ φροντίδας ὁ καθηγούμενος κὺρ Γερμανὸς, μὲ τὸ νὰ κατεξώδευσε πάντα τὰ ἑαυτοῦ, καὶ δὲν ἤξευρε ποῦ νὰ καταφύγῃ διὰ νὰ βοηθηθῇ καὶ ἡμπορέσῃ νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὥς ἀναγκαιότατον, διὰ νὰ μὴ ταλαιπωροῦνται οἱ πατέρες ἐν καιρῷ τοῦ ἔαρος καταπλεγόμενοι, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ χειμῶνος καταπηγνύμενοι. Συμβουλευθεὶς λοιπὸν παρὰ τοῦ πρώτου καὶ τινων σεβασμίων ἀνδρῶν τοῦ ἁγίου ὄρους, ὡδηγήθη διὰ νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν θεοσεβέστατον καὶ ὀδοξότατον αὐθέντην τότε καὶ ἡγεμόνα τῆς Μολδαβίας Κύριον Ἀλέξανδρον· εὗρισκον γὰρ μεγάλην παραμυθίαν καὶ ἀντίληψιν πάντες οἱ χρεῖαν ἔχοντες, ἐπειδὴ καὶ ἦτον ταχὺς εἰς βοήθειαν οὐ μόνον τὸ ἐνθεον ὕψος του, ἀλλὰ καὶ ἡ πανεκλαμπροτάτη Δόμνα του Κυρία Ῥωξάνδρα, καὶ μιᾷ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ ἀμφοτέρω οἱ μακάριοι πολλὰ καλὰ εἰς τὰς ἡμέρας των ἐποίησαν· ἱερὰ μοναστήρια ἀνεκαίνισαν καὶ κατεπροίκισαν· θείους ναοὺς ἀνήγειραν καὶ κατεκόσμησαν· νοσοκομεῖα καὶ πτωχοτροφεῖα ἐποίησαν καὶ ἐσύστησαν, καὶ ἄλλα ἄπειρα Δεάρεστα ἔργα οἱ ἀείμνηστοι κατώρθωσαν καὶ ἐδέσπισαν εἰς τὸ γένος μας διὰ μνημόσυνόν τους αἰώνιον. Ὅθεν δὲν ἔφησε νὰ περάσῃ καιρὸς ὁ καθηγούμενος κὺρ Γερμανὸς, ἀλλὰ διορίσας

ἕνα τῶν ἀδελφῶν διὰ τὴν ἐπέχῃ τὸν τόπον του εἰς τὸ μοναστήριον, ἔβαλλεν εἰς προ-
 ξινὸν μελετώμενον. Ὡς δὲ ἔφθασεν εἰς Μολδαυίαν, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν ὑψηλό-
 τατον αὐθέντην, τὸν ὁποῖον μετὰ μεγάλης ἐυλαβείας καὶ διαδέσεως ἐυμενοῦς ὑπο-
 δεξιόμενος ὁ θεοσεβέστατος ἡγεμὼν, ἡρώτα τὴν αἰτίαν τοῦ ἐρχομοῦ του μαθεῖν. Ὁ
 δὲ καδηγούμενος διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἄκραν δεξιῶσιν τοῦ αὐθέντου θαυμάσας, ἀ-
 νέφθη πρὸς τὴν ἐκείνου θεοσεβῆ ὑψηλότητα ἅπαντα τὰ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μονα-
 στηρίου· δηλαδή τὰς ἐν αὐτῷ ἐξαισίους θαυματουργίας τῶν ἀρχαγγέλων, τὴν ἐν
 τοῖς προτέροις χρόνοις ἀγαθὴν αὐτοῦ κατάστασιν, καὶ πεπλούτησιν ἀνδρῶν ἐναρέ-
 των τε καὶ σοφῶν, καὶ τὴν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις ἐρήμωσιν παντελῇ καὶ κατά-
 στασιν ἐλεεινῇ, καὶ τελευταῖον, τὴν ἣν ὑπέστη αὐτὸς ὁ ἴδιος φορικτὴν θαυματουργ-
 γίαν παρὰ τοῦ ἁγιάσματος τῶν ἀρχαγγέλων· ἃ πάντα ἐπεβεβαίωσαν ὅ,τε πρῶτος
 τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους, καὶ οἱ τῶν ἱερῶν μοναστηρίων ἡγούμενοι ἐν τοῖς αὐτῶν
 γράμμασιν ὁποῦ ἔφερεν ὁ κύρ Γερμανὸς πρὸς τὸν αὐθέντην διὰ σύστασίν του.
 εἰς τὰ ὁποῖα ἀκρόασιν προσεκτικὴν ὁ ἐυλαβέστατος καὶ θεοσεβέστος ἀοίδιμος ἡ-
 γεμὼν δούς, καὶ τὴν καρδίαν κατανυχθεὶς ἐπὶ τοῖς παραδόξοις ῥήμασι τοῦ ἡγου-
 μένου, καὶ αὐτὸν ἐυλαβηθεὶς οὐ μετρίως διὰ τὸ ἀξιοσέβαστον τοῦ ὑποκειμένου
 του, ἀπεφάσισε κατὰ νεῦσιν θείαν, ἵνα μὴ τὰ τοσαῦτα θαύματα τῶν ἀρχαγγέλων
 ἀλησμονηθῶσι, καὶ ἔκ νέου ἀνέκτισεν ἐξ αὐτῶν τῶν κρηπίδων μὲ πολυτελῇ αὐθεν-
 τικᾷ αὐτοῦ ἔξοδα τὸν θεῖον ναὸν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, καὶ ἰστόρησεν ἔ-
 σωθεν ὡς τὴν σήμερον φαίνεται, κατὰ τὸ ἔτος ἀπὸ Ἀδάμ ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἐβ-
 δομήκοντα ἕξ, ἀπὸ δὲ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Σωτήριον ἔτος χίλια πεντακόσια ἑξήκοντα
 ὀκτὼ, ἀποστείλας μετὰ τοῦ ἡγουμένου κύρ Γερμανοῦ καὶ τὸν πανιερώτατον τότε
 Μητροπολίτην ἅγιον Μολδαυίας κύρ Θεοφάνην, διὰ τὴν ἐπιστατήσιν εἰς τὴν οἰκο-
 δομὴν τοῦ θείου ναοῦ, καὶ ἔπειτα τὴν ἐγκαινιάσιν αὐτὸν, ὁ ὁποῖος καὶ ἦλθε με-
 τὰ τοῦ καδηγούμενου εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονήν. Ἀλλ' ὁ μὲν καδηγούμενος κύρ Γερ-
 μανὸς περὶ τὰ μέσα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ θείου ναοῦ ἀσθενήσας βαρέως, ἐξεδήμη-
 σε πρὸς Κύριον, ἀφήσας διάδοχον Θεόφιλον τινὰ ἱερομόναχον· ὁ δὲ Μητροπολί-
 της ἅγιος Μολδαυίας κύρ Θεοφάνης ἐπιστατήσας μετὰ τοῦ νέου καδηγούμενου
 κύρ Θεοφίλου, ἐτελείωσε πάνυ καλῶς τὸν θεῖον καὶ ἱερὸν ναὸν, τὸν ὁποῖον ἐγκαι-
 νιάσας λαμπρῶς καὶ ἐνδόξως, ἔγραψε πρὸς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην περὶ τοῦ θείου
 ναοῦ τὰ πάντα πῶς ἔλαβον τέλος αἷσιον κατὰ τὸν πόδον του, ὅτι ἡ πανιερότης
 του οὐκ ἠθέλησε τὴν στραφῆ πλέον εἰς τὰ ὀπίσω, ἀλλὰ παραιτησάμενος τὴν ἐπαρ-

χίαν του οικειοθελῶς, ἔζησε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἀσκητικῶς εἰς τὸ ἱερόν αὐτοῦ μοναστήριον, ὅπου καὶ κοιμηθεὶς ἐν Κυρίῳ, ἐτάφη ἐν τῷ πρώτῳ νάρθηκι τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ὡς φαίνεται ὁ μακάριος ἄνωθεν τοῦ μνημείου του ζωγραφισμένος μὲ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, καὶ μὲ τοιόνδε κεχαραγμένον διὰ στίχων ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον·

Ὁ ἄριστος ποιμὴν ὁ τῆς Μολδοβλαχίας Θεοφάνης.

ἐπὶ ἔτους ζρς.

- „ Τύμβε, πρὸς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ποῖος νέκυς,
 „ εἰρομένῳ λέξον μοι τάχος, ὃν φέρεις.
 „ Τὸν πᾶσιν ἐσθλὸν Θεοφάνην, ὃ ξένε,
 „ Μολδοβλαχίας τὸν κλεινὸν ἀρχιδύτην.
 „ Οὗ τὴν σορὸν με παιδρὰ τοῦ λαμπροτάτου
 „ Ἰερεμίου σύζυγος Ἑλισάβετ,
 „ Αὐχοῦσα τοῦδε προσγενῆς καὶ φιλότατη,
 „ Κοσμεῖ πρεπόντως, τηλόθεν μνείας χάριν.
 „ Σχοίη δ' ἀμοιβὴν, εὐχολῇ τούτου πόλον,
 „ Ζωὴν τε συχνὴν, καὶ λαμπρὰν εὐτυχίαν.

Τοιοῦτος λοιπὸν νέος κτίτωρ, προστάτης καὶ ὑπερασπιστῆς τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἐστάθη μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐκεῖνος ὁ ἀοίδιμος καὶ τρισόλβιος ἡγούμενος τῆς Μολδαυίας κύριος Ἀλέξανδρος, ὁ μετονομασθεὶς Παχώμιος μοναχὸς, ἐπειδὴ καὶ ἐνεδύθη τὸ ἀγγελικὸν καὶ μοναχικὸν σχῆμα εἰς τὰ ἔσχατά του ὁ ἀείμνηστος, προτιμήσας ὁ μακάριος νὰ ἀποτεινάξῃ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ νὰ ἄρῃ μᾶλλον τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ὅπου εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ πανεκλαμπροτάτη Δόμνα του, ἡ κυρία καὶ δέσποινα Ρωξάνδρα ὅχι ὀλιγάτερον καὶ αὐτὴ ἐστάθη κτιτόρισσα καὶ εὐεργέτις τῆς ἱερᾶς ταύτης μονῆς· ὅτι ὁ μὲν ὑψηλότετος καὶ θεοσεβέστατος αὐθέντης τὴν ἐκκλησίαν ἐκ βάθρων ἀνήγειρε καὶ κατιστόρισε, ἡ δὲ ἐκλαμπροτάτη καὶ εὐσεβεστάτη Δόμνα ἐξηγόρασε, μὲ δόσιν μεγίστης ποσότητος ἐξ ἰδίων τῆς, πάντα ὅσα κατεκράτουν οἱ ἐξουσιασταὶ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, καδῶς τὰ αὐθεντικὰ αὐτῶν χρυσόβουλλα διαλαμβάνουσι· καὶ οὕτως ἀνέλαβεν ἡ ἱερὰ αὕτη μονή, διὰ τῆς δυνάμεως καὶ

ἐνδεύου βοηθείας τε καὶ ἀντιλήψεως τοῦ μακαρίου ἐκείνου ἡγεμονικοῦ ζεύγους, καὶ διασώζεται ἄχρι τῆς σήμερον κτίτορας αὐτοὺς καὶ ἐνεργέτας μετὰ Θεὸν γνωρίζουσα, καὶ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν πιστῶν Βασιλέων τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων αὐτῆς.

Τὶ δὲ καὶ περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνης τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Δαυματουργοῦ Γοργοῦπηκόου εἴποι τις ἂν; αὕτη ὡς ἄλλη σελήνη πολύρωτος ἔλαμψεν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις καιροῖς εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, καὶ ὡς ἄριστος κυβερνήτης, καὶ σοφὸς οἰκονόμος ἐξοικονομεῖ αὐτὸ καὶ διακυβερεῖ, ἀνεπηρεάστους ἀπὸ πᾶσαν προσβολὴν καὶ ἐπήρειαν τοὺς ἐν αὐτῷ ἀσκουμένους ὁσίους πατέρας συντηροῦσα καὶ διαφυλάττουσα, γοργῶς δὲ καὶ προθύμως ὑπακούουσα, καὶ ἐλεοῦσα αὐτοὺς, καὶ πάντας τοὺς εἰς αὐτὴν μετ' ἐνλαβείας προσερχομένους ὁρδοδόξους χριστιανοὺς εἰς πᾶσαν ἰκεσίαν αὐτῶν καὶ παράκλησιν, ὡς καὶ ἔλεος διὰ Δαύματος ἐκφωνήσασα τοῦτο, εἰς αὐτοὺς ἐχαρίσατο, ἔχει δὲ οὕτω τὸ Δαῦμα.

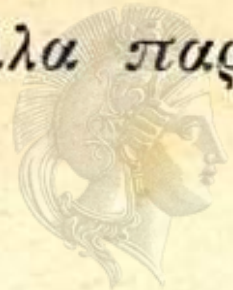
Ἐξω καὶ ἔμπροσθεν τῆς κοινῆς τραπέζης τοῦ μοναστηρίου, ἦτον ζωγραφισμένη εἰς τὸν τοῖχον μία εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων· οἱ σεβασμιώτεροι τῶν πατέρων ὁμῶς καὶ γηραλεώτεροι δέλουσι νῦν ἱστορήσθαι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγίου Νεοφύτου, καὶ κτίτορος τῆς ἱερᾶς ταύτης μονῆς, ὡς κατὰ παράδοσιν ἔχουσι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἄλλους πρεσβύτας καὶ γηραιοὺς πατέρας, ὅπου εἶναι ἀπὸ τότε καὶ ἕως τῆς σήμερον χρόνοι ἑκτακόσιοι τεσσαράκοντα τόσοι· τῆς ὁποίας εἰκόνης ἡ μορφή καὶ τὸ ἐκτύπωμα δὲν διεφθάρη, ἀλλ' οὔτε διελύθη τόσον, ὅσον ἀπῆτει ἡ πολυχρονιότης, καὶ πολυκαιρία τῆς χρονολογίας της· καὶ ἐκ τούτου γνωρίζεται, ὅτι παρὰ τῆς Δείας προνοίας ἦτον προωρισμένον νῦν διαφυλαχθῆναι, χωρὶς νῦν διαφθαρεῖν τόσους χρόνους, καίτοι εἰς συνήθειαν καὶ μετρίαν τιμὴν σεβομένη, διὰ νῦν φανῇ εἰς τοὺς ἐσχάτους αἰῶνας δεδοξασμένη, Δαυματουργὸς καὶ ἐπίσημος, καὶ μετὰ Θεὸν τῆς ἱερᾶς ταύτης μονῆς προστάτης ἐνδεριμος, καὶ κυβερνήτης ὑπέρμαχος, ὡς αὕτη μόνη της τῷ τραπεζάρῳ ἐδήλωσεν, ὅταν κατ' οἰκονομίαν εἰς αὐτὸν ἐδαυματούργησεν. Ἐμπροσθεν λοιπὸν αὐτῆς τῆς Δαυματουργοῦ ἁγίας εἰκόνης ἦτον διάβασις, ἐνδὲν οἱ πατέρες ἐπήγαινον εἰς τὴν τραπέζαν, ἀλλ' ὁ τραπεζάρης ὁμῶς συνεχέστερον διέβαινεν ἐκεῖθεν νύτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιῶν του, ὡς ἀπῆτει τὸ διακόνημά του· καὶ ἐν καιρῷ τῆς νυκτὸς δαδία ἀναμμένα ἔφερεν εἰς φαῦσίν του. Κατὰ δὲ τὸ σωτήριο ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ χίλια ἑξακόσια ἐξήκοντα τέσσαρα, διερχόμενος κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ τότε τραπεζάρης Νεῖλος καλούμενος, ἔμ-

de cunctis... 247

προσθεν τῆς εἰκόνης μὲ δαδία ἀναμμένα, ἤκουτε τὰ ἐξῆς· „Ἄλλοτε νὰ μὴ διέλθῃς
 „ἐντεῦθεν μὲ δαδία, καπνίζων τὴν ἐμὴν εἰκόνα.“ Αὐτὸς δὲ μὴ συνιείς, ὅτι ἐκ τῆς
 εἰκόνης ἢ τοιαύτη φωνὴ ἐξῆλθεν, ἀλλ' ἐξ ἀνθρώπου, ὑπολαβὼν ὅτι τινὰς τῶν ἀ-
 δελφῶν πειράζει αὐτὸν, οὐκ ἐννοιάσθη τελείως, ἀλλ' ἐξηκολούθει τὴν συνήθειάν του.
 Ἡμερῶν δὲ πολλῶν μὴ παρελθουσῶν, καδ' ἦν ὥραν ἢ πρώτη φωνὴ ἠκούσθη ἤκου-
 σε καὶ αὐδὺς φωνῆς οὕτω πρὸς αὐτὸν φθεγγαμένης. „ὦ μοναχὲ ἀμόναχε, ἕως πό-
 „τε ἀνευλαβῶς καὶ ἀτίμως καπνίζεις τὴν ἐμὴν μορφήν;“ καὶ σὺν τῇ φωνῇ ἁορασίᾳ
 αὐτὸν ἐπάταξεν· ὥς δὲ ἡ ὀφθαλμία τὸν δυστυχῆ κατέλαβε, τότε ἐμνήσθη τῆς προ-
 λαβούσης φωνῆς, καὶ ἐγνώρισεν, ὅτι δικαίως ἔπαθεν, ἐπειδὴ οὐ προσέσχε τῇ ἐντολῇ
 τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἀλλ' ἐξ ἀπροσεξίας παρέβλεψε. Πρωΐας δὲ γενομένης,
 εὖρον οἱ ἀδελφοὶ αὐτὸν πρηγῇ, ἐπὶ τὸ ἔδαρος τῆς διαβάσεως ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας
 εἰκόνης, μὴ δυνάμενον αὐτοὺς εἶδεῖν, τυφλὸς γὰρ ἦν· παρ' οὗ πληροπορηθέντες τὴν
 αἰτίαν, φόβον καὶ τρόμον συνέλαβον πάντες, μετ' ἐυλαβείας πλέον ἐκεῖθεν διερχό-
 μενοι, καὶ κανδήλαν ἀκοίμητον κρεμάσαντες ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνης, προσέτα-
 ξαν τὸν νέον τραπεζάρην κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν προσφέρειν θυμίαμα· ὁ δὲ τυφλω-
 δὲῖς τραπεζάρης οὐκ ἠδέλησε μήτε εἰς τὸν οἶκόν του ἀπελθεῖν, μήτε ἀνάπαυσιν
 παραμικρὰν ἑαυτῷ δοῦναι, ἀλλ' ἐν στασιδίῳ παρέμεινεν ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκό-
 νος, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν παρακαλῶν μετὰ δακρύων καὶ ὀδυρμῶν τὴν ὑπεραγίαν
 Θεοτόκον νὰ συγχωρήσῃ, ὥς συμπαδεστάτη μήτηρ τοῦ Θεοῦ λόγου, καὶ μεσίτρια
 τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὴν ἐξ ἀπροσεξίας ἁμαρτίαν του· καὶ εἰς σημεῖον τῆς ἀ-
 φέσεώς του νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτὸν τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν του, ἵνα θεωρῶν τὴν ἁ-
 γίαν αὐτῆς εἰκόνα, δοξάζῃ καὶ ἀνυμνῇ μετ' εὐχαριστίας τὸ αὐτῆς Θεοδόξαστον
 πρωτότυπον· ἀλλ' οὐκ ἐψεύσθη ἔμως τῶν χρηστῶν του ἐλπίδων, μήτε κατησχυμέ-
 νος ἔμεινε, ὕστερον ἀπὸ τόσας προσευχὰς καὶ ὀχετοὺς δακρύων ὅπου ἔχυσε τόσον
 καιρὸν ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνης. Ἐπειδὴ καὶ ἡ πηγὴ τῆς εὐσπλαγχίας καὶ τοῦ
 ἐλέους, ἢ ταχίστη ἀντίληψις καὶ παραμυθία πάντων τῶν θλιβομένων, ἡ Κυρία
 ἡμῶν Θεοτόκος, κλίνας τὸ οὖς αὐτῆς τὸ φιλάνθρωπον, ὑπήκουσεν εὐμενῶς τῶν
 μετὰ συντετριμμένης καρδίας δερμῶν δέησεων τοῦ δούλου της· καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμε-
 ρῶν ἀπεκάλυψε τὰ ἐξῆς πρὸς αὐτὸν, φωνήσασα οὕτως ἐκ τῆς εἰκόνης καὶ ἐκ τρίτου·
 „ὦ μοναχὲ, εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου πρὸς με, καὶ ἔσο συγχωρημένος, καὶ βλέπων ὥς
 „καὶ πρότερον· ἀνάγγελον δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐνασκουμένοις πατράσι καὶ συναδελφοῖς
 „σου, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ μήτηρ τοῦ Θεοῦ λόγου, καὶ μετὰ Θεὸν τῆς ἱερᾶς ταύτης μο-

τῆς τῶν ἀρχαγγέλων σκέπη καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, προνοουμένη
 ὑπὲρ αὐτῆς ὡς ὑπέρμαχος κυβερνήτης· καὶ εἰς τὸ ἐξῆς οἱ μοναχοὶ ἄς καταπεύ-
 λωσι πρὸς ἡμῖν διὰ κάδε τους ἀνάγκην, καὶ γοργῶς δέλω ὑπακούω αὐτῶν, καὶ
 πάντων τῶν μετ' εὐλαβείας καταπευγόντων εἰς ἡμῖν ὁρθοδόξων χριστιανῶν, ὅτι
 Γοργοῦπήκοος καλοῦμαι.“ Εὐθὺς λοιπὸν μὲ τὴν χαριτωμένην ἐκείνην δειὰν φω-
 νὴν αὐτῶν τῶν χαρμοσύνων λόγων, ἠνεώχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ μοναχοῦ τραπε-
 ζαζου, μὲ τρόπον ὑπερφυσικὸν καὶ θαυμασίον· ὥστε ὁποῦ κρότον ἔδωκεν εἰς ὅλον
 τὸ ἀγιώνυμον ὅρος, καὶ πολλοὶ τῶν μοναχῶν, διὰ τὰ γένωσιν αὐτόπται τοῦ γεγο-
 νότος ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν τοιούτου τεραστίου θαύματος, ἀπὴρχοντο τότε εἰς
 τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονὴν ἀπὸ ὅλα τὰ μοναστήρια, καὶ προσκυνοῦντες τὴν ὑπεραγίαν
 Θεοτόκον τὴν θαυματουργὸν Γοργοῦπήκοον, ἔβλεπον καὶ τὸν τυφλωθέντα καὶ πάλιν
 ὁμματωθέντα μοναχὸν καὶ ἐθαύμαζον· ὁ ὁποῖος ἅμα ὁποῦ ἐφανέρωσεν εἰς τοὺς
 πατέρας τῆς μονῆς αὐτῆς, ὅτι ἡ θαυματουργὸς Γοργοῦπήκοος ἐπρόσταζεν αὐτὸν
 διὰ τὰ τοῖς εἰπεῖν, ὅτι πάντες ὁμοθυμαδὸν προσῆλθον ἔμπροσθεν εἰς τὴν θαυματουργ-
 γὸν ἁγίαν εἰκόνα τῆς Γοργοῦπηκόου, καὶ εὐχαριστίαν προσοίσαντες μετὰ παρα-
 κλήσεων, θυμιαμάτων καὶ κηρῶν, τὴν εἰς τὴν τράπεζαν πλέον ἐκεῖθεν διάβασιν
 ἐμπόδισαν, καὶ περιεσφάλισαν πᾶν σεβασμῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ μέρος ἐκεῖνο
 τῆς ἁγίας εἰκόνης· καὶ ἐπειδὴ πρὸς δυσμὰς βλέπει, καὶ τόπος ἐνρύχωρος οὐκ ἦτορ,
 πλαγίως εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς θαυματουργοῦ ἁγίας εἰκόνης, ἀνήγειραν εὐθὺς ἱε-
 ρὸν ναὸν περικαλλῆ καὶ θαυμάσιον, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς θαυ-
 ματουργοῦ Γοργοῦπηκόου· ὅπου εὐρίσκεται διωρισμένος εἰς ἱερομόναχος, ὁ πλέον
 εὐλαβέστερος τῶν πατέρων καὶ δόκιμος, Προσμονάριος ὀνομαζόμενος, μὲ τὸ τὰ
 προσμένη, καὶ εὐρίσκεται τὸν περισσότερον καιρὸν εἰς τὸ Προσκυνητᾶριον τῆς
 θαυματουργοῦ Γοργοῦπηκόου, καὶ ψάλλει κατ' ἐκάστην ἑσπέραν καὶ πρωὶ παρα-
 κλήσεις ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνης. Ἐν δὲ τῇ ἑσπέρᾳ ἐκάστης τρίτης καὶ πέμ-
 της, ἀπεύκτως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, ποιεῖ ὁ ἐρημέριος εὐθὺς ἐυλο-
 γητὸν ἔνδον τοῦ μεγάλου καὶ καθολικοῦ ἱεροῦ ναοῦ, καὶ ἐξέρχονται κατὰ τάξιν
 ὅλοι οἱ πατέρες μετὰ παρατάξεως καὶ παρουσίας πολλῆς, καὶ ἀπέρχονται ἔμπρο-
 σθεν τῆς ἁγίας εἰκόνης τῆς θαυματουργοῦ Γοργοῦπηκόου, ὅπου ψάλλεται κοινῇ
 παράκλησις μετὰ μέλους καὶ καταύξεως παρὰ τῶν διωρισμένων ψαλτῶν τοῦ μο-
 ναστηρίου, καὶ μνημονεύει ὁ ἐρημέριος πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χρι-
 στιανῶν, προσδεόμενος καὶ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ὁ δὲ Προ-

σμονάριος, ἃρ' οὐ τελειώσῃ ἡ κοινὴ παράκλησις, καὶ ἀσπασθῶσιν οἱ πατέρες τὴν Δαυ-
 ματουργὸν ἁγίαν εἰκόνα τῆς Γοργοῦπηκόου, ἐπισαροῖ, καὶ πάνυ καλῶς ἐντρεπίζει τὸ
 ἱερὸν παρακλήσιον τῆς Γοργοῦπηκόου, ὅπου δις τῆς εβδομάδος τελεῖται ἡ Δεία
 καὶ ἱερὰ λειτουργία, ὁμοίως καὶ τὸ Προσκυνητάριον· καὶ φροντίζει καδ' ἐκάστην
 τὰ ἀνάπτυ τὰς κανδήλας ὅπου κρέμονται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνης τῆς Γορ-
 γοῦπηκόου ὑπὲρ τὰς εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν, ὅλαι παρὰ τῶν χριστιανῶν ἀφιερωμέ-
 ναι διὰ τὰς Δαυματοργίας ὅπου κατὰ καιροὺς ἡξιώθησαν, ἐξ ὧν ἀκοίμητοί εἰσιν ἐξ,
 τὸ δὲ ἔλαιον αὐτῶν ἀποστέλεται καδ' ἐκαστον χρόνον ἀπὸ ἐξ ἐυλαβεῖς χριστιανούς,
 ὅπου ἐλυτρώθησαν ἀπὸ Δανασίμους κινδύνους, τὴν βοήθειαν ἐπικαλεσάμενοι τῆς
 ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Δαυματοργοῦ Γοργοῦπηκόου· ὅσας δὲ τερατουργίας καὶ
 ἐξαίσια Δαύματα ἐκτοτε ἐποίησε, καὶ ποιεῖ καδ' ἐκάστην, γραφῇ παραδοῦναι εἶναι
 ἀδύνατον· ὥσάν ὅπου ὡς ἄλλη κολυμβήθρα τοῦ Σιλωὰμ ἀνεδείχθη Δαυμάσιος, τυ-
 φλοὺς ὠμμάτωσε, χωλοὺς ἀνώρδωσε, παραλύτους συνέσπιγξε, κατ' ἐξοχὴν τὰς στη-
 ρεούσας μητέρας ἐποίησε, ἐκ ναυαγίου κινδύνου πολλοὺς διεφύλαξεν, αἰχμαλώτους
 ἡλευθέρωσε, τὰς ἀκρίδας πολλάκις ἀπεδίωξε καὶ κατηρᾶνισε, καὶ ἄλλας ἀπείρους
 Δαυματοργίας διὰ παντὸς ἐκτελεῖ, πρὸς πάντας τοὺς μετ' ἐυλαβείας πρὸς αὐτὴν
 καταφεύγοντας ὁδοδόξους χριστιανούς· οἵτινες χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι, κηρύτ-
 τουσιν εἰς πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, ὡς κήρυκες διαπρύσιοι, τὰ μεγάλα καὶ ἐξαίσια
 Δαύματα, ὅπου γοργῶς καὶ ταχέως καδ' ἡμέραν ἐλεοῦνται καὶ εὐσπλαγχνίζονται
 παρὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Δαυματοργοῦ Γοργοῦπηκόου. Καὶ ταῦτα μὲν
 ἄλλις, ἡγουν ἀρκετὰ, περὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἐκτελεσθέντων τερατουργῶν Δαυμάτων
 ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου· ὅτι, ἂν καταλεπτῶς καὶ κατὰ μέρος,
 πάντα τὰ ἀπ' ἀρχῆς Δαύματα μέχρι τῆς σήμερον τῆς τε Δαυματοργοῦ Γοργοῦπη-
 κόου, καὶ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν ὅπου εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον, καὶ
 εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ἐξαισίως ἐποίησαν, βουληθῇ τις περιγράψαι, ἢ θελε
 χρειασθῇ καὶ πόνου πολλοῦ, καὶ χρόνου μακροῦ, καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς εἰς τὴν
 περὶ αὐτῶν ἐκτύπωσιν· διὸ καὶ τὰ ἐπισημότερα συντομίας χάριν ἐκδόθησαν εἰς
 τύπους· ἅπερ οἱ ἀναγνώσκοντες εὐσεβῶς ἄς πιστεύωσιν ἀδιστάκτως καὶ σταθε-
 ρῶς, ὅτι δὲν ἀδυνατεῖ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν βασίλισσαν τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τῆς γῆς, καὶ εἰς τοὺς Δείους ἀρχαγγέλους τοὺς δύο μεγάλους Σατράπας
 τοῦ οὐρανίου Βασιλέως, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων· ὥσάν αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια, ἢ

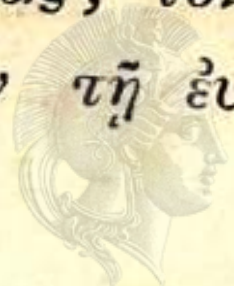
καὶ ὀδοξότερα ἢ μετριώτερα θαύματα νὰ ἐνεργήσωσι καὶ τὴν σήμερον, ὅταν μετ' εὐλαβείας καὶ συντετριμμένης καρδίας ἐπικαλεσθῶσι παρὰ τῶν ὀδοδόξων χριστιανῶν.

Νῦν δὲ καὶ διὰ τὰ λόγου, γραφῆς καὶ διηγήσεως ἄξια ἀρκτέον τῆς Ἱερᾶς ταύτης μονῆς τοῦ Δοχειαρείου, τὰ ὁποῖα μέγαν τὸν στολισμὸν παριστάνουσι καὶ τὴν θόεαν ἐπάξιον, οὐ μόνον εἰς τοὺς χάριν προσκυνήσεως εὐσεβεῖς δεατὰς καὶ προσκυνητὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κατὰ περιέργειαν ἐπίτηδες παραγινομένους ἄλλοθεν εἰς τὸ ἁγιώνυμον ὄρος, ἔνεκα περιηγήσεως καὶ θεωρίας τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς μοναστηρίοις ἀξιοσεβάστων τε καὶ ἀξιοθέων ἀρχαιοτήτων· οἷον ὅτι λογῆς ὑπάρχει ὁ ἀξιοθέατος καὶ περικαλλέστατος μέγιστος θεῖος ναὸς τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου, τοῦ ὁποίου τὶ πρῶτον, καὶ τὶ ὕστερον νὰ διηγηθῶ; Αὐτὸς εἶναι τεδεμελιωμένος εἰς τὴν μέσσην τῆς Ἱερᾶς μονῆς, καὶ ἐπάνω εἰς τέσσαρα κιόνια, ἡγουν κολῶνας μαρμαρένιας, περιφήμους καὶ θαυμαστάς διὰ τε τὴν λευκότητα, ὑψηλότητα αὐτῶν καὶ παχύτητα. Ἐπιστηρίζεται ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος κουμπὲς αὐτοῦ, εἰς μέτρον πολλὰ ὑψηλὸν καὶ μετάρσιον, ὅπου εἰς ἄλλο μοναστήριον τόσον ὕψος ἐκκλησίας δὲν εὐρίσκεται· ἐπειδὴ ὁ ἀρχιτέκτων ἐκεῖνος διὰ τὸ τοῦ τόπου κατωφερὲς, καὶ τὴν στενότητα τῆς αὐλῆς ὅπου συνίσταται ἀπὸ διάφορα πεζούλια, ἂν δὲν ἔκτεινε τὴν ἐκκλησίαν εἰς αὐτὸ τὸ ὑπέρμετρον ὕψος, ἦδελεν εἶναι σκοτεινὴ καὶ πολλὰ πληκτικὴ. Ὑποκάτω δὲ τοῦ μεγίστου κουμπὲ εὐρίσκονται καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη θόλοι, οἱ ὁποῖοι σχηματίζουν τὴν ἐκκλησίαν εἰς τύπον σταυροῦ· οἱ δὲ χοροὶ αὐτῆς εἰσὶ μὲ τρόπον ἑντεχνον, ὥστε ὅπου ἡ περιφέρεια αὐτῶν δὲν ἐξέχει ἀπὸ τοῦ τείχους τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐν τῷ τείχει ἐμπεριέχεται· καὶ ἔξωθεν μὲν φαίνεται ἡ ἐκκλησία δρομικὴ, ἔσωθεν δὲ μὲ χοροὺς σταυρωτὴν. Ἐχουσι δὲ οἱ χοροὶ αὐτῆς καὶ σταπίδια ἑντεχνα ἀπὸ κυπαρίσσου κατασκευασμένα· ὁ δὲ ἡγεμονικὸς θρόνος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ εἶναι καταχρυσωμένος, καὶ μὲ ἄριστον τέχνης τῆς λεπτουργικῆς ἐσκαλισμένος, ὁμοίως καὶ ὁ ἡγεμονικὸς θρόνος τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ· καὶ εἰς μὲν τὸν ἡγεμονικὸν θρόνον τὸν δεξιὸν ἐστὶ μία εἰκὼν τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ· εἰς δὲ τὸν ἡγεμονικὸν θρόνον τὸν ἀριστερὸν, ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, καὶ κρέμαται ἀπὸ μία ἀργυρᾶ κανδήλα ἔμπροσθεν αὐτῶν. Ἐχουσιν ἀκόμι καὶ ἀπὸ μίαν λαμπάδα εἰς δρακόντια, ἡγουν μανουάλια ἐπάνω· καὶ τὴν μὲν λαμπάδα τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἀνάπτουσι τὸ ἑσπέρας τῆς κάδε Κυριακῆς, καὶ ψάλλουσι μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τὴν παράκλησιν τῶν θείων Ἀρχαγγέλων· τὴν δὲ ἑτέραν λαμπάδα τὸ ἑσπέρας τῆς κάδε τετράδης, καὶ ψάλλουσι τὴν παράκλησιν τοῦ ἁγίου Νικολάου· καὶ τοῦτο γίνεται

ἄφρευκτα εἰς ὅλην τὴν περίοδον τοῦ ἐνιαυτοῦ. Εἰς δὲ τὰς τέσσαρας περιφήμους κολώνας εἰσὶ τέσσαρα κουβούκλια κεχρυσωμένα, ἀπὸ τρεῖς κουμπέδες ἄνωθεν ἔχοντα, ἄξια θεωρίας διὰ τὸ ἔντεχρον τοῦ σκαλισματος αὐτοῦ· καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν κουβούκλιόν ἐστὶν ἡ σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων, ἀξιοσέβαστος τῷ ὄντι καὶ ἀξιοπροσκύνητος εἰκὼν διὰ τὴν ἀρίστην αὐτῆς ζωγραφίαν, καὶ καλλονὴν ὑπερδαύμαστον, ἣτις ἐστὶν ἄνωθεν ἕως κάτω ἀργυρᾶ καὶ κατάχρυσος, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς κρέμονται κανδήλαι πέντε ἀργυρόχρυσοι καὶ πάνυ ὡραῖαι, ἐξ ὧν εἰσὶν ἀκοίμητοι τρεῖς· εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν κουβούκλιον ὑπάρχει ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, καὶ αὕτη ἅπασα ἀργυρᾶ καὶ σεβάσμιος· κρέμονται καὶ εἰς αὐτὴν ἄλλαι πέντε ἀργυρόχρυσοι κανδήλαι ἔντεχροι καὶ παλαιαὶ· καὶ εἰς τὸ τρίτον κουβούκλιον τῆς κολώνας, ὅπου ὁ δεξιὸς ἡγεμονικὸς θρόνος ἐπιστηρίζεται, ἐστὶν ἡ σεβάσμιος καὶ προσκυνητὴ ἁγία εἰκὼν τοῦ Παντοκράτορος καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ ζωγραφίαν καὶ αὐτὴ ἀρίστην, καὶ μὲ κανδήλας ὁμοιαρίθμους ταῖς πρώταις· εἰς δὲ τὸ τέταρτον κουβούκλιον τῆς κολώνας, ὅπου ἀκουμβίξει ὁ ἀριστερὸς ἡγεμονικὸς θρόνος, ὑπάρχει ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης, καὶ αὐτὴ ἀργυρᾶ καὶ μὲ τὰς αὐτὰς κανδήλας, καὶ ἀποτελοῦσι τῇ ἀληθείᾳ, μὲ τὴν ἑμμετρον μεταξὺ των ἀναλογίαν, τόσον τὰ κεχρυσωμένα κουβούκλια, ὅσον καὶ αἱ ἀργυραὶ ἁγίαι εἰκόνες εἰς τὸν θαυτὴν μίαν εὐχάριστον θεωρίαν. Πλησίον δὲ τοῦ κουβουκλίου τῶν θείων Ἀρχαγγέλων ἐν τοῖς δεξιοῖς εἶναι καὶ τὸ προσκυνητάριον, ἔντεχρον καὶ ἀνάλογον πολλὰ εἰς τὰ μέτρα του, μὲ πέντε κουμπέδες ἄνωθεν, κατσκευασμένον ἀπὸ μπαγάδια καὶ σιτέφια, καθὼς καὶ τὰ ἀναλόγια καὶ τὸ δισκέλιον, ὅπου ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱεροδιακόνου τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, τὰ ὅποια καὶ αὐτὰ εἶναι μὲ τέχνην ἀρίστην καμωμένα. Τὸ δὲ τέμπλον, καὶ αὐτὸ εἰς τὸ κάλλος καὶ εἰς τὴν θέαν ἐπᾴξιον, διὰ τὰς χάριτας ὅπου εἰς αὐτὸ ἔρρευσαν· ἐπειδὴ καὶ εἶναι στολισμένον μὲ ἐκείνας τὰς περιφήμους δεσποτικὰς ἁγίας εἰκόνας, ἀπὸ τὸν ἔντεχρον κάλαμον ἱστορημένας ἐκείνων τῶν θαυμαστῶν καὶ περιφήμων ἱστορογράφων Ἀλβανιτῶν, ἀπὸ δὲ γλυπτοκόμους, μεταξὺ τῶν Χιοπολιτῶν τοῦ τότε καιροῦ τοὺς ἐπισημοτέρους, σκαλισμένον μὲ ἀρίστην ἐπιτηδειότητα τῆς σκαλιστικῆς τέχνης, καὶ τεθειμένον εἰς τὰ μέτρα του μὲ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν, καὶ ἄνωθεν ἕως κάτω κατακεχρυσωμένον, καὶ κατὰ πάντα ἐπαινετὸν καὶ ἀξιοθέατον. Οὐκ ὀλίγην δὲ καλλονὴν καὶ ὡραιότητα προσενεῖ, εἰς αὐτὸν τὸν πάγκαλλον ἱερὸν ναὸν, καὶ ὁ κρεμώμενος ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ προύντιζνος χορὸς, καθὼς ἑμπεριέχει εἰς τὴν μέσσην του

κρεμάμενον τὸν μέγαν καὶ πολύφωτον ἐκ προύντιζου πολυέλεον· ὁμοίως καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ὁποῦ ἔξωθεν τοῦ χοροῦ κρέμονται μετὰ τρόπον πολλὰ τακτικὸν καὶ ἁρμόδιον ὁποῦ, ὅταν ἀναφθῶσι, τὸν μὲν κουμπὲ καὶ τοὺς πέριξ αὐτοῦ δόλους τῆς ἐκκλησίας παριστάνουσιν ὡς ἄλλο στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, αὐτοὶ δὲ φεγγοβολοῦσιν ἐν τῷ μέσῳ, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι. Ὅταν δὲ καὶ εἰς τὸ Δεῖον καὶ ἱερὸν βῆμα ὁ φιλοκαλῶν εἰσέλθῃ, αὐτοῦ θαυμάζει βλέπωντας τὸ μέγα καὶ πανθαύμαστον κουβούκλιον, ὁποῦ διὰ τεσσάρων κολωνῶν σκαλιστῶν ἴσταται ἐπάνω τῆς ἁγίας τραπέζης μετὰ πέντε κουμπέδες· τῷ ὄντι ἀξιοθέατον, καὶ εἰς τὴν λεπτότητα τῆς λεπτοουργικῆς τέχνης πάντῃ ἀσύγκριτον μετὰ τὸ τέμπλον καὶ μετὰ τὰ ἔξω κουβούκλια, καὶ σπανίως εὐρίσκεται ἄλλο μετὰ τοιοῦτον ψιλὸν σκάλισμα, τὸ ὁποῖον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐστὶ καταχρυσωμένον, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ κρέματα τὸ ἅγιον ἄροπόριον, ἀργυροῦν καὶ πᾶν θαυμάσιον. Ὑποκάτω δὲ τῆς ἁγίας τραπέζης, ἐπίτηδες εἶναι ἐν δουλάπιον μέγιστον, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται τοῦ μοναστηρίου οἱ χαριτόβρυτοι θαυματοῦ τῶν ἁγίων λειψάνων, μέσα εἰς κιβώτια διάφορα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀμφιερώματα τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης καὶ πρώτον. Εἰς σταυρὸς μέγιστος κτιτορικὸς, μετὰ τίμιον ξύλον ἀρκετὸν, ἀργυροχρυσωμένος καὶ μετὰ πετράδια πολύτιμα, καὶ μετὰ ἀξιολόγους μαργαρίτας στολισμένος· μέρος τῆς ἁγίας Κάρας τοῦ τιμίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· ἡ Κάρα τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· ἡ Κάρα τοῦ ἁγίου Βασιλείου Ἀμασειᾶς· ἡ Κάρα τοῦ ἁγίου Φιλοθέου· μέρος τῆς ἁγίας Κάρας τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Ἀναργύρου· εἰς δάκτυλος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· μέρος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· δέρμα τοῦ ἁγίου Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ· μέρος τοῦ ἁγίου Νείλου· μέρος τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀδωνίτου· δέρμα τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου· μέρος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου· μέρος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου· τὸ μανδήλιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ μυροβρύτου μετὰ τίμιον μύρον, καὶ χῶμα ἐκ τοῦ τάφου του· αἷμα τίμιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου μετὰ χῶμα τοῦ τάφου του μεμιγμένον· μέρος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους· μέρος τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος· ὁ ποῦς τοῦ ἁγίου Ἀχιλλεῖου· δέρμα τοῦ ὁσίου μάρτυρος Στεφάνου· ἡ χεὶρ τῆς ἁγίας Μαρίνης· μέρος τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικήτα· μέρος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος· μέρος τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐυπλου· μέρος τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου· μέρος τοῦ ἁγίου Κηρύκου· μέρος τοῦ ἁγίου Μηνᾶ· ἡ χεὶρ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Παρασκευῆς· μέρος

τῶν ἁγίων δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μέρος τῶν ἁγίων τεσσαρά-
 κοντα μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων μέρος τῆς ἁγίας
 Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρησάσης· ἡ Κάρα τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος
 Γεωργίου· διὰ τὰ ὁποῖα, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸ ἅγιον ἄρτοφόριον, κρέμαται
 μία μεγίστη κανδήλα ἀργυρόχρυσος, ἀεννάως καιομένη ἄνωθεν αὐτῶν. Εἰς αὐτὸ τὸ
 δουλάπιον φυλάττεται μέσα εἰς μίαν θήκην καὶ ὁ λίθος ἐκεῖνος, ὅπου ἦτον σκέπη
 τοῦ χρυσίου, καὶ ἐγένετο ἀπὸ τοὺς καλογήρους ἐκείνους κλοιὸς βαρὺς ἐπὶ τὸν
 τράχηλον τοῦ νέου, ὃν διέσωσαν οἱ Δεῖοι Ἀρχάγγελοι εἰς μαρτυρίαν τοῦ θαύμα-
 ματος, φόβον δὲ καὶ ἐκπληξιν τῶν ὁρώντων. Ἀνωθεν δὲ τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου εἰσὶ
 καὶ δύο ἅγιοι εἰκόνες ἀρχαῖαι καὶ παλαιαί, ἡ μία τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἡ
 ἄλλη τῶν Δείων Ἀρχαγγέλων, αἱ ὁποῖαι ἦτον εἰς τὰ δεσποτικά τότε, ὅταν ἔφερον
 τὸν νέον εἰς τὸν ναὸν οἱ Δεῖοι Ἀρχάγγελοι, ἀξιοσέβαστοι καὶ θαυμασταὶ· ὧν ἔμ-
 προσθεν ἀεννάως καίονται δύο κανδήλαι ἀργυραῖ· ἐκ δεξιῶν δὲ τῆς ἁγίας τραπέ-
 ζης ὅπου εἶναι τὸ τυπικαρεῖον, καὶ ἐξ ἀριστερῶν, ὅπου εἶναι ἡ ἁγία πρόδεσις,
 ἐπάνω αὐτῶν εἰσὶ δύο δεύτεροι κουμπέδες, καὶ αὐτοὶ πολλὰ ἀρμόδιοι, ἐπειδὴ καὶ
 προξενοῦσι τὸ ἀναγκαῖον φῶς ἐκ τῶν παραθυρίων τους εἰς τὸ ἅγιον βῆμα. Τὶ δὲ
 καὶ περὶ τοῦ ἱεροῦ νάρθηκος αὐτῆς τῆς περικαλλεστάτης ἐκκλησίας εἶποι τις ἄν; αὐ-
 τὸς προξενεῖ εἰς τοὺς θαλάσς μίαν ξένην θέαν καὶ ἀσυνήδιστον, μὲ τὸ νὰ εἶναι
 μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν· ἔργον τῇ ἀληθείᾳ ἀξιοθέατον εἰς τὸ κάλλος, καὶ
 ἐπεύρεμα καινοτομίας, ἄξιον ἐκείνου τοῦ ἀξιολόγου ἀρχιτέκτονος. Οἱ θόλοι αὐτοῦ
 τοῦ ἱεροῦ νάρθηκος, καὶ οἱ δύο κουμπέδες, ὅπου ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχει,
 ἐπερείδονται εἰς τέσσαρας κολώνας πολλὰ περιέργους καὶ θαυμαστάς· ἐπειδὴ μὲ
 ὅλον ὅπου εἶναι κτισταὶ ἀπὸ μεγάλα κομμάτια κολωνῶν, ὅμως διὰ τὴν ἀρίστην καὶ
 ἔντεχρον συναρμολογίαν τους, φαίνονται ὡς αὐτοφυεῖς καὶ ἀκέραιαι· ἔχει δὲ καὶ τὴν
 προσήκουσαν αὐτοῦ στολὴν καὶ εὐπρέπειαν, ἥτοι μὲ θρόνον ἡγουμενικὸν πολλὰ εὖ-
 μορφον καὶ χρυσοῦν, μὲ πολυελέους τρεῖς, μὲ κανδήλας ἀργυρᾶς καὶ μὲ ὅλα
 τὰ λοιπὰ αὐτοῦ ἐπακόλουθα. Συνέχεται δὲ μὲ αὐτὸν καὶ δεύτερος μικρὸς νάρθηξ,
 ὅπου τελειώνει τὸ τεῖχος τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία μὲ τοὺς νάρθηκάς της ὑπάρχει
 ἱστορησμένη μὲ ἑμμετρον καὶ τεχνικωτάτην ζωγραφίαν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς θαυμα-
 στοὺς καὶ περιβοήτους Κρητάς τοὺς ἱστοριογράφους, οἵτινες ἔχουσι ζωγραφισμένους
 ἐν τῷ μεγάλῳ νάρθηκι καὶ τοὺς μακαρίους καὶ ἀοιδίμους κρίτορας, τὸν θεοσεβέ-
 σιατον καὶ ὁρδοδοξότατον Βοεβόδαν Κύριον Ἀλέξανδρον, σὺν τῇ εὐσεβεστάτῃ

Δομῆ του Κυρία Ῥωξάνδρα, ὁμοίως καὶ τὸν θεοσεβέστατον καὶ χριστιανικώτατον Βασβόδαν Κύριον Μπόγδανον τὸν φίλτατόν τους υἱόν, σὺν τοῖς λοιποῖς αὐτῶν ἐκλαμπροτάτοις τέκνοις. Ἔστι δὲ καὶ μὲ λευκότατα μάρμαρα κατεστρωμένη ἅπασα ἡ ἐκκλησία, καὶ ἐκ μολύβδου ἄνωθεν οἱ πέντε κουμπέδες αὐτῆς, καὶ ὅλον τὸ ἐπίλοιπον μέρος ἐσκεπασμένη· ἔξω δὲ τῆς ἐκκλησίας ὑπάρχει καὶ τρίτος νάρθηξ, δι' οὗ πενιτριγυρίζεται ἅπασα ἡ ἐκκλησία. Ἀρῖνω δὲ νῦν λέγω καὶ περὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν, αἱμάτων τε καὶ κειμηλίων τῆς ἐκκλησίας ταύτης, ὥσαν ἑυαγγέλια χρυσότευκτα, ἄργυρᾶ καὶ ἐκ σμάλτου κατεσκευασμένα θανμαστὰ, ἀρχιερατικὰς καὶ ἱερατικὰς στολὰς μετὰ ἐγκολπίων καὶ μητρῶν, θυμιατήρια καὶ πολυκάνδηλα, κιβώτια καὶ δισκοπότηρα, καὶ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα παρόμοια, πολλῆς τιμῆς ἄξια καὶ θεωρίας· ἀπὸ τὰ ὅποια ἄλλα μὲν ἔχουσι βασιλεῖς ἀρπιερωμένα, ἄλλα δὲ αὐθένται, ἄλλα δὲ πατριάρχαι, ἀρχιερεῖς καὶ ἄρχοντες, ὥς ἀπὸ τὰς σφραγίδας των καὶ ἕκαστον γνωρίζεται. Ἐξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν πάγκαλον καὶ κατακοσμημένην ἐκκλησίαν ὑπάρχουσι καὶ παρεκκλήσια δώδεκα, εἰς διάφορα μέρη ἔνδον τοῦ μοναστηρίου, ἐξ ὧν τὰ ἐκλεκτότερά εἰσι τῆς θανματοουργοῦ Γοργοῦπηκόου, καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου, τὸ ὅποῖον εἶναι ἄνωθεν τοῦ δευτέρου νάρθηκος, καὶ βλέπει μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου ἀναπληροῖ μὲ τρόπον ἔντεχρον καὶ ἐυμέθοδον, παρεκκλησίων καὶ κατηχουμένων τόπον, τὰ ὅποια εἰσὶ καὶ στολισμένα ἀξιοπρεπῶς. Κατὰ δὲ τὴν ἀρκτώαν πλευρὰν τοῦ μοναστηρίου, ἔξωθεν τοῦ καθολικοῦ καὶ ἱεροῦ ναοῦ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, ἔστι καὶ ἡ φιάλη, ὅπου τελεῖται ὁ ἁγιασμός μετὰ τὴν προσήκουσαν παράταξιν τὸν καὶ ἕκαστον μῆνα, λελατομημένη εἰς ἓν αὐτοφυὲς μάρμαρον λευκότατον, καὶ εἰς τὸ μέγεθος μέτριον, ἡ ὅποια ἐπειδὴ καὶ συνέχεται μετὰ τὸ πηγάδιον τοῦ θανματοουργοῦ ἁγιάσματος τῶν Ἀρχαγγέλων, ὑπάρχει σεβαστὴ μᾶλλον καὶ ἀξιοπροσκύνητος διὰ τοῦτο· τῆς ὁποίας ἄνωθεν ἔστι τρουλωτὸς θόλος, ὃ ἔστι κουμπὲς, βασταζόμενος ἐντέχνως ὑπὸ δέκα λευκοτάτων κολωνῶν, εἰς δύο στάσεις κυκλοειδῶς τεθειμένων, ὅλος ἔσωθεν ζωγραφισμένος ἀρίστως. Διὰ νῦν συμπερικλείηται ὁμοίως ἡ φιάλη ἔχει καὶ ὀλίγην ὀρθομαρμάρωσιν, ἕως μίαν πήχην περίξ τῶν κολωνῶν, πολλὰ ἔντεχρον μὲ λευκότατα μάρμαρα· αὐτοῦ εἰσὶ καὶ οἱ κτίτορες τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου ζωγραφισμένοι· ἐκ τῶν ἁγίων, ὁ ἅγιος Εὐδύμιος καὶ ὁ ἅγιος Νεόφυτος· ἐκ τῶν βασιλέων Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς, Ἀνδρόνικος καὶ Ἰωάννης οἱ Παλαιολόγοι, φέροντες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τὸ ἱερὸν μοναστήριον· κατὰ δὲ τὰ πρὸς δυσμὰς, ἀπέναντι τῆς μεγάλης θύρας τοῦ καθολικοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἔστι καὶ ἡ κοινὴ τράπεζα τοῦ μοναστηρίου, μεγί-

στη πολλά καὶ ἀξιόλογος, ἥς κτίτωρ ὑπάρχει ὁ ἀοίδιμος πατριάρχης Ἰουστινιανῆς Κύριος Πρόχωρος, σχηματίζεται εἰς τὴν Δέσιν τῆς ὁ τύπος τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἔχει καὶ ζωγραφίαν ἀπὸ ἐμπείρους ἱστοριογράφους ζωγραφισμένην, καὶ κατὰ πάντα ὑπάρχει λαμπρῶς ἐνπρεπισμένη, καὶ μὲ θεωρίαν τῆς θαλάσσης, ὅπου εἶναι καὶ αὐτὸ ἐν προτέρημα, χαρμονῆς καὶ διασκεδάσεως πρόξενον. Μεταξὺ δὲ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τῆς κοινῆς τραπέζης ἐστὶ καὶ τὸ καμπαναρεῖον ὑψηλὸν πολλὰ τετράπαιτον καὶ θαυμαστὸν, μὲ ἀρκετὰς καὶ μεγάλας καμπάνας· αὐτοῦ εὐρίσκεται καὶ τὸ μέγα ὥρολόγιον, αὐτοῦ κατοικοῦσι καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τῆς ἐκκλησίας, ὁ τυπικάρης, καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς κανονάρχοι καὶ κανδηλάπται. Πλησίον εἰς τὸ καμπαναρεῖον κατὰ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, εὐρίσκεται καὶ τὸ νοσοκομεῖον μὲ καλοκαιρινούς καὶ χειμωνιάτικους οἴκους, καὶ μὲ παρεκκλήσιον τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ἐνπρεπισμένον πολλὰ καὶ ἐπιμελημένον διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ γέροντας· ἄνωθεν δὲ τοῦ νοσοκομείου ἐστὶ καὶ ἡ βιβλιοθήκη, ἡ ὁποία τὸ πάλαι ἤκμαζε καὶ ἐπλούτει ἀπὸ βιβλία ἀξιόλογα, ὅλα μεμβράνινα καὶ παλαιὰ. Ἔχει δὲ καὶ πέριξ τοῦ κάστρου τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης πολλούς καὶ διαφόρους οἴκους, ἀρμοδίους εἰς κατοίκησιν προεστώτων, καὶ λοιπῶν ἀδελφῶν καὶ πατέρων· ὑπερεροῦσιν ὅμως καὶ θαυμάζονται ἀπὸ ὅλους τὰ ἀρχονταρίκια ἢτοι τὰ ὀσπήτια, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναπαύονται οἱ ἐυλαβεῖς προσκυνηταί, καὶ ὅσοι ξένοι ἀπεράσουσιν· ἐπειδὴ καὶ εἰσὶν εἰς ἐξαίρετον τοποθεσίαν, μὲ οἴκους μεγαλοπρεπεῖς καὶ διαφόρους, πολλὰ καλὰ ἐνπρεπισμένους καὶ καλοστρωμένους, διὰ τὰ δεχθῶσιν ἀξιοπρεπῶς κάδε τάξεως, ἐπαγγέλματος καὶ καταστάσεως ἀνδρώπους. Πλησίον εἰς τὰ ἀρχονταρίκιά ἐστι καὶ ὁ μέγας κτιτορικὸς πύργος, ἀληθινὰ ἀξιοθέατος διὰ τὰς ὀχυρὰς αὐτοῦ καὶ ἀσφαλεῖς προφυλάξεις, καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητά του, καὶ τὸ ἐλικοειδὲς τῆς ἀναβάθρας του· ἔχει καὶ παρεκκλήσιον εἰς τὸν ἑβδομον αὐτοῦ πᾶτον τὸν τελευταῖον καὶ ἀνώτατον, τιμώμενον εἰς τοὺς Δείους Ἀρχαγγέλους· εἰς τὸ ὁποῖον ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν, τελεῖται ὑπὸ τοῦ ἐρημιερίου τῆς ἐβδομάδος ἡ Δεία καὶ ἱερὰ λειτουργία. Ἔχει δὲ καὶ περιάυλιον αὕτη ἡ μονὴ στενὸν μὲν καὶ ὄχι εὐρύχωρον, πλὴν στολισμένον ἀπὸ λεμονιῆς, πουρτουκαλῆς καὶ νεραντζῆς, ὅπου ἐν καιρῷ τοῦ ἁνδους των ἐνωδιάζει ὅλον τοῦ μοναστήριον· τὸ ὁποῖον κλείεται ἀπὸ δύο σιδηρᾶς πόρτας, ἡ δευτέρα μέσα ἀπὸ τὴν πρώτην, ὧν ἄνωθεν ἐστὶ μέγας καὶ ὑψηλὸς πύργος, πολλὰ δυνατὸς καὶ ἀνελλειπὴς ἀπὸ τὰς ἀναγκαίας του κόχυρὰς προφυλάξεις· ἔχει καὶ καδίσματα ἀξιόλογα κατοικούμενα ἀπὸ προεστούς, αἱ εἰς τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ κάδισμα ἔχει παρεκκλήσιον τοῦ Δείου Ἐυαγγελισμοῦ

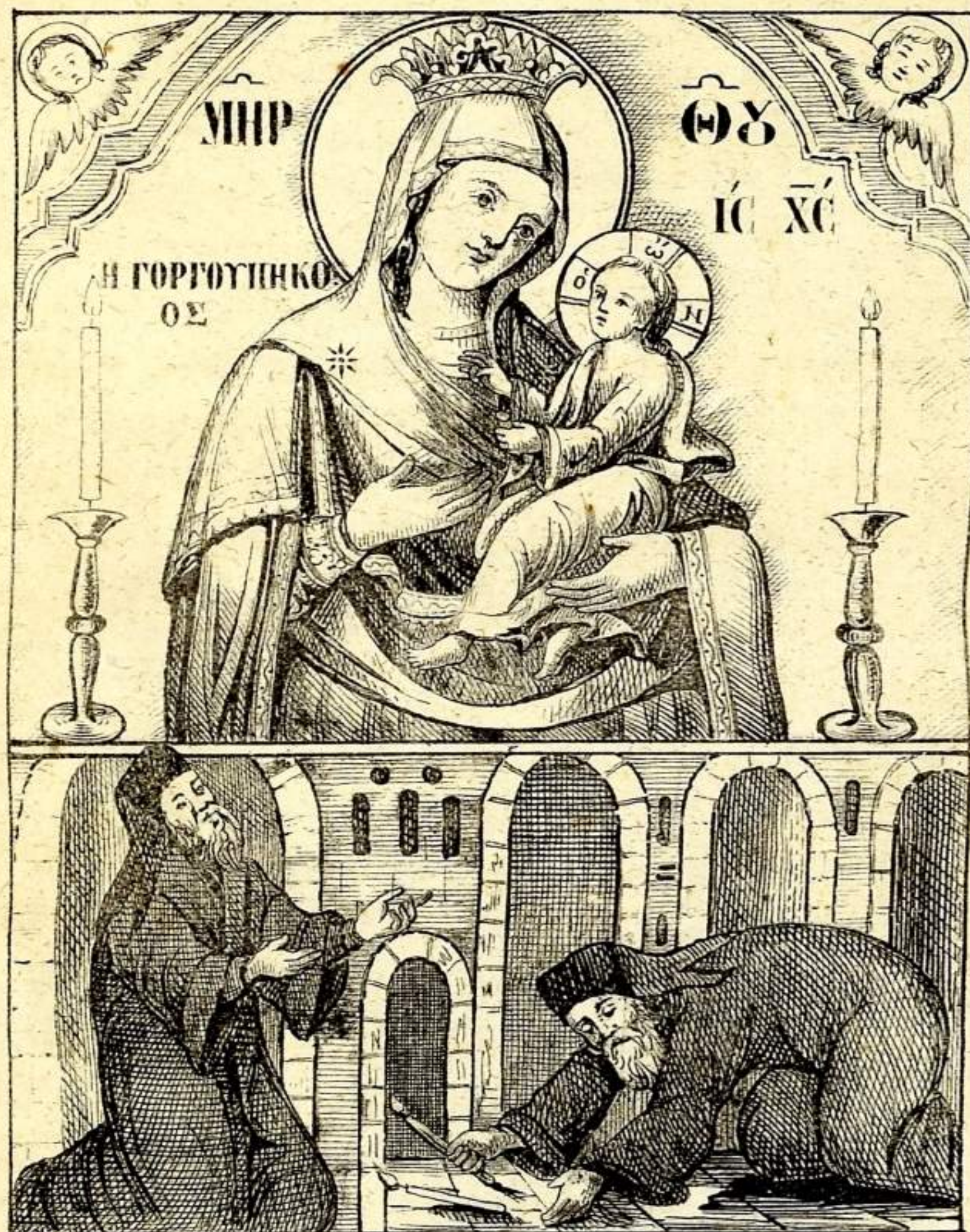

τῆς Θεοτόκου. Μεταξὺ δὲ τῶν δύο σιδηρῶν μεγάλων θυρῶν τοῦ μοναστηρίου, ἔστιν δόλος τρουλωτὸς ἡγουν κουμπές, ὅπου προξενεῖ εἰς τὸν εἰσερχόμενον εὐδὺς δεικνύουσαν συστολὴν καὶ σέβας σεπτὸν, ἐπειδὴ καὶ βλέπει ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἐκεῖ εἰς τὸν κουμπέν, ἅμα ὅπου εἰσέλθῃ ἀπὸ τὴν πρώτην πόρταν τὸν Παντοκράτορα ζωγραφισμένον, καὶ περίξ αὐτοῦ τὰ δώδεκα ζώδια τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ εἰς τὰ πλάγια τὴν παραβολὴν τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τὰς δύο πύλας, τὴν στενὴν καὶ τὴν εὐρύχωρον· ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ τὴν σύναξιν τῶν Δείων Ἀρχαγγέλων, καὶ λοιποὺς ἄλλους ἁγίους ὅπου ἐκεῖ φαίνονται. Ἐξαπλοῦται δὲ καὶ ἡ περίμετρος ἅπαντα τοῦ τείχους τῆς Ἱερᾶς μονῆς ταύτης εἰς μίαν ἀρκετὴν ἔκτασιν μήκους καὶ πλάτους, σχῆμα τετραγώνου ἔχουσα· ἔξω δὲ καὶ ἀπέναντι τῆς σιδηρᾶς πόρτας πλησίον τοῦ μοναστηρίου ἔστι καὶ ἐν παρεκκλήσιον ἀρχαῖόν τε καὶ σεβάσιμον, ἐπὶ τοῖς σεπτοῖς ὀνόμασι τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Ὁνουφρίου, καὶ Πέτρου τοῦ Ἀδωνίτου· περίξ δὲ τοῦ παρεκκλησίου εὐρίσκονται καὶ πέζούλια κατεσκευασμένα ἐπιτηδες, μὲ σαρίδια καὶ παρμακλίκια ὥς πάγκες, καὶ ἄνωθεν αὐτῶν δρόνα κλημάτων μεγαλοπρεπεστάτη, ὅπου ἐβγαίνουν οἱ πατέρες εἰς τόπον κιοσκιῦ, καὶ διασκεδάζουσι τοὺς λογισμοὺς, περιδιαβάζοντες ἐκεῖθεν τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὄρη. Ὀλίγον δὲ μακρὰν ἔξω ἀπὸ τὸ μοναστήριον, εἶναι καὶ τὸ ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον μέσα ἀναπαύονται οἱ πτωχοὶ καὶ ζήτουλοι, τρεπόμενοι παρὰ τοῦ μοναστηρίου εὐχαρίστως, καὶ ἐλεούμενοι κατὰ τὸ δυνατόν. Ἐκ δεξιῶν δὲ ἔξω τοῦ μοναστηρίου, κατὰ τὸν Ἐλαιῶνα οὐ πολλὰ μακρὰν, εἶναι καὶ τὸ κοιμητήριον, μὲ παρεκκλήσιον τῶν ἁγίων πατέρων ὡραιότατον, τὸ ὁποῖον κάτωθεν εἶναι ὅλον δολογυρισμένον, καὶ ἐκεῖ ἀποδέτουσιν, ὅταν κάμνωσι τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων τῶν τεθνεώτων πατέρων· αὐτοῦ τὸ ἑσπέρας κάδε παρασκευῆς, καὶ τὸ πρωῒ ἐκάστου σαββάτου, μετὰ τὴν Δείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν, μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἐρημερίου μὲ κόλυβα οἱ ἀπαιῶνος κοιμηθέντες ἐν αὐτῷ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, καὶ πάντα τὰ ὀνόματα τῶν ὁρθοδόξων χριστιανῶν, ὅπου οἱ ταξιδιωταὶ γράφουσιν. Ἐξ ἀριστερῶν δὲ τοῦ μοναστηρίου ἔξω, καὶ πολλὰ κοντὰ εἶναι καὶ ὁ ἁειδαλέστατος καὶ εὐανδέστατος ἀξιόλογος αὐτοῦ κήπος μὲ κάδισμα εὐρυχωρότατον, καὶ μὲ παρεκκλήσιον τῆς Δείας μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παλαιὸν καὶ ἀξιοσέβαστον. Ποιοῦσι δὲ ἀπρέκτως καὶ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ πανηγύρεις οἱ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ μοναστηρίῳ ἐρασκούμενοι πατέρες, ἐορτάζοντες λαμπρῶς καὶ πανενδόξως, εἰς μὲν τὰς ὀκτὼ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, τὴν σύναξιν τῶν Δείων Ἀρχαγγέλων· καὶ εἰς τὰς ἑννέα τὴν μνήμην τῶν ἁγίων κτιτόρων Εὐθυμίου καὶ Νεοφύτου, μνημονεύον-

τες καὶ τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων τὴν ἰδίαν ἡμέραν, μὲ κηροδοσίας καὶ μὲ κόλυβα, συγχωροῦντες αὐτοῖς ἐπὶ τῆς κοινῆς τραπέξης, μὲ ὅλον τὸ συνηθροισμένον πληθὺς τῶν πανηγυριστῶν μοναστῶν καὶ μιγάδων· εἰς δὲ τὰς ἑξ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, ὁμοίως καὶ ἀπαράλλάκτως πανηγυρίζοντες, ἐορτάζουσι τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ· ἓνα μὲν ὅτι ἐπὶ τῇ θείᾳ του κλήσει ἐτιμᾶτο πρότερον τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον· ἄλλο δὲ, ὅτι καὶ ἡ δεοσεβεστάτη Δέσποινα καὶ Κυρία Ῥωξάνδρα, ἡ ἀοίδιμος κτιτόρισσα τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, ὅτε μὲ ποσότητα πολλὴν ἐξ ἰδίων της ἁσπρων (τὰ ὅποια εἶχε διωρισμένα νὰ δοθῶσι διὰ μνημόσυνόν της μετὰ θάνατον) ἐξηγόρασε τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα τοῦ μοναστηρίου τούτου, ἔχουσα εὐλάβειαν εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, δι' αὐθεντικοῦ της χρυσοβούλλου προστάζει, καὶ εἰς ἐνοχὴν ἐπιτιμίων ἐκκλησιαστικῶν καθυποβάλλει, διὰ νὰ ἐορτάζηται κατ' ἔτος ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Νικολάου λαμπρῶς καὶ πανενδόξως· ὁθεν καὶ οἱ πατέρες κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπαράβάτως μετὰ πανηγύρεως τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου ἐπιτελοῦσι· καὶ εἰς δῆλωσιν τῶν μεταγενεστέρων ἀδελφῶν, καὶ πληροπορίαν περὶ τῆς πανηγύρεως ταύτης, ἀναγινώσκουσιν ἐπ' ἐκκλησίας τὸ χρυσόβουλλον τῆς ἀοιδίμου πανεκλαμπροτάτης Δόμνης Κυρίας Ῥωξάνδρας τὴν δευτέραν ἡμέραν καδ' ἣν μνημονεύουσιν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν θείων Ἀρχαγγέλων, τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰωάννου τῶν δεοσεβεστάτων καὶ εὐσεβῶν πιστῶν Βασιλέων. Παχωμίου μοναχοῦ, Ῥωξάνδρας Δόμνης, Μπογδάνου Βοεβόδα καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τῶν λοιπῶν ὁρδοδόξων καὶ δεοσεβῶν αὐθεντῶν, ὅπου κατὰ καιροὺς ἐλέησαν τὴν μονὴν ταύτην, καὶ ἐπροίκισαν μὲ αὐθεντικά αὐτῶν ἀπριερώματα, ὡς τὰ αὐθεντικά αὐτῶν χρυσόβουλλα φανερώνουσιν· οὗς ὁ Κύριος καὶ πανοικτίρμων Θεός, διὰ τῶν εὐπροσδέκτων δεήσεων τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς θαυματουργοῦ Γοργοῦπηγῆς, καὶ προστασίᾳ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, κατατόξοι καὶ συγκαταριθμήσοι μετὰ τῶν ἁγίων κτιτόρων Εὐθυμίου καὶ Νεοφύτου, ἐν τῷ χορῷ τῶν ἁγίων· τοὺς δὲ τὸ παρὸν προσκνητάριον μετ' εὐλαβείας ἀναγινώσκοντας ὁρδοδόξους χριστιανούς, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, καταξιώσοι γενέσθαι τὰ τέλη αὐτῶν χριστιανικά, ἀνώδυνα καὶ εἰρηνικά· καὶ μετὰ τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, χαρίσοι αὐτοῖς καὶ τὰ οὐράνια ἀγαθὰ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ἧς γένοιτο πάντας ἡμῖν ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανδρωπείᾳ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ὡς περ τὰς κορας ἤνοιξας τραπεζοκόμου Νείλου,
Ὅσοι καὶ μὲν τὰς τῆς ψυχῆς Πάναγνε, τοῦ Κυρίλλου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Φερων ἐν ταύτῳ καὶ θαυμάτων διήγησιν, ψαλλόμενος ἔμπροσθεν τῆς θαυματουργοῦ Γοργουῖπηκόου, τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου. Ποίημα τοῦ ἐκ τῆς Νάξου Νικοδήμου μοναχοῦ τοῦ διδασκάλου.

Τῇ Θεοτόκῳ ἑκτενωῶς.

Τῆς Θεοτόκου τῇ εἰκόνι προσδράμωμεν οἱ ἐν κινδύνοις, καὶ αὐτῇ νῦν προσπέσωμεν, ἀπὸ βαθέων κράζοντες καὶ πόνου ψυχῆς· Τάχος ἡμῶν ἄκουσον τῆς δεήσεως, κόρη, ὡς Γοργουῖπήκοος φερωνύμως κληθεῖσα· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πρόμαχος ἡμῶν, καὶ ἐν ἀνάγκαις ἐτοίμη βοήθεια.

ἰΩδὴ α'. ὁ εἰρμός, Ὑγρὰν διοδεύσας ἤχος πλαγ. τῷ δ'.

Θαυμάτων τῶν Δείων σου τὴν πληθὺν, καὶ τῶν τεραστίων, εὐφημῆσαι ἐπιχειρῶν, σοῦ δέομαι, κόρη, ἐκ καρδίας, Γοργουῖπήκοε, χάριν παράσχου μοι.

Τὶς οὐκ ἐκπλαγείη τῆς σῆς μορφῆς τὰ θαύματα, κόρη; ἐκ γὰρ ταύτης τῷ λειτουργῷ τραπέζης ἐφώνησας τρισάκις, Γοργουῖπήκοε, ὅθεν ὠνόμασαι.

Δόξα.

Πῶς σου τὸ τεράστιον ἐξείπειν δυνήσωμαι, κόρη; σὺ γὰρ πρώην τὸν ἀπειδῇ, μοναχὸν ἀόμματον εἰργάσω, καὶ πάλιν τοῦτον κατέστησας βλέποντα.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Δεία μονὴ τοῦ Δοχειαρείου· σὺ γὰρ ἔσχες τὴν τοῦ πανιὸς κυρίαν προστάτιδα καὶ σκέπην, καθάπερ αὕτη σαφῶς ἐπηγγείλατο.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τοὺς ἀτέκνους εὐτέκνους σὺ, Μαριάμ, ἔδειξας, καὶ τὰς στειρευούσας μητέρας, κόρη, ἐποίησας, Γοργουῖπήκοε, εὐφρανομένας ἐν τέκνοις· τίς οὖν οὐκ ἐξίσταται τὰ μεγαλεῖά σου;

Βουλγαρία κηρύττει τῆς σῆς μορφῆς δαύματα, ὦ Γοργοῦπήκοε κόρη, δύσις ἐώα τε· κρήνη γὰρ γέγονας βλύζουσα χάριτας πᾶσι τοῖς προσκαλουμένοις σου τὸ δεῖον ὄνομα.

Δόξα.

Τοῦ καρκίνου τὸ πάθος ἐκ τῆς χειρὸς οἴχεται τοῦ σεμνοῦ γυναίου, Παρθένε, τῇ ἐπισκέψει σου, ὅθεν ἡ πάσχουσα, ἐκ τῆς ὀδύνης λυθεῖσα, χαίρουσα ἐκήρυτε τὰ χαριστήρια.

Καὶ νῦν.

Θαυμαστῶς ὠραιώδη ἡ σὴ εἰκὼν, πάνταγνε, καὶ ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου φωτίζει ἅπαντας, Γοργοῦπόκοε· τίς οὖν αὐτὴν ἐπαινέσει, ἥνπερ καὶ οἱ Ἄγγελοι φόβῳ καλύπτουσιν; **Ε**πάκουσον, Γοργοῦπήκοε κόρη Θεογεννήτορ, τῆς ἡμῶν ἱκεσίας, Παρθένε, τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἐκ παντοίων κινδύνων.

Απέλασον τῆς ἀδυμίας τὰ νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου, καὶ χαρὰν, ἀγνὴ, τῷ σῷ οἰκέτῃ παράσχου μοι, ὥς ὑπάρχουσα τῆς χαρᾶς τὸ δοχεῖον.

Κοντάκιον, Πρεσβεία θερμή.

Πολέμοις, ἀγνὴ, πολλοῖς περικυκλούμενοι, ἐχθρῶν ὄρατῶν καὶ ἀοράτων, δέσποινα, σοὶ δερμῶς κραυγάζομεν· Θραῦσον τὰ τούτων ὅπλα τῷ κράτει σου, καὶ εἰρηναίαν δὸς ζωὴν τοῖς σοῖς οἰκέταις, Γοργοῦπήκοε.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα ἡ δαυματουργός σου εἰκὼν τεδρύλληται, καὶ νῦν πάντες ἐν τῷ στόματι τὴν Γοργοῦπήκοον προφέρουσι.

Καὶ κατ' ὄναρ, παντάνασσα, ἀλλὰ καὶ κατ' ὕπαρ, Γοργοῦπήκοε, φαινομένη τὰ δαυμάσια ἐκτελεῖς ἐν κόσμῳ τὰ παράδοξα.

Τίς σου, κόρη, τὸ ὄνομα ἐν ἀνάγκῃ πάσῃ ἐπεκαλέσατο, καὶ γοργῶς αὐτοῦ οὐκ ἤκουσας, ὥς Γοργοῦπήκοος ὑπάρχουσα;

Μακαρία γεγένησαι, ὦ Δοχειαρείου μονὴ ἐπίσημε, τὴν εἰκόνα γὰρ ἐπλούτησας Γοργοῦπηκόου τὴν πανσέβαστον.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Πῶς σου τὴν μορφήν ὁ ἀνάξιος θεάσωμαι, Γοργοῦπήκοε παντάνασσα, τοῖς κε-
χραμένοις ἑφθαλμοῖς μου τὴν πανάχραντον;

Θάλασσα καὶ γῆ τῆς εἰκόνης σου τὰ δαύματα, Γοργοῦπήκοε, κηρύττουσι τῶν σῶν
χαρίτων γὰρ ταῦτα ἄμφω ἀπήλαυσαν.

Κλέπτῃν φανεροῖς τὸν τὰ χρήματα συλήσαντα τὰ τοῦ πλησίον, Μητροπάρδε, καὶ
ἀποδίδως δικαίως ταῦτα τῷ ἔχοντι.

Εἶδος τὸ σεπτὸν ἐμφερείας σου, πανύμνητε, ὥς φῶς λαμπρύνει πάντας βλέποντας,
καὶ προσκυνεῖν αὐτὸ πείθει καὶ κατασπάζεσθαι.

Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Φιλόστοργος ὥσπερ μήτηρ ὄραδεῖσα, προσεκάλεις τὸν παῖδα πρὸς σεαυτὴν, ἕως
οἷ ἐλυτρώσω ἐκ τῆς, χειρὸς τῶν ληστῶν, μητροπάρδε· ἀλλ' εὖροιμέν σε καὶ ἡμεῖς
οἱ σοὶ δοῦλοι μητέρα φιλόστοργον.

Οὐκ ἔχομεν οἱ οἰκτροὶ οἰκέται σου ἄλλην, πλήν σου προστασίαν καὶ σκέπην· διο
ἀγνή, ἐκ καρδίας βοῶμεν, ἀπὸ κινδύνου παντὸς ἐλευθέρωσον τὴν μάνδραν σου
τὴν ἱερὰν, καὶ πιστοὺς τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Ως ἔσωσας θαλαττίου κλύδωνος, τοὺς φωνήσαντας τὴν θείαν σου κλῆσιν, οὕτως
ἡμᾶς αἰσθητοῦ ναυαγίου καὶ νοητοῦ, Θεοτόκε, διάσωσον, καὶ ὥρμισον εἰς γαλη-
νοὺς σωτηρίας λιμένας τοὺς δούλους σου.

Ο κόσμος σε σωτηρίαν κέκτηται, καὶ θεομένην ἐν πειρασμοῖς προστασίαν· ὅθεν ἀ-
γνή, τῇ σεπτῇ σου εἰκόνι ἀπανταχόθεν προστρέχουσιν ἄνθρωποι· καὶ ἅπαντες
γοργῶς αὐτῶν σε ἐπήκοον, κόρη, εὐρίσκουσι.

Επάκουσον, Γοργοῦπήκοε κόρη θεογεννήτορ, τῆς ἡμῶν ἱκεσίας, Παρδέ, τῶν δού-
λων σου, καὶ λύτρωσαι ἐκ παντοίων κινδύνων.

Απέλασον τῆς ἀδυναμίας τὰ νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου, καὶ χαρὰν, ἀγνή, τῷ σῶ οἰ-
κέτῃ παράσχου μοι, ὥς ὑπάρχουσα τῆς χαρᾶς τὸ δοχεῖον.

Κοντάκιον. Προσείσα τῶν χριστιανῶν.

Εν πελάγει δεινῶς τοῦ βίου χειμαζόμενοι, καὶ παντοίων παδῶν τρικυμίαῖς πατού-
μενοι, καὶ σάλῳ περιπίπτοντες, παρδέ, πειρασμῶν, εἰς μορφήν σου τὴν σεπτὴν

καταφεύγομεν δερμῶς, ὥς εἰς λιμένα εὐδιον· ἔκτεινον ἡμῖν χεῖρα, ὥς Πέτρῳ ὁ υἱός σου, καὶ κλυδωνίου ἐκ παντὸς ἡμᾶς, κόρη, λύτρωσαι.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇ δε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δὲ ἔστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣ τις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐδήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα. Πάτερ, λόγε, πνεῦμα· Καὶ νῦν· Γοργοῦπηκόου ταῖς θείαις ἰκεσίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Μὴ καταπιεῦσής με.

Πάντων τὰ αἰτήματα, Γοργοῦπήκοε κόρη, πλήρωσον τῶν δούλων σου τῶν εἰς σὲ ἐκ πίστεως προσιόντων σοι, καὶ τὴν σὴν, ἄχραντε, ἐπικαλουμένους ἀρωγὴν τε καὶ ἀντίληψιν, ἐκ πάσης θλίψεως, καὶ ἀσθενειῶν καὶ κακώσεων ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος ἅπαντας ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, ἵνα σε ὑμνῶμεν, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν σὸν υἱόν, ὃν ἐκδυσώπει, πανύμνητε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰερουσαλῆμ.

Τοῖς τυφλοῖς ἐχαρίσω ὀφθαλμῶν τὴν τοῦ βλέπειν, κόρη, ἐνέργειαν· ἀλλὰ ψυχῆς τὰς κόρας ἡμῶν καταρωτίσαις καὶ τοῦ σώματος, ἄχραντε, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Τοῖς κωφοῖς τὸ ἀκούειν ἐδώρῃσω, Μαρία Γοργοῦπήκοε· ἀλλὰ καὶ ἡμῶν πάντων διάνοιξον τὰ ὦτα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Τῆς πληγῆς τῆς ἀκρίδος, ὥσπερ πάλαι ἐρρύσω τοὺς προσφυγόντας σοι, οὕτως ἡμᾶς ἐκ ταύτης, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης ἀπολύτρωσον, Δέσποινα, ὅπως ὑμῶ-
μεν ἄει σεπτά σου μεγαλεῖα.

Ως ἠνώρθωσας πρῶην τὸν παράλυτον, κόρη Γοργοῦπήκοε, οὕτως ἡμᾶς κατ' ἅ-
μω, Δερμῇ σου προστασία παρειμένους ἀνόρθωσον, ὅπως ὑμῶμεν ἄει σεπτά σου
μεγαλεῖα.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα τῶν ὕρανῶν.

Απὸ παντοίων ἀρρώστημάτων, Παρθένε, ἡμᾶς ῥῦσαι Δερμῇ σου προστασία, ὥ-
σπερ τούτων, κόρη, πολλοὺς ἐρρύσω πάλαι.

Πηγὴ Δαυμάτων, Γοργοῦπήκοε κόρη, ἡ εἰκὼν σου δέδεικται τῷ κόσμῳ, ἐξ ἧς οἱ
διψῶντες ἀρύονται εἰς κόρον.

Απολωλότα σὺ φανεροῖς, Θεοτόκε, καὶ παρέχεις χάριν τοῖς εὐροῦσιν. Ὡς πολλὴ
ὑπάρχει εἰκόνοσ σου ἡ χάρις!

Τῇ προσταγῇ σου, Γοργοῦπήκοε κόρη, πειδαρχοῦσι πάντα τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν
πάντας ῥύη τοὺς σὲ προσκαλουμένους.

Ὡδὴ θ'. Κυρίαν Θεοτόκον.

Συνάχθητε προθύμως ἐν μονῇ τῇ θείᾳ Δοχειαρείου, νοσοῦντων συστήματα· ὁ
ιατρὸς γὰρ ἐν ταύτῃ μένει ὁ ἅμισθος.

**Εἰκὼν ἡ ἱερά σου ἄλλη ἀνεδείχθη τοῦ Σιλῶα κολυμβήθρα, πανύμνητε, ἀποκα-
δαίρουσα νόσους ψυχῆς καὶ σώματος.**

Μονῆς Δοχειαρείου ὡς λαμπὰς ἐξηλθε τῆς Θεοτόκου εἰκὼν ἡ πανσέβαστος, καὶ
καταλάμπει τοὺς ταύτην πιστῶς γεραίροντας.

**Εἰκόνει τῇ ἁγίᾳ, Γοργοῦπήκοε, οἱ ἐν κινδύνοις προσπέσατε ἅπαντες, καὶ τῶν
δαυμάτων τὴν χάριν ἄφθονον λήψεσθε.**

Μεγαλυνάρια.

Γοργοῦπηκόου τὴν δαυμαστὴν καὶ σεπτὴν εἰκόνα προσκυνήσωμεν, ἀδελφοί, δαύ-
ματα τελοῦσαν, καὶ βρύουσαν ἰάσεις, καὶ ταύτην μετὰ πόθου κατασπασώμεθα.

Εχοντες εικόνα σου τὴν σεπτὴν, ἀνύμψευτε κόρη, ὡς προπύργιον ὀχυρὸν, προσφεύγομεν ταύτῃ καιρῷ τῷ τῶν κινδύνων, καὶ ἐπηρείας πάσης ἀπολυτρούμεθα.

Νῦν καιρὸς ἀνάγκης ἦλθεν ἡμῖν· νῦν πάρεστι χρεία βοηθείας, κόρη, τῆς σῆς. Λύτρωσαι οὖν πάσης ἀνάγκης καὶ κινδύνου, καὶ χεῖρα βοηθείας τάχιστα ὄρεξον.

Εχει μὲν, παρθένε, ὁ οὐρανὸς, σῶμα καὶ ψυχὴν σου ἐξαστράπτοντα φαεινῶς, ἔχει δὲ μορφήν σου μονὴ Δοχειαρίου τὴν ἐπικαλουμένην Γοργοῦπήκοον.

Αρόν σου τὰ ὄμματα, Μαριὰμ, καὶ ἴδε ἐυσπλάγχχνως τοὺς εἰκόني σου τῇ σεπτῇ παρεστῶτας, κόρη, καὶ σὲ παρακαλοῦντας, καὶ πλήρωσον αἰτήσεις τούτων, πανύμνητε.

Ιδοιμι, παρθένε, ψυχοῤῥαγῶν ἐν καιρῷ θανάτου τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν παρὰ μυσθουμένην, καὶ ἱλαρῶς ὀρώσαν, καὶ ὄψεις τῶν δαιμόνων ἀποδιώκουσαν.

Τέτρωμαι τῷ πόδι σου, Μαριὰμ, φλέγει με ὁ ἔρως καθορᾶν σου τῆς ἱερᾶς εἰκόνης, παρθένε, τὸ κάλλος καὶ τὴν δόξαν, καὶ κόρον οὐ λαμβάνω τοῦ μεγαλύνειν σε.

Τὶ ἀνταποδώσομεν οἱ οἰκτροὶ δοῦλοί σου, παρθένε, ἀντὶ χάριτος τῆς πολλῆς, ἥνπερ ἀνεδείξω ἡμῖν χαρισαμένη εἰκόνα σου τὴν Δεῖαν πλοῦτον οὐράνιον;

Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ.

Πάντας τοὺς τὴν Δεῖαν καὶ σεπτὴν σοῦ ἀσπάζομένους εἰκόνα, Γοργοῦπήκοε, νόσων ἐλευθέρωσον ψυχῆς καὶ σώματος, ἐξ ἐθνῶν ἐπιδέσεως, λιμοῦ, λοιμοῦ, κόρη, ἀκρίδος χαλάζης τε, κάμπης καὶ ἄλλης πληγῆς, ἵνα ἐκ παντοίων κινδύνων, πάντοτε λυτρούμενοι πάντες σοῦ τὸ Δεῖον ὄνομα δοξάζωμεν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ὡς ἐκ πνυθμίνος τοῦ βυθοῦ ἐδώσατε τὸν παῖδα,
ὄντω καὶ μοῦ ἀρχάγγελοι, κυριλλου καὶ τὸ πνῶμα.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

τοὺς θείους Ἀρχαγγέλους ἀρχαῖοι, ἐπιθεωρηθέντες καὶ πάνυ καλῶς ἐσχάτως διορθω-
θέντες τῇ φιλοπόνῳ χειρὶ, καὶ τῷ σοφῷ καλάμῳ τοῦ ἐν διδασκάλοις ἀρίστου, καὶ
ἀοιδίμου πατρὸς Κυρίου Νικοδήμου τοῦ Ναξίου.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοὺς Ἀρχαγγέλους τῆς Τριάδος ἐυφημήσωμεν,
Τὸν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, πάντες φιλέορτοι,
Οἱ σκεπόμενοι ταῖς πτέρυξιν ἀμφοτέρων,
Καὶ δεινῶν παντοδαπῶν ἀπολυτρούμενοι,
Τῷ μὲν κράζοντες· Χαῖρε νόμου διάκονε.
Τῷ δὲ λέγοντες· Χαῖρε χάριτος Ἀγγελε.

Ἀγγελος ταγματάρχης τῶν αὐτῶν Ἀγγέλων, ἐκτίσθης πρὸς Θεοῦ πανταίτιου,
ἐν σιγῇ νοερᾷ, Μιχαὴλ, φωτὸς ἐκ τοῦ πρώτου, φῶς ὄντως δεύτερον· δι' ὃ σοι ἀ-
γαλλόμενος, ἐφύμνια φωνῶ τοιαῦτα.

Χαῖρε, νοὸς κοσμογόνου κτίσμα.
Χαῖρε, φωτὸς πρωτοφώτου χῦμα.
Χαῖρε, παραστάτα Δεότητος πύρινε.
Χαῖρε, τῆς Τριάδος λειτουργὲ ἀκάματε.
Χαῖρε, πνεῦμα θεοείκελον, αὐτὸν πυριπλεγές.
Χαῖρε, ζῶον τὸ ἄδάνατον Θεοῦ ὑμνολογικόν.
Χαῖρε, τοῦ ἐμπυρίνου οὐρανοῦ προστατεύων.
Χαῖρε, τοῦ διακόσμου νοητοῦ ὁ ἐξάρχων.
Χαῖρε, φωστήρ ἐγνωμόνων τάξεων.
Χαῖρε, πρηστήρ ἀχαρίστου πνεύματος.
Χαῖρε, δι' οὗ φύσις Ἀγγέλων ἔστη.
Χηῖρε, δι' οὗ ὁ σατὰν κατεβλήθη.

Χαῖρε νόμου διάκονε.

Βλέπων τοὺς ἀχαρίστους ἐπαρθέντας Ἀγγέλους, καὶ πίπτοντας ἐκ τοῦ ἐμπυρίνου οὐρανοῦ, ὧς Δεῖε Μιχαήλ, ὡς ἐυγνώμων δοῦλος στὰς ἀνεβόησας· Στῶμεν καλῶς καὶ πρόσχωμεν, ἄδοντες τῇ Τριάδι ὕμνον.

Ἀλληλούϊα.

Γνώσεων ἀποκρύφων, καὶ βουλῶν τοῦ ὑψίστου ἐφάνης, Γαβριήλ, μυστηπόλος, τῶν μελλόντων πρόγνωσιν δηλῶν, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια εἰσηγοούμενος βροτοῖς, δι' ὃ ἐπείγομαι τοιάδε κελαδεῖν σοι πόθῳ.

Χαῖρε, φωτὸς ἀγνώστου διόπτρα.

Χαῖρε, Θεοῦ μυστηρίων μύστα.

Χαῖρε, ἀποκρύφων βουλῶν τηλεσκόπιον.

Χαῖρε, τῶν ἀρρήτων Θεοῦ μηκτήριον.

Χαῖρε, γνῶσιν κρυφίμυστον ἐλλαμπόμενος νοῦ.

Χαῖρε, ταύτην ὁμνούμενος τοὺς ἀνθρώπους ἐν φωτί.

Χαῖρε, εὐαγγελίων Δείων ὁ ὑπηρέτης.

Χαῖρε, χαροπαρόχων πραγμάτων ὁ ὑποφήτης.

Χαῖρε, πολλῶν ἀδήλων ἡ δήλωσις.

Χαῖρε, συχνῶν μελλόντων ἡ πρόγνωσις.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ χαρὰ εἰσῳκίσθη.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἐξῳκίσθη.

Χαῖρε χάριτος Ἀγγελε.

Δανιήλ τῷ Προφήτῃ, ὑπὲρ πάντας Προφήτας ἐδήλωσας μυστήριον ξένον, ἐλεύσεως Χριστοῦ τῆς φρικτῆς καὶ οἰκονομίας, Γαβριήλ μέγιστε, καὶ τοῦτον ἐσυνέτισας Θεῷ σὺν ἐνδυμῖα ψάλλειν,

Ἀλληλούϊα.

Εῶν ἐπωνυμίαν, Μιχαήλ Δεῖε νόε, δυνάμεως Θεοῦ ἀνεδείχθης, δυνατὸς ἐν πολέμοις ἀεὶ, καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ πάλῃ ἐνίσχυσας, νικῶν ἔθνη ἀλλόφυλα· δι' ὃ σου δύναμιν γεραίρω.

Χαῖρε, πυρὸς δραστήριε μάλλον.

Χαῖρε, φλογὸς ὀξύτερος πέλων.

Χαῖρε, Αἰγυπτίων ποντίσας στρατεύματα.

Χαῖρε, Χαναταίων τροπώσας συστήματα.

Χαῖρε, ὅτι ἐδυνάμωσας Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών.

Χαῖρε, ὅτι ἐνεδάρρυνας Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ.

Χαῖρε, τῶν Ἀσσυρίων στρατιὰν ὃ συγκόψας.

Χαῖρε, τῶν Ἀμορραίων τὸν Σηὸν ὃ πατάξας.

Χαῖρε, τοῦ Ὠγ τῆς Βασάν ἀναίρεσις.

Χαῖρε, νεκροῦ Μωσέως ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, δι' οὗ ἀσεβεῖς ἐκπορδοῦνται.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐσεβεῖς ἀνυψοῦνται.

Χαῖρε νόμου διάκορε.

Ζῆν ἡμᾶς ἐναρέτως, Μιχαὴλ Ἀγγελάρχα, δυσώπησον Θεὸν σαῖς πρεσβείαις, τοὺς τὴν σύναξίν σου τὴν σεπτὴν ἐκ πόδου τελοῦντας, καὶ καταξίωσον, ζωῆς τυχόντας κρείττονος, σὺν σοὶ Θεῷ τὸν ὕμνον ψάλλειν.

Ἀλληλούϊα.

Ηλθες ἐκ τοῦ ὑψίστου, Γαβριὴλ Δεῖε νόε, χαρᾶς εὐαγγέλια φέρων, πρὸς τὴν Ἀνναν καὶ Ἰωακείμ, καὶ λύων τὴν τούτων ἄγονον στείρωσιν· δι' ὃ σοι εὐφραυνόμενοι ἐκ πίστεως ἀναβοᾷμεν,

Χαῖρε, καλῶν ἀγγελιαφόρε.

Χαῖρε, στειρῶν χαρὰ τεκνοφόρε.

Χαῖρε, τῶν ἀκάρπων δεόσδοτος κάρπωσις.

Χαῖρε, τῶν ἀτέκνων Δεάρεστος τέκνωσις.

Χαῖρε, ὅτι τῷ Δεοπροπάτορι γόνον ἤνεγκας σεπτόν.

Χαῖρε, ὅτι τῇ Δεοπρομήτορι γαστρὸς δέδωκας καρπόν.

Χαῖρε, τῆς ἀπαιδίας τὰ δεσμὰ διαλύων.

Χαῖρε, τῶν γεννωμένων τὴν χάριν προμηνύων.

Χαῖρε, πολλῶν πατέρων ἡ καύχησις.

Χαῖρε, καλῶν μητέρων παράκλησις.

Χαῖρε, δι' οὗ βροτῶν αὖξεται γένος.

Χαῖρε, δι' οὗ προαγγέλλεται γόνος.

Χαῖρε χάριτος Ἀγγελε.

Θεοτόκου Μαρίας τῆς τοῦ κόσμου κυρίας ἐλθούσης ἐν ναῷ τοῦ Κυρίου, ἀπεστάλης σὺ, ὦ Γαβριὴλ, κομίζων προδύμως τροφήν οὐράνιον, καὶ διεγείρων πάντοτε ταύτην Θεῷ κραυγάζειν οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Ικέτας γενομένους τῷ Θεῷ, ταξιάρχα, προπάτορας τοὺς πάλαι ἐρρύσω ἐκ πολλῶν κακῶν, ὦ Μιχαήλ, καὶ τοῦ Ἰουδαίου λαοῦ γεγένησαι ἄναι προπορευόμενος δι' ὅσοι προσφώνῳ τοιαῦτα.

Χαῖρε, σφαγῆς Ἰσαὰκ λυτρώσας.

Χαῖρε, χαρᾶς Ἀβραὰμ πληρώσας.

Χαῖρε, τοῦ διψῶντος Ἰσμαήλ ἡ ἀνάψυξις.

Χαῖρε, τῆς κλαιούσης Ἀγαρ ξένη παράκλησις.

Χαῖρε, στύλος ὁ πυρίμορφος ὁδηγῶν τὸν Ἰσραήλ.

Χαῖρε, νέφος χρυσοσύνδετον τοῦτον σκέπον ἐν ὁδῷ.

Χαῖρε, ὁ διασώσας πρωτότοκα Ἑβραίων.

Χαῖρε, ὁ ἀποκτείνας πρωτότοκα Αἰγύπτου.

Χαῖρε, λαμπρὸν Ἰουδαίων καύχημα.

Χαῖρε, στεφάνον τοῦ νόμου περίφραγμα.

Χαῖρε, λαὸν ἐξ Αἰγύπτου ἐξάξας.

Χαῖρε, εἰς γῆν καλὴν τοῦτον εἰσάξας.

Χαῖρε νόμου διάκονε.

Καταβάς ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ Θεὸς μέγας, καὶ μέλλον νόμον δοῦναι Ἑβραίοις, διὰ διακονίας τῆς σῆς καὶ μεσιτείας, Μιχαήλ μέγιστε, τοῦτον Μωσῇ λελάληκε καὶ ἐδίδαξε μέλπειν οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Λύτρωσιν ἐξαιτοῦντι καὶ λαοῦ σωτηρίαν ποτὲ τῷ ἱερῷ Ζαχαρίᾳ ἐν τῷ Θεοῦ, ὦ Γαβριήλ, ἐμήνυσας Δείου Προδρόμου γέννησιν δι' ὅσου ἐξιστάμενος τὰ εὐαγγέλια κραυγάζω.

Χαῖρε, βροτῶν μεῖζονα μηνύσας.

Χαῖρε, πατὴρ τὸν Ἀγγελὸν δείξας.

Χαῖρε, Ζαχαρίου τερπινότατον λάλημα.

Χαῖρε, Ἐλισάβετ γλυκύτατον ἄκουσμα.

Χαῖρε, ὅτι εὐηγγέλισας τὸν βαπτιστὴν τοῦ Χριστοῦ.

Χαῖρε, ὅτι προκατήγγειλας τὸν δεύτερον Ἡλιοῦ.

Χαῖρε, τῆς μετανοίας τοῦ κήρυκος ὁ κήρυξ.

Χαῖρε, φωτὸς τοῦ λύχνου ἡ πανεύηχος σάλπιγξ.

Χαῖρε, ἀρχῆς τῆς χάριτος φῶνημα.

Χαῖρε, αὐγῆς ἡμέρας τὸ μήνυμα.

Χαῖρε, βαλβίς τῆς βροτῶν σωτηρίας.

Χαῖρε, κρηπὶς οὐρανῶν βασιλείας.

Χαῖρε χάριτος Ἀγγελε.

Μέλλων ὁ Θεὸς λόγος δι' ἡμᾶς σαρκωθῆναι, σοὶ μόνῳ τὸ μυστήριον τοῦτο ἐ-
νδάρδωσεν, ὦ Γαβριήλ, καὶ σὲ ὑπηρέτην τούτου προέκρινε, τὸ δαῦμα λογιζόμε-
νον κατ' ἐαυτὸν, καὶ ψάλλοντα οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Νεανίας τρεῖς πάλαι ἐκ φλογὸς τῆς καμίνου ἐρρύσω, Μιχαήλ ταγματάρχᾳ, ἐν αὐ-
τῇ φανείς διαπρεπής, τῷ εἶδει λαμπρὸς τε καὶ θεοείκελος, ὥς ἐξίστασθαι τύραν-
νον τῷ δαύματι· δι' ὃ βοῶσσι.

Χαῖρε, πυρὸς ἀκαμάτου σβέσις.

Χαῖρε, φλογὸς αἰζώου ψύξις.

Χαῖρε, τῶν παρθένων παίδων ἀπολύτρωσις.

Χαῖρε, τῶν ἀσπίλων σωμάτων ἡ φύλαξις.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐξέπληξας τὸν τύραννον σῇ μορφῇ.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐνίσχυσας τὸν προφήτην Δανιήλ.

Χαῖρε, ὃ τὸν προφήτην Ἀββακούμ ἐξαρπάσας.

Χαῖρε, εἰς Βαβυλῶνα τοῦτον ταχυκομίσας.

Χαῖρε, στεῦρόν Γεδεὼν ἐκνίκημα.

Χαῖρε, λαμπρόν τοῦ Μαδιάμ ἥτημα.

Χαῖρε, δι' οὗ βασιλεῖς δυναμοῦνται

Χαῖρε, δι' οὗ τύραννοι ἐκπτοοῦνται.

Χαῖρε νόμου διάκονε.

Εένον δαῦμα ιδόντες, Βαλαάμ τε ὁ μάντις, καὶ ὕστερον Δαβὶδ ὁ προφήτης, σὲ
ὦ θεῖε Μιχαήλ, ταχέως πεσόντες, σοὶ προσεκύνησαν· ὁ μὲν φόβῳ δεσμούμενος,
ὁ δὲ Θεῷ κραυγάζων οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Οἷος ἀστραπηφόρος, ὅλος ἡγλαϊσμένος, καὶ ὅλος χαριέστατος ἦλθες πρὸς τὴν
κεχαριτωμένην, Γαβριήλ, τῆς χαρᾶς κομίσων τὰ εὐαγγέλια· δι' ὅσου καὶ γαννύμε-
νος χαιρετισμῷ σε χαιρετίζω.

Χαῖρε, χαρᾶς ἀλήκτου ὁ κήρυξ.
 Χαῖρε, ἀρᾶς τῆς πάλαι ὁ πέλυξ.
 Χαῖρε, πεπτωκότες Ἀδάμ ἢ ἀνόρθωσις.
 Χαῖρε, ἀδυμίας τῆς Εὐας παράκλησις.
 Χαῖρε, λόγου ἐνσαρκώσεως ὑψηγόρε ἐρμηνεῦ.
 Χαῖρε, Θεοῦ καταβάσεως ἔνδοξε μυσταγωγέ.
 Χαῖρε, ὁ χαίρων Χαῖρε χαριτωδείσῃ λέξας.
 Χαῖρε, ὁ λύπην πᾶσαν τᾷ Χαῖρε διαλύσας.
 Χαῖρε, ἀστὴρ μηνύσας τὸν ἥλιον.
 Χαῖρε, φωστὴρ φῶς δείξας ἀπρόσιτον.
 Χαῖρε, δι' οὗ ὁ κόσμος ἐφωτίσθη.
 Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠφανίσθη.

Χαῖρε χάριτος Ἀγγελε.

Ποιμέτιν ἀγραυλοῦσι γέννησιν τοῦ σωτῆρος ἐμήνυσας, Γαβριήλ, χαίρων καὶ τοὺς μάγους, ὡς ἀστὴρ λαμπρὸς, ὠδήγησας τούτου εἰς τὴν προσκύνησιν, καὶ πάντας ἐσυνέειπας τῷ γεννηθέντι κράζειν οὕτως

Ἀλληλούϊα.

Ρωμαλέος προστάτης τῆς νέας διαθήκης ἐδείχθης, Μιχαήλ φασπόρε καὶ λαοῦ πιστῶν χριστιανῶν ὑπέρμαχος μέγας γνωρίζῃ πάντοτε, δεινῶν πολλῶν λυτρούμενος, καὶ συγκινῶν αὐτοὺς βοᾶν σοι.

Χαῖρε, λαοῦ τοῦ νέου τὸ τεῖχος.
 Χαῖρε, ἐθνῶν χριστωνύμων σθένος.
 Χαῖρε, Ἀποστόλους πολλάκις ῥωσάμενος.
 Χαῖρε, ἀδλοφόρους στεφάνους ἐργασάμενος.
 Χαῖρε, ὅτι Πέτρον ἔσωσας ἐκ δεσμῶν καὶ φυλακῆς.
 Χαῖρε, ὅτι σὺ ἀπέκτεινας τὸν Ἡρώδην παρευδύς.
 Χαῖρε, τῆς ἐκκλησίας ἀπροσμάχητος φύλαξ.
 Χαῖρε, αἵρετιζόντων ὁ ἀμπίτομος πέλυξ.
 Χαῖρε, στερεὸν ὁσίων ἐνίσχυμα.
 Χαῖρε, λαμπρὸν ἱεραρχῶν ἔρεισμα.
 Χαῖρε, δι' οὗ ἡ πίστις ἐφαπλοῦται.

Χαῖρε, δι οὗ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται.

Χαῖρε νόμου διάκονε.

Συντελείας τοῦ κόσμου, Μιχαήλ, γενομένης, σάλπιγγα τὴν ἐσχάτην σαλπίσεις, ὅφ' ἧς οἱ νεκροὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἐγερθέντες, φόβῳ παρασταθήσονται τῷ ἀδεκάστῳ βήματι, κράζοντες μετὰ σοῦ τὸν ὕμνον.

Ἀλληλούϊα.

Τάξεώς σου τὸ ὕψος ὄνομα σὸν ἐμπαίνει σαφῶς, ὦ Γαβριήλ φωτοφόρε· δεανδρώπου γὰρ κλήσιν πλουτῶν, εἰκότως καὶ δεανδρώπου δέδειξαι λόγου λειτουργὸς ἄξιος· δι ὃ σε καὶ γεραίρω ὕμνοις.

Χαῖρε, δι οὗ μνήστωρ ἐμνήθη.

Χαῖρε, δι οὗ κόρη παρελήφθη.

Χαῖρε, ὃ καλέσας Ἰησοῦ τὸ ὄνομα.

Χαῖρε, ὃ μηνύσας τῷ κόσμῳ σωτήρια.

Χαῖρε, ὅτι ἐχρημάτισας τῷ μνήστορι Ἰωσήφ.

Χαῖρε, ὅτι ἐφυγάδευσας εἰς Αἴγυπτον Ἰησοῦν.

Χαῖρε, ὃ ἐξ Αἰγύπτου Χριστὸν ἀνακαλέσας.

Χαῖρε, Ναζαρετ πόλιν οἰκῆσαι ὃ μηνύσας.

Χαῖρε, πιστοὺς μάγους μνησάμενος.

Χαῖρε, αὐτοὺς Ἡρώδου ἐτσάμενος.

Χαῖρε, δι οὗ Ἰησοῦς διεσώθη.

Χαῖρε, δι οὗ Ἡρώδης ἐνεπαίχθη.

Χαῖρε χάριτος Ἀγγελε.

Υπερδεν δείου λίθου τοῦ ζωοδόχου τάφου καδήμενος, Γαβριήλ, λευχείμων, καὶ λάμπων ὥσεὶ ἀστραπὴ, Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγέλisas ταῖς γυναῖξιν Μὴ κλαίετε, βοῶν αὐταῖς, καὶ ᾄδων ὕμνον.

Ἀλληλούϊα.

Φῶς τοῦ κόσμου ὑπάρχεις, Μιχαήλ στρατάρχα, αὐγάζων τῶν πιστῶν διανοίας, καὶ πρὸς Δείαν γνῶσιν ὀδηγῶν, καὶ πρὸς σωτηρίαν φωτίζων ἅπαντας, κακίας του ἁλάστορος ῥυόμενος αὐτοὺς βοῶντας.

Χαῖρε, πιστῶν προστάτα ἁπάντων.

Χαῖρε, πηγὴ ποικίλων δαυμάτων.

Χαῖρε, τῶν νοσοῦντων ἀδάπανος ἱασίς.
 Χαῖρε, αἰχμαλώτων ταχεῖα ἀνάρρῳσις.
 Χαῖρε, ὅτι ἐπροστάτευσας Δοχειαρίου μονῆς.
 Χαῖρε, ὅτι ταύτην ἔσωσας Σαρακηνῶν τῆς ὁρμῆς.
 Χαῖρε, τοῦ βυθισθέντος λύτρωσις νεανίου.
 Χαῖρε, τοῦ κεκρυμμένου φανέρωσις χρυσίου.
 Χαῖρε, πηγὴν βλύσας ἀγιάσματος.
 Χαῖρε, τελῶν δαύματα δι' ὕδατος.
 Χαῖρε, ναοῦ Δοχειαρίου Δεῖε κοσμήτωρ.
 Χαῖρε, μονῆς ταύτης ὁ ἀντιλήπτωρ.

Χαῖρε νόμου διάκονε.

Χάριν Δεῖαν χαρίζου, Μιχαήλ, τοῖς τελούσι τὴν σύναξιν τὴν σὴν μετὰ πόδου, καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς ζωῆς σε καλοῦσι βοηθὸς πάνηδι, καὶ ἐξαιρέτως φύλαξον τοὺς ἐν τῇ μονῇ σου ταύτῃ ἐκβοῶντας.

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλειν παναρμονίως τῇ Θεοῦ ἐνσαρκώσει τερπνὰς δοξολογίας μαδόντες, παρὰ σοῦ, ὃ Δεῖε Γαβριήλ, σοὶ τὰ χαριστήρια πόδῳ ψάλλομεν, καὶ σὲ ὡς ἀγαθάγγελον γεραίροντες, οὕτω βοῶμεν.

Χαῖρε, χαρὰ τῶν λελυπημένων.
 Χαῖρε, φρουρὲ τῶν κακουχουμένων.
 Χαῖρε, πενομένων ὁ πλοῦτος ὁ ἄσυλος.
 Χαῖρε, τῶν πλεόντων λιμὴν ὁ σωτήριος.
 Χαῖρε, ὅπλον κραταιότατον βασιλέων εὐσεβῶν.
 Χαῖρε, καύχημα περιίδοξον ἱερέων εὐλαβῶν.
 Χαῖρε, Δοχειαρίου τῆς μονῆς ὁ προστάτης.
 Χαῖρε, ὁ πλοίου ταύτης Δαυμαστὸς κυβερνήτης.
 Χαῖρε, τῶν σὲ τιμώντων ὑπέρμαχε.
 Χαῖρε, ψυχῶν νυμπαγωγὲ ἄριστε.
 Χαῖρε, πιστῶν ἐκ Θεοῦ εὐλογία.
 Χαῖρε, καλὴ μοναστῶν ὁδηγία.

Χαῖρε χάριτος Ἄγγελε.

Ως Ἀρχάγγελοι Σεῖοι, Μιχαὴλ Γαβριήλ τε οἱ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παρεστῶτες, τὰ
ἐφύμνια ταῦτα ἡμῶν, ὥς λεπτὰ τῆς χήρας, ἀποδεξάμενοι, γεέννης ἡμᾶς ῥύσα-
σθε, ἵνα σὺν ὑμῖν ψάλλωμεν.

Ἀλληλούϊα.

Εἶτα πάλιν τὸ κοντάκιον

Τοὺς Ἀρχαγγέλους τῆς Τριάδος ἐυφημήσωμεν
Τὸν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ πάντες φιλέοργοι,
Οἱ σκεπόμενοι ταῖς πτέρυξιν ἀμφοτέρων,
Καὶ δεινῶν παντοδαπῶν ἀπολυτρούμενοι,
Τῷ μὲν κράζοντες, Χαῖρε νόμου διάκονε,
Τῷ δὲ λέγοντες, Χαῖρε χάριτος Ἀγγελε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Λάθη τοῦ τύπου ἐκ παραδρομῆς.

Σελὶς.	Στίχ.	Ἀντὶ τοῦ	Τιθέσθω.
β.	9.	Πρωτοσύγκελος	Πρωτοσύγκελλος.
ζ.	10.	περὶ	πρὸς
—	—	αὐτήν	αὐτήν.
4.	28.	τ'ν	τὸν
7.	22.	μονογεννῆς	μονογενῆς
—	30.	ἔσπευδε	ἔσπευδε
8.	2.	ἐωρτάζετο	ἐορτάζετο.
—	10.	ο	ὁ
11.	6.	χριστομίμητος	χριστομίμητος
12.	13.	φρίξη	φρίξη
—	14.	νι-	νυ-
—	18.	ἀεροβατήσεως	ἀεροβατήσεως.
—	19.	ἐκείτετο	ἐκείτετο.
—	27.	σταροῦ	σταυροῦ.
13.	14.	τῇ	τῆς
—	26.	ἱεροῦ	ἱεροῦ.
—	27.	εἰν	εἰς
—	32.	ιος	πος
14.	24.	ἀνελιπὲς	ἀνελλειπὲς
—	31.	ἔυλογον	ἔυλογον
15.	27.	ἴστερον	ὔστερον
17.	32.	ψάλλαντες	ψάλλαντες
18.	30.	ἐκ	ἐν
20.	17.	θάλασαν	θάλασσαν
—	21.	τὸν	τὴν
24.	18.	κατεξώ-	κατεξό-
25.	1.	ἔβαλλεν	ἔβαλεν
27.	29.	νύτωρ	νύκτωρ
28.	25.	ἐνσπλαγχίας	ἐνσπλαγχίας

Αριθμὸς τοῦ βιβλίου 12345

Ἔτος	Ἰαν.	Φεβ.	Μαρ.	Ἀπρ.	Μαϊ.	Ιουν.	Ιουλ.	Αὐγ.	Σεπ.	Ὀκτ.	Νοβ.	Δεκ.	Ἰαν.	Φεβ.	Μαρ.	Ἀπρ.	Μαϊ.	Ιουν.	Ιουλ.	Αὐγ.	Σεπ.	Ὀκτ.	Νοβ.	Δεκ.
1821	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1822	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1823	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1824	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3
1825	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
1826	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1827	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1828	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8
1829	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1
1830	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
1831	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
1832	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1833	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7
1834	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1835	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1836	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1837	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1838	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4
1839	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
1840	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1841	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1842	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7
1843	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1844	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1845	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1846	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1847	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4
1848	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
1849	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1850	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1851	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7
1852	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1853	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1854	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1855	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1856	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4
1857	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
1858	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1859	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1860	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7
1861	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1862	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1863	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1864	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1865	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4
1866	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
1867	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1868	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1869	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7
1870	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1871	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1872	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1873	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1874	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4
1875	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
1876	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1877	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1878	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7
1879	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1880	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1881	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1882	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1883	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4
1884	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
1885	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1886	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1887	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7
1888	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1889	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1890	26	27	28	29	30	31																		

Νικόλαος Γαμβέζης
ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000024791

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1111

935
967
19 03

